கணபதிதுணை.

ஏட்டுத் தொகையுள் மூன்றாவதாகிய

ஐங்குறு நூறும்

பழைய உரையும்.

இவை

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய வே. சாமிநாதையரால்,

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து அரும்பதவகாதிமுதலியவற்றுடன்
திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறையாதீன கர்த்தரவர்களாகிய

ஸ்ரீலஸ்ரீ - சுப்பிரமணியதேசிகரவர்களுடைய

பொருளுதவியைக்கொண்டு

சென்னபட்டணம்

கணேச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

[இரண்டாம் பதிப்பு.]

ரௌத்திரிஸு ஐப்பசிமீ

1920.

விலை ரூ. 2 - 0 - 0

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூல்கள்முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகத். - அகத்திணையியல்.
அகநா. - அகநானூறு.
இடைச். - இடைச்சொல்லியல்.
இ-வி. - இலக்கணவிளக்கவுரை.
இள,இளம். - இளம்பூரணருரை.
இறை. - இறையனாரகப்பொருளுரை.
உறுப். - உறுப்பியல்.
எழுத். - எழுத்ததிகாரம்.
ஐங்குறு. - ஐங்குறுநூறு.
ஒழி. - ஒழிபியல்.
களவு. - களவியல்.
கற். - கற்பியல்.
குறிஞ். - குறிஞ்சி.
குறுந். - குறுந்தொகை.
சூ. - சூத்திரம்.
சே. - சேனாவரையருரை.
சொல். - சொல்லதிகாரம்.
தலை - தலையோத்து.
திருச். - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.
தொல். - தொல்காப்பியம்.
ந. - நச்சினார்க்கினியருரை.
நற். - நற்றிணை.
நன் - வி. - நன்னூல்விருத்தியுரை.
நாற். - நாற்கவிராய நம்பியகப்பொருளுரை
நெய். - நெய்தல்.
ப. - பக்கம்.
பதிற். - பதிற்றுப்பத்து.
பா. - பாட்டு, பாலை.
புறநா. - புறநானூறு.
பே. - பேராசிரியர்.
பொரு. - பொருளதிகாரம்.
மரு. - மருதம்.
மு. - முற்றும்.
முல். - முல்லை.
யா - கா. - யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை.
யா - வி. - யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கரு	ரு	எ - து, வாயில் தலைமகள்	எ - து, வாயில்வேண்டிப் புகுந்தார் கேட்பத் தலைமகள்
சக	ருக	விராவினிருப்பை	விராவினிருப்பை
ருஓ	உரு	தம்மவிவ	தம்மவிவ்
ருக	ரு	விருப்பல்	விரும்பல்
சுஉ	உ0	நுகந்தாய்	நுகர்ந்தாய்
கரு	க0	நின்றநு	நின்றது
அ0	உரு	தனக்கு	தமக்கு
க0உ	க	ருச - தலைவியிரங்கு	ருச. - தலைவி*யிரங்கு
கசக	உ	உறுப்	,,
,,	ரு	யா - வி ,,	யா-வி - உறுப்
ருருக	உஎ	இரத்தம், 135	இரத்தம், 335,
கஎச	உ	சேய்-பிள்ளை--	சேய்- பிள்ளை, 70

உ

கணபதி துணை.

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தாற் பொருட்டே."

ஐங்குறுநூறென்பது, கடைச்சங்கப்புலவர்கள் அருளிச்செய்த நூல்களாகிய *எட்டுத்தொகைகளில் மூன்றாவது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; பொருள்களின் இயற்கையழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்கு தெரிவிப்பது; இத்தமிழ்நாட்டின் பழையகாலத்தின் நிலைமையையும் சில சரித்திரங்களையும் புலப்படுத்துவது; பொருளிலக்கணத்தின் பகுதிகளாகிய அகம் புறமென்னும் இரண்டனுள், அகத்தின் பகுதிகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது; [அகமாவது ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முட் கூடுகின்றகாலத்துப் பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம். இன்பம்பற்றி அகத்தேநிகழும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது, ஆகுபெயர். அகம் - உள்.]

இந்நூல், சிவபெருமானுடைய துதியாகிய கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளொன்றை முதலிற்பெற்றுப் பின்னர், மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லையென்னும் ஐந்திணைகளுள் ஒவ்வொன்றற்குமுரிய ஒழுக்கங்களைத் தனித்தனி விளக்கும் நூறுநூறு அகவற்பாக்களைக்கொண்டு முறையே ஐந்துவகையாகப் பகுக்கப் பெற்றுள்ளது. ஒவ்வொருதிணையும் பத்துப்பத்துப் பகுதிகளையுடையது.

இதிலுள்ள பாக்கள் ருOக. இவை ௩ - அடிச் சிற்றெல்லையையும் ௬ - அடிப் பேரெல்லையையும் உடையவை.

நற்றிணை முதலியவற்றிலுள்ள பாக்களைக்காட்டிலும் அடிவரையறையிற் குறைந்த நூறுநூறு பாக்களால் மருதமுதலிய ஐந்திணையொழுக்கங்களைத் தனித்தனியே விளக்குகின்றமையின் இந்நூல் 'ஐங்குறுநூறு' என்று பெயர் பெற்றது.

---

* இவற்றின் வரலாற்றைப்புறநானூற்று முகவுரையாலுணர்க.

இதிற் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாராலும், முதனூறாகிய மருதம் ஓரம்போகியாராலும், இரண்டாநூறாகிய நெய்தல் அம்மூவனாராலும், மூன்றாநூறாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், நான்காநூறாகிய பாலை ஓதலாந்தையாராலும், ஐந்தாநூறாகிய முல்லை பேயனாராலும் இயற்றப்பட்டன; இதனை,

> "மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
> கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன்—கருதிய
> பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
> நூலையோ தைங்குறு நூறு"

என்னும் வெண்பாவாலுணர்க.

இத்தொகையைத் தொகுத்தார் புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார் என்றும், தொகுப்பித்தார் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார் என்றும் இந்நூலின் இறுதியில் உள்ள பழையவாக்கியத்தால் தெரிகின்றன.

ஓரம்போகியார் முதலிய ஐவரும் முறையே மருதமுதலிய ஐந்திணை வளங்களையும் இனிது விளக்கிப் பாடுதலில் மிக்க பயிற்சியுடையவர்களாதலின், மருதமுதலிய ஒவ்வொரு பகுதியையும் படிப்பவர்கள் அப்பொழுது அப்பொழுது அந்த அந்த நிலங்களில் உள்ள பொருள்களைக் கண்கூடாக நுகர்பவர்களாகவே யாவார்கள்.

இதிலுள்ள அகவற்பா ஒவ்வொன்றன் பின்னும் தனித்தனியே கருத்துரையும் பழையவுரையும் உள்ளன. சிலபாக்களுக்கு இரண்டு கருத்துரைகளுமுண்டு. அக்கருத்துரைகளை இயற்றியவர்கள் நூலாசிரியர்களோ, வேறு யாரோ யாதும் புலப்படவில்லை. தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்களுட் சிலவற்றிற்கு நச்சினார்க்கினியர் முதலியோர் இக்கருத்துரைகளைத் தழுவாமல் வேறு கருத்துரைகள் எழுதி அவற்றிற்கேற்ப அச்செய்யுட்களுக்குப் பொருளும் விளங்க எழுதியிருக்கிறார்கள். இஃது இப்புத்தகம் கசரு - ஆம் பக்கமுதலியவற்றில் அமைந்துள்ள பிரயோகவிளக்கக் குறிப்பால் நன்கு விளங்கும்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "மாயோன்மேய" (தொல். அகத். ரு) என்னும் சூத்திரத்தில், 'முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச் சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே' என நிலங்களுக்கு முல்லை முதலாக முறை கூறினாரேனும் அதில், 'சொல்லவும் படுமே' என்ற உம்மையால், இங்ஙனம் சொல்லாத முறையாலும் திணைகள் சொல்லப்படு

மென்று அவர் அறிவுறுத்தினராதலின், புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார் இந்நூலில் திணைகளை மருதமுதலாகத் தமக்கு வேண்டிய முறையாற் கோத்தாரென்றுணர்க. இக்கருத்தை, "உம்மை எதிர்மறையாகலின், இம்முறையன்றிச் சொல்லவும்படுமென்பது பொருளாயிற்று; தொகைகளிலும் கீழ்க்கணக்குக்களிலும் இம்முறை மயங்கக் கோத்தவாறு காண்க" (தொல். க௫ - ஆம் சூ. உரை. எனவும் "இனி, 'சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே' என்றவழிச் சொல்லாதமுறையாற் சொல்லவும்படு மென்று பொருள் கொண்டமை பற்றிப் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தலெனவும் கோத்தார்; ஐங்குறுநூற்றினும் பிறவற்றினும் வேறுபடக்கோத்தவாறு காண்க" (**கலித்தொகை**, கடவுள் வாழ்த்துரை) எனவும் போந்துள்ள **ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர்** வாக்கியங்களும், "சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும்படும் என்ற உம்மை பிறவாற்றானும் சொல்லப்படுமென்பதுபட நிற்றலானும், பத்துப்பாட்டும், கலித்தொகையும், ஐங்குறுநூறும், கீழ்க்கணக்கும், * சிற்றட்டகமும் முதலாகிய சான்றோர் செய்யுட்களிலெல்லாம் வேண்டிய முறையான் வைத்தலானும் இவ்வாற்றான் எண்ணப்பட்டனவெனக்கொள்க" (அகந். சூ. ௬.) என்னும் **நாற்கவிராயநம்பி** அகப்பொருளின் உரையாசிரியர் வாக்கியமும் வலியுறுத்துமாறறிக.

இந்நூலைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் முறையே மலைநாட்டுப் புலவரும் மலைநாட்டரசருமாதலால், **ஆதனவினியென்னுஞ்** சேரனைத் தலைவனாகப்பெற்ற முதற்பத்தையுடைய **மருதம்** முதலினும், **தொண்டிப்பத்தை**யுடைய நெய்தல் மருதத்தின்பின்னும், மலைநாட்டரசர்களைப் பாடி, மலைநாட்டிற் பெரும்பாலும் வதிந்து, மலைவளம் பாடுதலிற் புகழ்பெற்ற **கபிலர்** பாடிய குறிஞ்சி நெய்தலின்பின்னும் கோக்கப்பெற்றனவென்று இம்மூன்றற்கும் ஒருவாறு முறைகூறலாமாயினும், பாலையும் முல்லையும் இவற்றின்பின்னர் முறையே அமைக்கப் பெற்றதற்குக் காரணம் ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. [தொண்டி - சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்கண்ணதொருநகரம்; இதனை, 'குட்டுவன்றொண்டி' (ஐங்குறு. ௧௭௮) என்பதனாலுணர்க.]

ஐங்குறுநூறுபோலவே ஐந்திணையொழுக்கங்களை மேற்கூறியவாறு பாகுபாடுசெய்து தொகுத்துத் தனித்தனியே கூறும் வேறு பழைய நூல்களுள் இப்பொழுது தெரிந்தவை வருமாறு:—

---

* சிற்றட்டகமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

எட்டுத்தொகையுள் கலித்தொகையும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஐந்திணையைம்பது, திணைமாலைநூற்றைம்பது, திணைமொழியைம்பது, ஐந்திணையெழுபது, கைந்நிலையென்பனவும், பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி முதலியனவும், பழைய உரைகளிற் காணப்படுகின்ற சிற்றட்டகமென்பதுமாம்; சிற்றட்டகத்துள்ள சில பாக்கள் மட்டும் பழைய உரைகளுளிற்காணப்படுகின்றனவேயன்றி நூல்முழுவதும் காணப்படாமையின், அதனைப்பற்றி ஒன்றும் இப்பொழுது எழுதக்கூடவில்லை.

மேற்கூறிய இலக்கிய நூல்களிலும் தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கண நூல்களிலும் திணைகளைக் கோத்துள்ளமுறை ஒருபடியாக இருக்கவில்லை; அவை வருமாறு:—

ஐங்குறுநூறு	மரு	நெய்	குறிஞ்	பா	முல்
கலித்தொகை	பா	குறிஞ்	மரு	முல்	நெய்
ஐந்திணையைம்பது	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
திணைமாலைநூற்றைம்பது	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
திணைமொழியைம்பது	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
ஐந்திணையெழுபது	குறிஞ்	முல்	பா	மரு	நெய்
கைந்நிலை	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
மதுரைக்காஞ்சி	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	நெய்
பெருங்கதை	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	...
தொல். பொருளதிகாரவுரை	முல்	குறிஞ்	மரு	நெய்	...
இறையனாரகப்பொருளுரை	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருளுரை	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
வீரசோழியம்	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
மாறனகப்பொருள்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
இலக்கணவிளக்கம்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்

இந்நூலின் **பழையவுரை** பதவுரையுமன்று; பொழிப்புரையுமன்று; அகத்திணை நூல்களுக்கேயுரிய உள்ளுறையுவமம், இறைச்சிப்பொருள் முதலியவற்றைப் பெரும்பாலும் நலமுறவிளக்கிச் சிலசில இடத்துமட்டும் திரிசொற்களின் பொருளைப் புலப்படுத்திச் சிறுபான்மை இலக்கணக்குறிப்பையும் சொன்முடிபு பொருண்முடிபுகளையும் பெற்றுள்ளது. சசுசு - ஆம் பாடலுக்கு மேலுள்ளவற்றிற்குக் கையெழுத்துப் பிரதியில் இவ்வுரை காணப்படவில்லை. இடையிடையே சிலசில பாடல்களுக்குமில்லை. ஆனாலும் கிடைத்தவரையிற் பாடல்களின் பொருள்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இவ்வுரை மிகச்சிறந்த கருவியாகவுள்ளது. இந்நூல்போலவே நடையாலும் பொருள் நுணுக்

கத்தாலும் * இவ்வுரையும் மிகப்பாராட்டற்பாலது. இவ்வுரை இல்லை யாயின், இந்நூற் பாக்களிலுள்ள உள்ளுறையுவமமுதலியனவும் மற்ற அருமை பெருமைகளும் நன்கு புலப்படா. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னா ரென்பது ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை. ஆனாலும் நடையை உற்று நோக்கின், இவர் பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், பரிமேலழகர் முதலி யவர்களுள் ஒருவரோ, அல்லது அவர்களைப்போன்ற வேறு ஒருவரோ வென்று ஊகிக்கப்படுகிறார்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம், இறையனாரகப்பொருள், நாற் கவிராயநம்பி அகப்பொருள் முதலிய நூல்களை உரையுடன் பன்முறை ஆராய்ந்தவர்களுக்கு இந்நூலின் நயம் நன்கு புலப்படும்; நடையும் தெற்றென விளங்கும்.

பழையவுரையில்லாத செய்யுட்களுக்கு உள்ளுறையுவமமுதலிய வற்றைப் புலப்படுத்தி ஏதோ ஒருவகையாக உரையெழுதி இதனுடன் பதிப்பிக்கலாமென்ற விருப்பம் சில சமயம் எனக்கு நிகழ்ந்ததுண்டு; நிகழ்ந்தும் இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் உற்று நோக்க அவ்விருப் பம் அடியோடேமாறிவிட்டது. இந்நூல் முழுமைக்கும் நான் எழுதி வைத்த அரும்பதவுரையை இதனுடன் பதிப்பியாமைக்குக் காரணமும் இதுவே.

சிலசில இடத்து மூலமட்டும் தனியேயுள்ள பிரதிகளின் பாடம் வேறாகவும், இந்நூற் பழைய உரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறாக வும், மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் நச்சினார்க்கினியர் முதலி யோர்கள் கொண்டபாடம் வேறாகவும் அவ்வப்பிரதிகளிற் காணப்பட் டன. அவை ஒருவாறு தொகுத்துப் பிரதிபேதமாக அவ்வப்பக்கங் களின் இறுதியிற் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பித்திருத்தலால், அவற்றுட் சில பாடபேதங்களுக்குப் பொருள் கள் புலப்படா.

இந்நூலின் கஉசு, கநூ௦-ஆம் செய்யுட்கள் ஒருபிரதியிலும்காணப் படவில்லை. சகசு, சகூ௦-ஆம் செய்யுட்களின் இரண்டா மடிகளிற் சீர்கள் குறைந்துள்ளன; அவற்றை ஒரு பிரதியானும் நிரப்பக் கூடவில்லை.

மூலம், கருத்துரை, பழையவுரை என்னும் இம்மூன்றனுள் எழுத் துக்கள் சிதைந்துபோன பாகத்தை ...இவ்வொற்றைப்புள்ளி நிரைகள் காட்டும்.

* இவ்வரிய உரைப்பிரதியைத் தந்த உபகாரி, ஆழ்வார்திருநகரி, ஸ்ரீ தே. லக்ஷ்மணகவிராயரவர்கள்.

சில சொற்கள் பின்னுள்ளவாறு இந்நூற் கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்பட்டன:—

அடும்பு (=அடம்பு)	தொடக்கம் (=தொடக்கம்)
அணுமை (=அணிமை)	தொடங்கின்று (=தொடங்கின்று)
அலம்வருதல் (=அலமருதல்)	நெருனை (=நெருநை)
அற்சிரம் (=அச்சிரம்)	பஞ்சாய் (=பைஞ்சாய்)
இற்றி (=இத்திமரம்)	பழுநி (=பழுனி)
கலிழ்தல் (=கலுழ்தல்)	வல்லினை (=வல்லுனை)
குருசில் (=குரிசில்)	வேணும் (=வேண்டும்.)

இதன் முதற்பதிப்பு 1903-ஆம் வருஷத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. பின்புகிடைத்த பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளால் அறிந்த பிரதிபேதங்களும் அரும்பதவகராதியில் பழைய நூலாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாத சிலகுறிப்புக்களும் இப்பதிப்பிற் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன.

திருவாவடுதுறையாதீனத்துமகாவித்வானும் எனதாசிரியருமாக விளங்கிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய கண்மணிபோன்ற முதன் மாணாக்கரும் பாடஞ்சொல்லுதல், செய்யுள் செய்தல், நூலாராய்தல் முதலியவற்றில் அவர்களைப் போன்றவரும், முன்பு கும்பகோணம் கவர்ன்மெண்ட்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்தவரும், வேறுகவலையின்றி நூலாராய்ச்சியையே செய்துகொண்டு காலங்கழிக்கும்படி வற்புறுத்திக்கூறி அவ்வாறே யான் நடத்தற்குக் கரும்புதின்னக் கூலி கொடுத்தாற்போலத் தம்முடைய அரிய வேலையை அன்புடன் எனக்கு எளிதிற் கிடைக்கச் செய்தவரும், * "இரந்துபுன் மாக்கடமை யென்றுந் துதியா, வரந்தரவென் முன்னின்றவள்ள" லுமாகிய திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீ தியாகராச செட்டியாரவர்களுடைய பேருதவி எழுமையும் மறக்கற்பாலதன்று. அவர்கள்செய்த மேற்கூறிய அரியவுதவியில்லையேல் எனக்கும் பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சிக்கும் இக்காலத்தில் யாதோரியைபுமின்றென்பது திண்ணம். ஆதலால், இனியதும் அரியதுமான இந்நூற்பதிப்பை அவர்களிடத்துள்ள நன்றியறிவிற்கு அறிகுறியாக அவர்களுக்கு உரியதாக்குகின்றேன்.

இதனைப் பதிப்பிக்குங் காலத்துச் சலிப்பின்றி உடனிருந்து வழக்கம்போல் ஒப்புநோக்குதல்முதலிய பலவகை உதவிகள்புரிந்த பழைய மெய்யன்பர்கள்பால் மிக்க நன்றிபாராட்டுகின்றேன்.

---

* வெங்கைஉலா, கண்ணி, 68.

உடனிருந்து உதவிசெய்பவர்கள் முதலியோர் விஷயத்தில் எனக்குச் சிறிதும் பொருட்கவலையுண்டாகாதபடி பேரன்புடன் பொருளுதவி செய்து சிலவருஷங்களாக ஆதரித்துவரும், ஸ்ரீஸேது ஸம்ஸ்தானாதிபதிகளும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர்களும், சென்னைச் சட்டநிரூபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய ம-ா-ா-ஸ்ரீ பா. இராஜராஜேசுவர ஸேதுபதியவர்களைப் பாதுகாத்தருளும்வண்ணம் தமிழ்த்தெய்வத்தை இறைஞ்சுகின்றேன்.

இந்நூற்பரிசோதனைக்குக்
கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்:

மூலமும் கருத்துரையுமுள்ளவை.

திருவாவடுதுறையாதீனத்துப்	பிரதி	க
ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள்.	”	க
திருமயிலை வித்துவான் ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள். ...	”	க

மூலமும் கருத்துரையும்
பழையவுரையுமுள்ள பிரதி:

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீ தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் கொடுத்த ...	பிரதி	க

இவைகளன்றி ஒப்புநோக்குதற்கு அவ்வப்பொழுது கிடைத்த வேறு பிரதிகள் சில.

மேற்கூறிய யாவும் மிகப் பழமையானவைகளே.

இந்நூலின் பெருமையையும், எனது சிறுமையையும் நன்குணர்ந்தவிவேகிகள் இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

இப்படியே யான் எண்ணிய ஒவ்வொரு காரியமும் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேறும்படி திருவருள் சுரக்கும்வண்ணம் எல்லாம்வல்ல முழுமுதற்கடவுளைச் சிந்தித்து வாழ்த்தி வந்திக்கின்றேன்.

‘தியாகராஜவிலாஸம்’
திருவேட்டீசுவரம்பேட்டை
15 - 11 - 1920

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் முதலியோர்களின் வரலாறு.

க. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்:—இந்நூலிற் கடவுள் வாழ்த் தியற்றிய இவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; உரைநடை இயற்று தலினும் செய்யுள்செய்தலினும் மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவர்பிறந்த இடம் தொண்டைநாடு; இது,

"சீருறும் பாடல்பன் னீரா யிரமுஞ் செழுந்தமிழ்க்கு
வீரர்தஞ் சங்கப் பலகையி லேற்றிய வித்தகனார்
பாரதம் பாடும் பெருந்தேவர் வாழும் பழம்பதிகாண்
மாருதம் பூவின் மணம்வீ சிடுந்தொண்டை மண்டலமே"

என்னும் தொண்டைமண்டலசதகச்செய்யுளால் விளங்குகின்றது.

திருவள்ளுவமாலையில், "எப்பொருளும் யாரும்" என்னும் வெண்பா இவர் இயற்றியதாகத்தெரிதலால், இவர்காலம் உக்கிரப்பெரு வழுதியார்காலமென்றும், அஃது இற்றைக்கு கஅ00 அல்லது உ000-வருஷத்திற்கு முற்பட்டதாக இருக்கலாமென்றும் தோற்றுகின்றது. பெருந்தேவனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். இஃது இவரியற்றிய பாரதச்செய்யுளைத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் மேற் கோளாக எடுத்துக்காட்டும் இடங்களில் நச்சினார்க்கினியர், "இச் செய்யுள் பெருந்தேவனாரியற்றியது" என்று புலப்படுத்தியிருத்தலால் துணியப்படும். பாரதத்தை உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யு ளாக இயற்றியதனாற் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரென்றும் இவர் வழங்கப்படுவர்.

இவரியற்றிய கடவுள்வாழ்த்துக்களுள் ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு இவைகளிலுள்ளவைகள் சிவபெருமான் துதிகளாக வும், நற்றிணையிலுள்ளது திருமால்துதியாகவும், குறுந்தொகையிலுள் ளது முருகக்கடவுள் துதியாகவும், பாரதவெண்பாவில் உள்ளது விநாயகக் கடவுள் துதியாகவு முள்ளனவாதலால் இவருடைய கடவுள்வழிபடும் கொள்கையும் இன்னவெனத் துணிந்து சொல்லக் கூடவில்லை.

இவருடைய கடவுள்வாழ்த்துக்கள் நற்றிணைமுதலிய தொகை நூல்களின் முன்னர் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும், ஐந்தாமறையாகிய பாரதத்தை இவரியற்றியிருத்தலும் இவருடைய முதன்மையையும் கல்விப்பெருமையையும் நன்கு விளக்கும்.

பாரதவெண்பாவில் இடையிடையே அரசனொருவன் இவராற் பாராட்டப்படுகிறான்; அவனது இயற்பெயர் தெரியவில்லை.

மேற்கூறிய பாரதவெண்பாவையும், கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்களையும், திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுளையுமன்றி இவர் செய்தனவாக அகநானூற்றில் ஒரு செய்யுளும், நற்றிணையில் ஒன்றும் இப்பொழுது தெரிகின்றன.

உ. ஓரம்போகியார்:—இந்நாலின் முதல்நூறாகிய மருதத்தைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்பெயர் ஓரம்போதியாரென்றும், ஓரேர்போகியாரென்றும், ஒன்னார் உழவரென்றும் பிரதிகளில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. இவர் மருதத்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர்; தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்களாலும் பிற உபகாரிகளாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். இவைகள் இவரியற்றிய செய்யுட்களால் நன்கு புலனாகின்றன. எட்டுத்தொகையில் இவரியற்றியனவாக இப்போது க0அ-செய்யுட்கள் தெரிகின்றன: (இந்நூல் மருதம் க00, நற்-உ, குறுந்-ச, அகநா-க புறநா-க.) இவற்றுள், க0சு செய்யுட்கள் மருதத்திணையின் வளத்தையே கூறுவன.

இவராற் பாடப்பட்டோர்கள் ஐவர். அவர்களுள், **முடிமன்னர்** மூவர்: (க.) சேரமான்களில் ஆதனவினியென்பவன், (உ.) வெல்போர்ச்சோழன் கடுமான்கிள்ளி, (ந) பாண்டியன்; **கோடையாளிகள்** இருவர்: (க) * விராஅன், (உ) மத்தி.

இவர்பாடலில் வந்துள்ள **ஊர்கள்** நான்கு: (க) தேனூர், (உ) ஆமூர், (ந) இருப்பை, (ச) கழார். **நதிகள்** இரண்டு: (க) காவிரி, (உ) வையை; **துறை** ஒன்று: மருதத்துப்பெருந்துறை; **விழவு** ஒன்று: இந்திரவிழவு; **விரதம்** ஒன்று: தைத்திங்களில் நீராடல்.

ந. அம்மூவனார்:—இந்நூலின் இரண்டாநூறாகிய நெய்தற்றிணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; இவர்பெயர் இடுகுறியோ காரணக்குறியோ யாதும் புலப்படவில்லை. நற்றிணை கஅ-ஆம் செய்யுளினும், புறநானூறு உ0கூ-ஆம் செய்யுளின் பின்னுள்ள

* புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த விராலிமலை, இவன்மலையாகவும் அம்மலையைச்சார்ந்த இருப்பையூர் இவனாட்சியிலிருந்த இருப்பையாகவும் கருதப்படுகின்றன.

வாக்கியத்திலும் மூவனென்று ஓர் உபகாரியின்பெயர் வந்திருத்தலால், மூவனென்ற பெயரொன்று பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்று தெரிகிறது. இவர் நெய்தற்றிணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலையுடையவர். தமிழ்நாட்டரசர்களுள் **சேரன் பாண்டியன்** என்னும் முடியுடைவேந்தர் இருவரானும், திருக்கோவலூரையாண்ட **காரியென்னும்** வள்ளலாலும் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். சேரநாட்டுக் கடற்கரைப்பட்டினமாகிய **தொண்டிநகரமும்,** அந்நாட்டின்கண்ணதாகிய **மரந்தைநகரமும்,** பாண்டிநாட்டுக் கடற்கரைப்பட்டினமாகிய **சொற்கைநகரமும்,** நடுநாட்டின்கண்ணதாகிய **கோவலூரும்** இந்நூலினும் பிற தொகைநூல்களினும் இவராற்பாராட்டப்பெற்றிருத்தலின், இவர் அந்நகரங்களில் இருந்தவரென்றும் இவர் காலத்தில் அவைகள் மிக விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் தெரிகின்றன. அகநானூறு ௩௫ - ஆம் செய்யுளிற் பெண்ணையாறு இவராற் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

எட்டுத்தொகையில் இவரியற்றிய செய்யுட்கள் - ௧௨௭: (நற். - ௧௦, குறுந். - ௧௧, இந்நூல் நெய்தல் - ௧௦௦, அகநா. - ௬.) நற்றிணைமுதலிய எனைத் தொகை நூல்களினுள்ள ௨௭ - பாடல்களினும் நெய்தற்குரியன பல.

௩. கபிலர்:—இந்நூலின் மூன்றாநூறாகிய குறிஞ்சித்திணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; [இப்பெயரையுடைய புலவர்கள்சிலருளர்.] இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன் வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவற்றை இவரியற்றிய செய்யுட்கள் பலவும் புலப்படுத்தும். இவர் பிறந்த ஊர் பாண்டிநாட்டினுள்ள திருவாதவூர். இது, **திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில்** ௨௭ - ஆவதாகிய ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலினுள்ள "நீதியார் மதூக நீழ * னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதிசேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துளங்கக் காட்டும், வேதநாயகனார் வாழும் வியன்றிரு **வாத வூரால்**" என்னும் ௩ - ஆம் திருவிருத்தத்தால் வெளியாகின்றது.

---

* "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைத்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்குறு, செந்தலை யிறவின் சேரேய்க் கும்மே." **தமிழ்நாவலர்சரிதை.**

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூற்றில், (உ00) 'யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்' (உ0க) "யானே, தந்தை தோழ னிவ ரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே" எனத் தம்மைப் புலப்படுத்தற்காக இவர்கூறிய செய்யுட்களும், (கஉசு) "புலனழுக் கற்ற வந்தணாளன்" என மாறோகத்துநப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறிய செய்யுளும் இதனை வலியுறுத்தும்.

வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப் புலவருமாக இவர் விளங்கினர்; தாம் விரும்பியவண்ணம் அவன் தன் மகளிரைக் கொடாதது பற்றித் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் அழுக்காறுற்று அவனைக் கொல்லநினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் அவன் மலையைச் சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்; அவ்வருமைச் செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும். அவனிறந்த பின்பு, இவர் பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பல செய்யுட்களாற்புலம்பி, அவன் புதல்வியரை யழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இருங்கோவேள், விச்சிக்கோ னென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமைகண்டு அவர்களை வெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிர்க்கு மணஞ் செய்வித்துத் தம்முடைய நட்புக் கடனைக் கழித்தனர்.

ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை அருளிச் செய்தனர். சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடி நூறாயிரங் காணமும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்த நாடும் பரிசிலாகப் பெற்றனர். பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய குறிஞ்சிப்பாட்டும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இன்னாநாற்பதும் இவர் இயற்றிய நூல்கள்.

கக - ஆம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்.

திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், கக - ஆம் திருவிருத்தத்தில், "எனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்" எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தலுங் காண்க.

மேற்கூறியவற்றையன்றி, இவர் அருளிச்செய்தனவாக கஙசு செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் அகவற்பாக்கள்:

க0கூ: (நற் - உ0, குறுந் - உகூ, பதிற் - க0, அகநா - ககூ, புறநா - ங0, 'நெட்டிலையிருப்பை' என்பது ஒன்று); வெண்பா: க. (திருவள்ளுவ மாலையிலுள்ள 'தினையளவு' என்பது); கலிப்பாக்கள் - உகூ: (கலித் தொகை, குறிஞ்சிக்கலி.)

இவருடைய செய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய உரைகளில் உதாரணமாகக் காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்.

இவரியற்றிய பாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சித் திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடு தலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்றும் தெரிகின்றன.

மேற்கூறிய பாடல்களில் குறிஞ்சித்திணையைச் சார்ந்தவை - கஅச: (அகவல்கள் - கருரு; கலிப்பாக்கள் - உகூ.)

இவருடைய வாக்கில் விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருத் தலாற் சமயக் கோட்பாட்டில் இவர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரைப் போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என் னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

"அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக் கபிலன்" (பதிற். அரு.) எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" (புறநா. ருஙு) எனப் பொருந்திலிளங்கீரனாரும், "புலனழுக் கற்றவந்தணாள, னிரந்து சென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்" (ஷை கஉரு), "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" (ஷை கஎச) என மாறோகத்து நப்பசலை யாரும், பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவராற் பாடப்பட்டோர்:—அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேர மான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் என்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க் கானமென்பவைகள் இவராற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர் காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்க ளென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமையென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும்.

பழைய இலக்கணவுரைகளில், **'கபிலபரணர்'** என்று வழங்குகிற தொகைநிலைத்தொடரால், **பரணரென்பவருக்கும்**, **திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில்** வந்துள்ள "பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காட னென்போன்" (உ0: க) என்னும் திருவிருத்தத்தால் **இடைக்காடருக்கும்** சிறந்த நட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். **வீர சோழியம்**, தொகைப்படலம், ரு - ஆம் கட்டளைக்கலித்துறையுரையால் பரணருடன் இவர் வாது செய்தனரென்பது வெளியாகின்றது. இவர் வேறு; **தொல்கபிலரென்பவர்** வேறு.

"முதலிற் கூறுஞ் சினையறி கிளவி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்திற்கு **இளம்பூரணரும் சேனாவரையரும்** எழுதியவுரையால், **கபிலராற்** செய்யப் பெற்றதான **கபிலமென்ற** ஒருநூலிருப்பதாகத் தெரிகின்றது.

ரு. ஓதலாந்தையார்:—இந்நூலின் நான்காநூறாகிய பாலைத்திணை யைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர். (ஆதன்தந்தை யென்பது ஆந்தையென்று மருவியதென்பது பழைய உரையாசிரியர்க ளுடைய கொள்கை.) பாலைத்திணையிலேயே இவர் மிகப்பயின்றவர்; அத னியல்பை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். குறுந்தொகை யில் ரு - ம், இந்நூல்பாலையில் க00-ம், இவரியற்றிய செய்யுட்கள்.

சு. பேயனார்:—இந்நூலின் ஐந்தாநூறாகிய முல்லைத்திணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; முல்லைத்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அத்திணைவளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்ற லுடையவர். மற்றத்தொகைகளுள்ளே குறுந்தொகையில் மட்டும் ச - அகவற்பாக்கள் இவர் செய்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், ரு-செய்யுட்கள் முல்லைத்திணையைக் குறித்தனவே. இதனால், இவரு டைய பயிற்சியும் ஆற்றலும் புலப்படுகின்றன. இவரியற்றிய செய்யுட் கள் மேற்கூறிய க0ச-என்றே இப்பொழுது தெரிகின்றது. பேயனென

றும் பெயாரென்றும் இவர்பெயர் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில்,

* "கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு கிழவோட்
டுரைத்திருந்த சாந்தைத் தொட் டப்பேய்
மறைக்குமோ மாட்டாது மற்றுந்தன் னங்கையைக்
குறைக்குமாங் † கூர்ங்கத்தி கொண்டு"

என்னும் வெண்பாவை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய அந்நூலுரையாசிரியர், 'இது பூதத்தாரும் ‡ காரைக்காற்பேயாரும் பாடியது; இதுவும் இரண்டாமடி குறைந்துவந்தது கண்டுகொள்க' என்று எழுதியிருத்தலாற் காரைக்காற்பேயாரென்று ஒருவர் பண்டைக்காலத்தில் பாடும் வன்மையுள்ளவராக இருந்தாரென்றுமட்டும் தெரிகின்றது. அவரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ யாதும் புலப்படவில்லை.

எ. புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்:—யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையாரின் வேண்டுகோளின்படி இந்நூலைத் தொகுத்தோராகிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; மலைநாட்டின் கண்ணதாகிய கூடலூரிற் பிறந்தவர்; வேளாளர்; கூடலூர்கிழாரென்பது இவரது இயற்பெயர். மேற்கூறிய அரசரால் மிக ஆதரிக்கப் பெற்றவர். அவரிறந்த பின்பு ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றாது மிகவருந்திப் புலம்பினர். இவர் வருந்திப் புலம்பிய செய்யுள் புறநானூற்றில், உ௲கூ - ஆவது. சேரநாட்டின் கண்ணதாகிய மாந்தையென்னும் நகரம் இவராற் பாராட்டப்பெற்றுள்ளது. இவரியற்றியனவாகக் குறுந்தொகையில் ௩ - செய்யுட்களும், புறநானூற்றில் ஒருசெய்யுளும் காணப்படுகின்றன. பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய முதுமொழிக்காஞ்சியை அருளிச்செய்த மதுரைக் கூடலூர்கிழாரென்பவர் வேறு, இவர் வேறு. இவர் காலத்துப் புலவர்கள் குறுங்கோழியூர் கிழார், பொருந்திலிளங்கீரனென்பவர்கள். இவர் பெயர் கூடலூர்கிழாரெனவும் வழங்கும். சான்றோராற் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் 'புலத்துறைமுற்றிய' என்னும் அடைமொழி இவருடைய நூலாராய்ச்சியின் மிகுதியைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அ. யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்:--புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழாரைக்கொண்டு இந்நூலைத் தொகுப்பித்தோராகிய

---

* இவ்வெண்பா, மிக்க வேறுபாட்டுடன் கம்பர்பாடியதாகத் தனிப்பாடற்றிரட்டிற் காணப்படுகின்றது; † 'கூன்கத்தி' என்றும் பாடம்.

‡ காரைக்காற் பேயம்மையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

இவர் சேரநாட்டரசர்; சேரபரம்பரையிற் பிறந்தவர்; மகாவீரர்; பெருவன்மையையுடையவர்; செங்கோலினர்; யானையினது பார்வைபோலும் பார்வையையுடையவர்; கொல்லி மலைக்குத் தலைவர்; விளங்கிலென்னு மூருக்குப் பகைவரான் வந்த துன்பத்தைத் தீர்த்தவர்; கபிலருடைய நண்பீர்; கடற்கரையிலுள்ள தொண்டியென்னும் நகரத்தை ஆண்டவர்; ஒருகாலத்துப் பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனோடு போர்செய்து அவனாற்பிணிப்புண்டிருந்து வலிதிற்போய்ச் சிங்காதனத்திலேறிக் குறுங்கோழியூர்கிழாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றார். சோழன் இராயசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியோடு போர் செய்தவர்; இவர் பெயர் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறையெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும் பொறை யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை யெனவும், மாந்தரம் பொறையெனவும் தொகை நூல்களில் வழங்குகின்றது. பரிமேலழகர் ௩௫௫ - ஆம் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் இவருடைய பெயரை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிப் பொருளெழுதி விளக்கியிருக்கிறார்; சேரபரம்பரையில் மாந்தரனென்று ஓரரசன் மிக்க புகழ்பெற்றவனாக இருந்தானென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகின்றது. இவருடைய பெயர்த்தலையில், 'கோச்சேரமான்' என்ற அடைமொழி காணப்படாமையின், இவர் இந்நூலைத் தொகுப்பிக்குங் காலத்தில் இளவரசாக இருந்தாரென்றும் தொகுப்பித்தபின்பே முடி புனையப் பெற்றாரென்றுந் தெரிகின்றன. [கோவென்பது பண்டைக் காலத்தில் முடிபுனைந்தபின்பு குடிப்பெயரோடு கொடுக்கப்படும் பட்டப் பெயர்; கோச்சேரன், கோச்சோழன், கோப்பாண்டியன் என்பவற்றா லுணர்க.] இவரிறந்த பின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப்புலம்பிய கூடலூர் கிழாருடைய "ஆடியலழற்குட்டம்" என்னும் செய்யுள் (புறநா. உ௨௯.) இவருடைய அருமைக்குண விசேடங்களை இனிது புலப்படுத்தும்; இவரைப் பாடிய புலவர்கள் குறுங்கோழியூர்கிழார், பொருந்தி லிளங்கீரனார், கூடலூர்கிழார். இவர்களுள் இவரிறந்த பின்பு மிருந்தவர் கூடலூர்கிழார்.

சூசிபத்திரம்.

கணபதி துணை.

ஐங்குறுநூறு.

[கடவுள் வாழ்த்து.]

*நீல மேனி வாலிழை பாகத்
தொருவ னிருதா ணிழற்கீழ்
மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே.

வாழ்த்து.
பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

க.—மருதம்.

க.—வேட்கைப் பத்து.

க. வாழி யாதன் வாழி யவினி
நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்
யாண ரூரன் வாழ்க
பாணனும் வாழ்க † வெனவேட் டேமே.

என்பது, புறத்தொழுக்கத்திலே நெடுநாளொழுகி, 'இது தகாது' எனத் தெளிந்த மனத்தனாய் மீண்டு தலைவியோடுகூடி ஒழுகாநின்ற தலைமகன் தோழியோடு சொல்லாடி, 'யான் அவ்வாறொழுக நீயிர் நினைத்ததிறம் யாது?' என்றாற்கு அவள் சொல்லியது.

(பழையவுரை.) 'காவற்பொருட்டு அரசன் வாழ்க; விருந்தாற்று தற்பொருட்டு நெற்பல பொலிக; இரவலர்க்கு ஈதற்பொருட்டுப் பொன்மிக

(பிரதிபேதம்.) * 'மாது மேனி', 'மாமலர் மேனி' † 'எனவேட்டோமே.' [க-௰.]

உண்டாகுக' என யாய் இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன விரும்பி ஒழுகியதல்லது பிறிதுநினைத்திலள்; அவள் இத்தன்மையளாக, நீ ஒழுகிய ஒழுக்கத்தால் நினக்கும் நின்னொழுக்கத்திற்குத் துணையாகிய பாணனுக்கும் தீங்குவருமென்றஞ்சி, 'யாண ரூரன் வாழ்க, பாணனும் வாழ்க' என விரும்பினேம் யாங்களென்றவாறு.

தலைவியை யாயென்றது, புலத்தற்குக் காரணமாயின உளவாகவும் அவை மனங்கொள்ளாத சிறப்பைநோக்கி. தோழி யாங்களென உளப்படுத்தது, ஆயத்தாரைநோக்கியெனக் கொள்க. பூவும் புலாலும் ஒக்கவிளையும் ஊரனென்றது, குலமகளிரைப்போலப் பொதுமகளிரையும் ஒப்பக்கொண்டொழுகுவானென்பதாம்.

ஆதனவினியென்பான், சேரமான்களிற் பாட்டுடைத் தலைமகன். (க)

௨. வாழி யாதன் வாழி யவினி
விளைக வயலே வருக விரவல
ரெனவேட் டோளே யாயே யாமே
பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்த னிகர்க்குந்
தண்டுறை யூரன் கேண்மை
* வழிவழிச் சிறக்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) தலைவி இல்லறமேநினைந்து ஒழுகினாள்; யாங்கள் நின்காதல் அவள்மேற் சுருங்குகின்ற திறநோக்கி, 'நின்கேண்மை வழிவழிச்சிறக்க' என விரும்பினேம்; எ-று.

சிறப்புடைய கருங்குவளையுடனே சிறப்பில்லாத நெய்தல்நிகர்க்கு மூரனென்றது, குலமகளிருடனே பொதுமகளிர் இகலுமூரன்; எ - று. (௨)

௩. வாழி யாதன் வாழி யவினி
பால்பல வூறுக பகடுபல சிறக்க
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
வித்திய வுழவர் † நெல்லொடு பெயரும்
பூக்கஞ லூரன் றன்மனை
வாழ்க்கை பொலிக வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) தலைவி இல்லறமேநினைந்து ஒழுகினாள்; 'அவன் பொதுமனையில் வாழ்க்கையொழிந்து தன்மனையிலே வாழ்வானாக' எனவேட்டேம் யாங்கள்; எ-று.

(பி - ம்.) * 'வழிவழி சிறக்க' † 'நெல்லொடு பேரும்'

மேல் விளைதற்குவித்திய உழவர் முன்பு விளைந்த செறுவின் நெல்லோடு பெயருமென்றது, பின்வரும் பரத்தையர்க்கு வருவாய்பண்ணி அக்காலத்து உளராகிய பரத்தையரோடு இன்பநுகர்வானென்பதாம். (௩)

௪. வாழி யாதன் வாழி யவினி
* பகைவர்புல் லார்க பார்ப்பா ரோதுக
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
பூத்த கரும்பிற் காய்த்த நெல்லிற்
கழனி யூரன் மார்பு
பழன மாகற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) இவள் இல்லறமே விரும்பியொழுகினாள்; 'அவன்மார்பு ஊரவர்க்கெல்லாம் பொதுவாகிய பழனம்போலாது இவட்கேயுரித்தாக' என விரும்பினேம் யாங்கள்; எ - று.

பூத்துப் பயன்படாக்கரும்பினையும் காய்த்துப் பயன்படும் நெல்லினையு முடைய ஊரனென்றது, ஈன்று பயன்படாப் பொதுமகளிரையும் மகப்பயந்து பயன்படுங் குலமகளிரையும் ஒப்பநினைப்பான்; எ - று. (௪)

௫. வாழி யாதன் வாழி யவினி
பசியில் லாகுக பிணிசே ணீங்குக
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
முதலைப் போத்து முழுமீ னாருந்
தண்டுறை யூரன் றேரெம்
முன்கடை நிற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) இவள் இல்லறமேவிரும்பியொழுகினாள்; யாங்கள் 'அவன்றேர் பிறமகளிர்முன்கடைநிற்றலொழிந்து எம்முன்கடைநிற்க' எனவிரும்பினேம்; எ - று.

'முதலை.....ஊரன்' எ - து, ஒருங்கு வாழ்வாரைப் பழமைநோக்காது உயிர்கவர்வானென்பதாம். (௫)

௬. வாழி யாதன் வாழி யவினி
வேந்துபகை தணிக யாண்டுபல நந்துக
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்
தண்டுறை யூரன் வரைக
வெந்தையுங் கொடுக்க வெனவேட் டேமே.

(பி - ம்.) * 'பகையர்'

எ - து, களவிற் பலநாளொழுகி வந்து வரைந்துகொண்ட தலைமகன் தோழியோடுசொல்லாடி, 'யான் வரையாது ஒழுகுகின்றநாள் * நீயிர் ஒக்கு இழைத்திருந்த திறம்யாது?' என்றாற்கு அவள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) நின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே நீ வரைந்தாயெனக்கொண்டு இல்லறத்திற்கு வேண்டுவனவிரும்பி ஒழுகியதல்லது தலைவி பிறிதொன்றும் நினைந்திலள்; யாங்கள், 'அகன்ற பொய்கைக்கு அணியாகத் தாமரையையுடைய வூரனாதலால், அத்தண்டுறையூரன் மனைக்கு அணியாம்வண்ணம் இவளை வரைவானாக; எந்தையும் கொடுப்பானாக' என விரும்பினேம்; எ - று.

ஈண்டுத்தலைவியை யாயென்றது, எதிர்ப்பட்ட ஞான்றே கற்புப்பூண்டொழுகுகின்ற சிறப்புநோக்கி. (௬)

எ. வாழி யாதன் வாழி யவினி
யறநனி சிறக்க வல்லது கெடுக
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
யுளைப்பூ மருதத்துக் கிளைக்குரு கிருக்குந்
தண்டுறை யூரன் † றன்னூர்க்
கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) இவள் நின்னை எதிர்ப்பட்ட அன்றே வரைந்தாயெனக்கொண்டு இல்லறத்திற்குவே.............................. (எ)

அ. வாழி யாதன் வாழி யவினி
யரசுமுறை செய்க களவில் லாகுக
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
யலங்குசினை மாஅத் தணிமயி லிருக்கும்
பூக்கஞ லூரன் சூளிவண்
வாய்ப்ப தாக வெனவேட் டேமே. (அ)

இதுவுமது.

௯. வாழி யாதன் வாழி யவினி
நன்றுபெரிது சிறக்க தீதில் லாகுக
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
கயலார் நாரை போர்விற் சேக்குந்

(பி - ம்.) * 'நீயிர் நினைத்திருந்ததிறம்.' † 'தன்னூர் கொண்டனன்'

தண்டுறை யூரன் கேண்மை
யம்பப் லாகற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) 'இன்ப நுகர்ந்தவன் செல்வமனைக்கண்ணே வைகும்வண்ணம் வரையுந்துணையும் அவன்கேண்மை அம்பலாகாதொழிக' எனவிரும்பினேம் யாங்கள்; எ - று. (கூ)

க0. வாழி யாதன் வாழி யவினி
மாரி வாய்க்க வளநனி சிறக்க
வெனவேட் டோளே யாயே யாமே
பூத்த மாஅத்துப் புலாலஞ் சிறுமீன்
றண்டுறை யூரன் றன்னொடு
கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) இவள் நின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே வரைந்தாயெனக்கொண்டு இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன விரும்பி ஒழுகினாள்; யாங்கள், 'அவன் வரைந்து கொள்ள நினையானாயின், பூத்தமாவினையும் புலாலஞ்சிறுமீனையுமுடைய ஊரனாதலால், அதற்கேற்ப, எம்மூர்க்கண் அறத்தொடுநிலைவகையாற் கற்புடைமையும் எதிர்ப்பாட்டினால் அலரும் கிளைப்பவாயினும் உடன்கொண்டு செல்வானாக' என விரும்பினேம்; எ - று. (க0)

க.—வேட்கைப்பத்து முற்றிற்று.

உ. வேழப்பத்து.

கக. மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றுந்
துறைகே ழூரன் கொடுமை நாணி
நல்ல னென்றும் யாமே
யல்ல னென்னுமென் றடமென் றோளே.

எ - து, பாணன்முதலாயினார்க்குத் தலைமகன்கொடுமைகூறி வாயில் மறுத்த தலைமகள் கழறிய பாங்கற்கு வாயினேர்வாள் சொல்லியது; தலைவன் எவ்வாறு தப்பியொழுகினும் அவன் கொடுமை நின்னாற் புலப்படுதல் தகாது' என்று கழறிய பாங்கிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

(பி - ம்.) 'நெடுவயலை'

(ப-ரை.) மனைக்கண்வயலை புறத்துவேழம்சுற்றுமூரனென்றது, மனை மனைக்கண்ணே வைகுஞான்றும் பரத்தையர்திறமே சூழ்கின்றானென்பதாம். (க)

கஉ. கரைசேர் வேழங் கரும்பிற் பூக்குந்
துறைகே ழூரன் * கொடுமை நன்று
மாற்றுக தில்ல யாமே
தோற்க தில்லவென் றடமென் றோளே.

எ-து, உழையர் † நெருங்கிக் கூறியதிறமும் தனது ஆற்றாமையுநினைந்து வாயில்நேர்க்கருதிய தலைமகள் பரத்தையர்க்குப் பின்பும் அவன் சிறப்புச் செய்தானென்பதுகேட்டுப் பொருளாய்க் கருத்தழிந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) கரைமருங்குநிற்கும் வேழம் வயலகத்துவிளைக்கும் தீங்கரும்பு போலப் பொலியுமூரனென்றது, பொதுமகளிர்க்குக் குலமகளிரைப்போலச் சிறப்புச்செய்கிற்பான்; எ-று. (உ)

கங. ‡ பரியுடை நன்மான் பொங்குளை யன்ன
வடைகரை வேழம் வெண்பூப் பகருந்
தண்டுறை யூரன் பெண்டிர்
§ துஞ்சூர் யாமத்துந் துயிலறி யலரே.

எ-து, வாயிலாய்ப்புக்கார்க்குத் தலைமகள், 'அவன்பெண்டிர் நள்ளென் யாமத்தும் துயிலார்; அவரறியாமல் அவன்வருந்திறம்யாது?' எனச்சொல்லி வாயின்மறுத்தது.

(ப-ரை.) பரியுடைநன்மான் தலைக்கணிந்த வெண்கவரிபோல வேழம் வெண்பூவைக் கொள்வாரைக்குறித்துக்கொடுக்குமூரனென்றது, நன்றுபோலக் காட்டித் தம்நலத்தினைவிற்பார் வாழுமூரன்; எ-று. (ங)

கச. கொடிப்பூ வேழந் தீண்டி யயல
வடுக்கொண் மாஅத்து வண்டளிர் நுடங்கு
மணித்துறை யூரன் மார்பே
|| பனித்துயில் செய்யு மின்சா யற்றே.

(பி-ம்.) * 'கொடுமைநாணி' † 'நெருக்கி' ‡ 'புரியுடை', 'புரிவுடை' § 'துஞ்சும்யாமத்தும்' || 'பணித்துயில்'

எ - து, தலைமகள் புணர்ச்சிவேட்கையைக் குறிப்பினான் உணர்ந்த தோழி, 'அவன்கொடுமை நினையாது அவன் மார்பை நினைந்து ஆற்றுயாநின்றது என்னை?' என்றாட்கு 'அவன்கொடியனேயாயினும், அவன்மார்பு குளிர்ந்த துயிலைச்செய்யும் இனியசாயலையுடைத்து, ஆதலாற்காண்' எனச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) நீண்டபூவினையுடைய வேழம்தீண்டுதலான் வடுக்கொண் மாத்துவண்டளிர் நுடங்குமென்றது, பரத்தையரால் தனக்கு உளவாகிய மெலிவு கூறியவாறு. (௪)

௧௫. மணலாடு * மலிர்நிறை விரும்பிய † வொண்டழைப்
புனலாடு மகளிர்க்குப் புணர்துணை யுதவும்
வேழ மூதூ ரூர
னூர னாயினு மூரனல் லன்னே.

எ - து, சேணிடைப்பிரிந்துவந்து உடனுறைகின்ற தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாகின்றதென்று குறிப்பினானுணர்ந்து தலைமகள் வேறுபட்டாளாக, தோழி அதனையறியாது, 'அவன் உடனுறையவும் வேறுபடுகின்றது என்னை?' என்றாட்கு அவள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) புனலாடு மகளிர்க்குப் புணர்ந்த ‡ துணையை உதவுகின்ற வேழத்தையுடைய ஊரனாதலாற் புனலாடும் பரத்தையர்க்கு வேழஞ்செய்வன வெல்லாம் செய்வானென்பதாம். (௫)

௧௬. ஓங்குபூ வேழத்துத் தூம்புடைத் திரள்காற்
சிறுதொழு மகளி ரஞ்சனம் பெய்யும்
பூக்கஞு லூரனை யுள்ளிப்
பூப்போ லுண்கண் பொன்போர்த் தனவே.

எ - து, வாயிலாய்ப்புகுந்தார்க்குத் தோழி ' அவன் வரவையே நினைத்து இவள் கண்ணும் பசந்தன ; இனி அவன் வந்து பெறுவது என்னை?' எனச் சொல்லி வாயின்மறுத்தது.

(ப - ரை.) 'ஓங்குபூ...ஊரன்' எ - து, இழிந்தார்க்குப் பயன்படுமூரன்; எ - று. (௬)

௧௭. புதன்மிசை நுடங்கும் வேழ வெண்பூ
விசும்பாடு குருகிற் றோன்று மூரன்
புதுவோர் மேவல னாகலின்
வறிதா கின்றென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

(பி - ம்:) * 'மலர்நிறை' † 'வெண்டழை' ‡ 'துணைமை'

எ - து, தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்தவழி, 'இவ்வாறு ஒழுகுதலும் ஆடவர்க்கு இயல்பன்றே; நீ இதற்கு நெஞ்சு அழிகின்றது என்னை?' என்றதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) புறத்தொழுக்கம் உளதாகிய அணையேயன்றி நாடோறும் கனவில் வந்து வருத்துதலுமுடையனாதலால் என்னெஞ்சு பெருமையிழந்து மெலிகின்றதென்பதாம்.

புதன்மிசையேநுடங்கும் வேழவெண்பூக் கரிதான விசும்பின்கண்ணே பறக்கும் குருகுபோலத்தோன்று மூரன் எ - து, தன்மைதோன்றாது ஒழுகுவாரையுடையான்; எ - று. (எ)

கஅ. இருஞ்சா யன்ன செருந்தியொடு வேழங்
கரும்பி னலமருங் கழனி யூரன்
பொருந்துமல ரன்னவென் கண்ணழப்
பிரிந்தன னல்லனோ பிரியலெ னென்றே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து வந்து தெளித்துக்கூடிய தலைமகற்குப் பின் அவ்வொழுக்கம் உளதாயவழி அவன்வாவிடுத்தவாயில்கட்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) செருந்திப் பூவொடு வேழம் கரும்புபோல அலமருமூரனென்றது, தம்சேடியரோடு பொதுமகளிர் குலமகளிரைப் போலத் தருக்கியொழுகுமூரன்; எ - று. (அ)

ககூ. எக்கர் மாஅத்துப் புதுப்பூம் பெருஞ் * சினை
புணர்ந்தோர் மெய்ம்மணங் கமழுந் தண்பொழில்
வேழ வெண்பூ வெள்ளுளை † சிக்கு
மூர னாகலிற் கலங்கி
மாரி மலரிற் கண்பனி யுகுமே.

எ - து, 'பன்னாள் அவன் ‡ சேணிடைப்பிரியவும் ஆற்றியுளையாகிய நீ சின்னாள் அவன் புறத்தொழுகுகின்ற இதற்கு ஆற்றாயாகின்றது என்னை?' என்றதோழிக்கு 'எதிர்ப்பாடின்றி ஒரூர்க்கண்ணே உறைகையினாலே ஆற்றேனாகின்றேன்' எனத் தலைமகள் சொல்லியது. வாயிலாய்ப்புகுதார்கேட்டு நெருங்காது மாறுதல் கருத்து.

(ப - ரை.) மாங்கொம்புபூத்து வதுவைமகளிர் மெய்ம்மணம் கமழக்கடவ பொழிலை அம்மலர் அரும்பாகியபருவத்தே வேழங்களின்பூத் துடைக்குமூரன் எ - து, சேணிடைப் பிரிந்தவர்து தன்னுடனாய்நிகழ்கின்ற பருவத்து இன்பங்கள் நுகராமல் இடையே விலக்குகின்ற பரத்தையர்தலையுடையான்; எ - று.

(பி - ம்.) * 'சினைப்புணர்ந்தோர்' † 'சிய்க்கும்' ‡ 'சேயிடை'

௨௰. அறுசில் கால வஞ்சிறைத் தும்பி
நூற்றிதழ்த் தாமரைப் பூச்சினை சீக்கும்
காம்புகண் டன்ன தூம்புடை வேழத்துத்
* துறைநணி யூரனை யுள்ளியென்
† னிறையே ரெல்வளை நெகிழ்போ டும்மே.

எ - து, தலைமகளை வாயில் நேர்வித்தற்பொருட்டாக, 'காதலர் கொடுமை செய்தாராயினும் அவர்திறம் மறவாதொழியல்வேண்டும்' என்று முகம்புகுகின்ற தோழிக்கு, 'என்கைவளை நில்லாதாகின்றது அவரை நினைந்ததன் பயனன்றே; இனி அமையும்' எனத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) தாமரைப்பூவகத்துள்ளதாகிய தும்பிச்சினையை வேழம் சீக்கும் எ - து, தன்மாட்டு என்புதல்வன் உறைதலையும் விலக்குவாராகிய பொதுமகளிரையுடையான்; எ - று.

'சினைச்சேக்கும்' என்று பாடமோதுவார் தும்பிச்சினைவருந்த வேழம் தங்குமென்று பொருளுரைப்ப. (௰)

௨.—வேழப்பத்து முற்றிற்று.

௩.—‡ கள்வன் பத்து.

௨௧. முள்ளி நீடிய முதுநீ ரடைகரைப்
புள்ளிக் கள்வ னாம்ப லறுக்குந்
தண்டுறை யூரன் றெளிப்பவு
முண்கண் பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, 'புறத்தொழுக்கம் எனக்கு இனியில்லை' என்று தலைமகன் தெளிப்பவும் 'அஃது உளது' என்று வேறுபடும் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'முள்ளிநீடிய........ஊரன்' என்றது, தனக்கு உரித்தாகிய இல்லின்கண் ஒழுகிப் பரத்தையரோடு தொடர்ச்சியறுப்பான்; (எ - று.) (௧)

௨௨. அள்ள லாடிய புள்ளிக் கள்வன்
முள்ளி வேரளைச் செல்லு மூரன்
னல்ல சொல்லி மணந்தினி
நீயே னென்றி தெவன்கொ லன்னாய்.

(பி - ம்.) * 'துறைநணி' † 'நிறையேபோல்வளை' ‡ 'களவன்'

எ - து, களவினிற்புணர்ந்த பின்பு வரைந்துகொண்டு ஒழுகாநின்ற தலை மகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்றாக, ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'நல்ல......அன்னாய்' எ - து, இக்காலத்து இங்ஙனம் ஒழுகு கின்றான் அக்காலத்து அங்ஙனங்கூறியதென்கொல்? எ - று. செருடியனன்னவன் முள்ளிவேரனைச்செல்லுமென்றது, பிறர்கூறும்அலரஞ்சாது பரத்தையர்மனைக் கட்செல்வானென்பதாம். (உ)

௨௩. முள்ளி வேரளைக் கள்வ னாட்டிப்
பூக்குற் றெய்திய புனலணி யூரன்
றேற்றஞ் செய்துநப் புணர்ந்தினித்
தாக்கணங் காவ தெவன்கொ லன்னாய்.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) தன்னூர் விளையாட்டுமகளிர் அளையின்கண்வாழும் அலவனை அலைத்துப் பூக்குற்று விளையாடினாற்போலத் தன்மனைக்கண்வாழு நம்மைவருத் திப் புறத்துப்போய் இன்பநுகர்வான்; எ - று. (௩)

௨௪. தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் கள்வனொடு
பிள்ளை தின்னு முதலைத் தவனூ
ரெய்தின னாகின்று கொல்லோ மகிழ்நன்
பொலங்தொடி * தெளிர்ப்ப முயங்கியவர்
நலங்கொண்டு துறப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, பரத்தையருள்ளும் ஒருத்தியைவிட்டு ஒருத்தியைப் பற்றி ஒழுகுகின்றானென்பது கேட்ட தோழி வாயிலாய்வந்தார் கேட்பத் தலைமகட் குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'தாய்சாப்பிறக்கும்..... அவனூர்' எ - து, தொன்னலம் சாம் வண்ணம் பிறக்கும் பொய்யுடனே செய்தனசிதையத்தோன்றும் அருளின் மையையுமுடையான்; எ - று. (ச)

௨௫. அயல்புறந் தந்த புனிற்றுவளர் பைங்காய்
வயலைச் செங்கொடி கள்வ னறுக்குங்
கழனி யூரன் மார்புபலர்க்
கிழைநெகிழ் செல்ல லாகுமன்னாய்.

இதுவுமது.

(பி - ம்.) * 'தெளிப்ப', 'தெழிப்ப'

(ப - ரை.) 'அயல்புறந்தந்த.........அறுக்கும்' எ - து, எம்புதல்வன் வருந்து வதூஉம் உணாராது நம்மைவருத்துவான்; எ - று. (௫)

உ௬. கரந்தையஞ் செறுவிற் றுணை துறந்து கள்வன்
வள்ளை மென்கா லறுக்கு மூரன்
எம்மு மெம் பிறரு மறியா
* னின்ன னாவ தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, தலைமகற்கு வாயிலாகப் புகுந்தார், 'நின் முனிவிற்கு அவன் பொருந்தாகின்றான்' என்றவழித் தலைமகட்குத் தோழி, 'அவன்பாடு அஃது இல்லை' என்பதுபடச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'துணை துறந்து........ஊரன்' எ - து, தான் துணையாகக் காதலித்து ஒழுகுகின்ற பரத்தையையும் நீங்கி எம்மையும் வருத்தி ஒழுகுவான்; எ - று.

(வேறுரை.) 'கரந்தையஞ் செறுவிற்றுணை துறந்து' எ - து, நின்னைத் துறந்து; எ - று. 'வள்ளைமென்காலறுக்கும்' எ - து, பரத்தையருள்ளும் ஒருத்தியைவிடுவதும் ஒருத்தியைப் பற்றுவதுமாகி அவர்களை வருத்துகின்றான்; எ - று; 'எம்மும் பிறரு மறியான்' எ-து, எம்மையும் பிறரையும் ....(௬)

உ௭. † செந்நெலஞ் செறுவிற் கதிர்கொண்டு கள்வன்
றண்ணக மண்ணளைச் செல்லு மூரற்
கெல்வளை நெகிழச் சாஅ
யல்ல லுழப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, தலைமகன் மணக்கண் வருங்காலத்து வாராது தாழ்த்தவழி 'புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்று' ‡ எனக்கருதி வருந்துந் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது. (௭)

உ௮. உண்டுறை யணங்கிவ ளுறைநோ யாயிற்
றண்சேறு கள்வன் வரிக்கு மூரற்
கொண்டொடி நெகிழச் சாஅய்
மென்றோள் பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, இற்செறிவித்தவிடத்துத் தலைமகட்கு எய்திய வேறுபாடு கண்டு, 'இது தெய்வத்தினானாயிற்று' என்று தமர் வெறியெடுப்புழி அதனை விலக்கக்கருதியதோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது. (௮)

(பி - ம்.) * 'இன்னனாவது' † 'செந்நெற் செறுவின்' ‡ எனமிட்டக்கருதி.

௨௯. மாரி கடிகொளக் காவலர் கடுக
வித்திய வெண்முளை கள்வ னறுக்குங்
கழனி யூரன் * மார்புற மரீஇத்
திதலை யல்கு லின்மகள்
பசலை கொள்வ தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, வரைவெதிர் கொள்ளார் தமர் அவண்மறுப்புழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப - ரை.) 'மாரி கடிகொள... ... கடுக' எ - து, மாரிநின்றி யாமத்துக் காவலரைத்தப்பி அவன் தலைவியை எதிர்ப்பட்டமை உணர்த்தியதெனக் கொள்க. இஃது உண்மைசெப்பலென்னும் அறத்தொடுநிலை. (௯)

௩௦. வேப்புநனை யன்ன நெடுங்கட் கள்வன்
றண்ணக மண்ணளை நிறைய நெல்லி
னிரும்பூ வுறைக்கு மூரற்கிவள்
பெருங்கவி னிழப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) அலவன் மண்ணளைநிறைய நெல்லின்பூவுறைக்குமூரனென்றது, தலைவன்மனையிடத்து உளவாகிய வருவாய்ச்சிறப்புக் கூறியதெனக் கொள்க. (௧௦)

௩.—கள்வன்பத்து முற்றிற்று.

௪.—தோழிக்குரைத்த பத்து.

௩௧. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்நன்
கடனன் றென்னுங் கொல்லோ நம்மூர்
முடமுதிர் மருதத்துப் பெருந்துறை
யுடனா டாயமோ டுற்ற சூளே.

எ - து, முன்னொருநாள் தன்னோடு புதுப்புனலாடுழி, 'இனிப் புறத்தொழுக்கம் விரும்பேன்' என ஆயத்தாரோடு சூளுற்றதலைமகன் பின்பும் பரத்தையரோடு புனலாடத் தொடங்குகின்றானென்பதுகேட்ட தலைமகள் அவனுழையர்கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௧)

௩௨. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ந
னொருநா ணம்மில் வந்ததற் கெழுநா

(பி - ம்.) * 'மார்புமவரீஇ'

ளழுப வென்பவவன் பெண்டிர்
தீயுறு மெழுகின் ஞெகிழ்வனர் விரைந்தே.

எ - து, வாயில் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௨)

௱௩. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்நன்
மருதுயர்ந் தோங்கிய விரிபூம் பெருந்துறைப்
* பெண்டிரொ டாடு மென்பதன்
றண்டா ரகலந் தலைத்தலைக் கொளவே.

இதுவுமது. (௩)

௱௪. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்ப்
பொய்கைப் பூத்த புழைக்கா லாம்பற்
றாதேர் † வண்ணங் கொண்டன
‡ வேதிலா ளர்க்குப் பசந்தவென் கண்ணே.

இதுவுமது. (௪)

௱௫. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்ப்
பொய்கை யாம்ப லணிநிற மென்கா
னிறத்தினு நிழற்றுதன் மன்னே
யினிப்பசந் தன்றென் மாமைக் கவினே.

எ - து, வாயிலாய்ப்புகுந்தார் தலைமகன்குணங்கூறியவழி, 'அவனுக்கு இல்லாதனவே கூறுதலால், இப்பொழுதுகாண் என் மேனி பசந்தது' எனத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௫)

௱௬. அம்ம வாழி தோழி யூர
னம்மறந் தமைகுவ னாயி னாமறந்
துள்ளா தமைதலு மமைகுவ மன்னே
கயலெனக் கருதிய வுண்கண்
பசலைக் கொல்கா வாகுதல் பெறினே.

எ - து, தான் வாயினேருங் குறிப்பினளானமையறியாத தோழி வாயின் மறுத்தழி அவள் நேரும் வகையால் அவட்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௬)

(பி - ம்.) * 'பெண்டிரொடுமாடும்' † 'வண்ணங்கொண்ட' ‡ 'ஏதிலார்க்கு'

௩௭. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ந
னயந்தோ ருண்கண் * பயந்துபனி மல்க
வல்லன் வல்லன் பொய்த்த
றேற்று ளுற்ற சூள்வாய்த் தல்லே.

எ - து, தலைமகனைச் சூளினால் தெளித்தானென்பது கேட்ட காதற் பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினார்கேட்பத் தன்தோழிக்குச் சொல்லியது. (எ)

௩௮. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்நன்
றன்சொ லுணர்ந்தோ ரறியல னென்றுந்
தண்டளிர் வெளவு மேனி
யொண்டொடி முன்கை யாமழப் பிரிந்தே.

எ - து, தலைமகன் மனைவயிற்போகக் கருதினானென்பது சொல்லிய தன்றோழிக்குப் பரத்தை சொல்லியது. (அ)

௩௯. அம்ம வாழி தோழி யூரன்
வெம்முலை யடைய முயங்கி நம்வயிற்
றிருந் † திழைப் பணைத்தோ ணெகிழப்
பிரிந்தன னாயினும் பிரியலன் மன்னே.

எ - து, ஒருஞான்று தலைவன் தன்மனைக்கட் சென்றது கொண்டு அவன் பெண்மை நலமெல்லாந் துய்த்துக் காதல்நீங்கிப் பிரிந்தானென்பது தலைவிகூறினா ளெனக் ‡ கேட்ட பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பத் தன்தோழிக்குச் சொல்லியது. (கூ)

௪௦. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ந
னொண்டொடி முன்கை யாமழப் பிரிந்துதன்
பெண்டி ரூரிறை கொண்டன னென்ப
கெண்டை பாய்தர வவிழ்ந்த
வண்டுபிணி யாம்ப னாடுகிழ வோனே.

எ - து, உலகியல்பற்றித் தலைவன் தன்மனைக்கண் ஒருஞான்று போனதே கொண்டு அவ்வழிப் பிரியாது உறைகின்றானென்று அயற்பரத்தையர் பலரும் கூறினாரென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை அவர்பாங்காயினார்கேட்பத் தன் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௪௰)

௪.—தோழிக்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'பசந்து' † 'இழைபணைத்தோள்' ‡ 'கேட்டு அப்பரத்தை'

ரு.—புலவிப் பத்து.

௪௧. தன்பார்ப்புத் தின்னு மன்பின் முதலையொடு
வெண்பூம் பொய்கைத் * தவனூ ரென்ப, அதனாற்
றன்சொ லுணர்ந்தோர் மேனி
† பொன்போற் செய்யு மூர்கிழ வோனே.

எ - து, ‡ கழறித் தெருட்டற்பாலராகிய அகம்புகன் மரபின் வாயில்கள் புகுந்துழித் தலைவனையும் பாணன் முதலாகிய பக்கத்தாரையும் இகழ்ந்து தலைவி கூறியது.

(ப - ரை.) அன்பில்லாத முதலையென்றது தலைவனை நோக்கியதெனவும், பொய்கையில் வெண்பூவென்றது புறத்தொழுக்கத்திற்குத் துணையாகிய அறிவிலாதாரை நோக்கியதெனவுங் கொள்க. (க)

௪௨. மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ
யாணர் ஊரநின் மாணிழை யரிவை
காவிரி மலிர்நிறை யன்னநின்
மார்புநனி § விலக்க லெடுங்கி யோளே.

எ - து, தலைநின்று ஒழுகப்படாநின்ற பரத்தை தலைவன் பிறபரத்தையருடன் ஒழுகினனென்று புலந்தாளாக, அதனையறிந்த தலைவி, அவன் ‖ தன்னில்லத்துப் புகுந்துழித் தானறிந்தமை தோன்றச் சொல்லியது. (உ)

௪௩. அம்பணத் தன்ன யாமை யேறிச்
செம்பி னன்ன பார்ப்புப்பல துஞ்சும்
யாணர் ஊர நின்னினும்
பாணன் பொய்யன் பலசூ ளினனே.

எ - து, பாணன் வாயிலாகப் புகுந்து தெளிப்ப மறுத்ததலைமகள் பாணனொடு தலைவன்புகுந்து தெளித்துழிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) யாமைப்புறத்து ஏறிப் பார்ப்புப்பல துஞ்சுமூரவென்றது, மார்பில் துயில்கின்ற புதல்வரையுடையாம்; எ - று.

மகப்பெற்று வாழ்வார்க்குப்பொய்கூறலாகா தென்பதாம். (ங)

(பி - ம்.) * 'அவனூரேயதனால்', 'அவரூரேயதனால்' † 'பொன்போலச் செய்யும்' ‡ 'தெருட்டற்பாலாராகிய' § 'விலங்கல்' ‖ 'தன்னில்லகத்து'.

சச. தீம்பெரும் பொய்கை யாமை யிளம்பார்ப்புத்
தாய்முக நோக்கி வளர்ந்திசி னாஅங்
கதுவே * யையநின் மார்பே
யறிந்தனை யொழுகுமதி யறனுமா ரதுவே.

எ - து, பரத்தையர் மனைக்கண்ணே பன்னாட்டங்கித் † தன்மனைக்கண்ணே வந்த தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) நின்மார்பாற் கொள்ளும் பயனின்றிக் காட்சியெய்தவும் பெறுகின்றிலளெனப் புலந்துகூறியவாறறிக. (௪)

சரு. கூதி ராயிற் றண்கலிழ் தந்து
வேனி லாயின் மணிநிறங் கொள்ளும்
யாறணிந் தன்றுநின் னூரே
பசப்பணிந் தனவான் மகிழ்நவென் கண்ணே.

எ - து, நெடுநாட் பரத்தையரிடத்தனாய் ஒழுகிய தலைமகன் மனைவயிற் சென்றுழித் தோழிசொல்லியது.

(ப - ரை.) கலங்குதலும் தெளிதலுமுடைத்தாகிய யாற்றியல்பும் பெறுத என்னும் பசந்தே ஒழுகுகின்றுளிவளென்பதாம். (௫)

சசு. நினக்கே யன்றஃ தெமக்குமா ரினிதே
நின்மார்பு நயந்த நன்னுத லரிவை
வேண்டிய குறிப்பினை யாகி
யீண்டுநீ யருளா தாண்டுறை தல்லே.

எ - து, மனைக்கண்வருதல் பரத்தைவிலக்கவிலங்கிப் பின்பு உலகியல் பற்றி அவன்குறிப்பினோடும் வந்தமையறிந்ததோழி தலைமகனைப் புலந்து சொல்லியது.

(ப - ரை.) இவ்வாறு வருதலின் வாராமையே இனிதென்பதாம். (௬)

சஎ. முள்ளெயிற்றுப் பாண்மக ளின்கெடிறு சொரிந்த
வகன்பெரு வட்டி நிறைய மனையோ
ளரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர
மாணிழை யாய மறியுநின்
பாணன் போலப் பலபொய்த் தல்லே.

(பி - ம்.) * 'ஐயன்மார்பே' † தம்மனை.

எ - து, பாணற்கு வாயில்மறுத்த தலைமகள் பின் அப்பாணனோடு தலைமகன் புகுந்து தன்காதன்மை கூறியவழிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) மாணிழையாயமறியுமென்ற கருத்து: நீ கூறும் காதன்மை பொய்யென்பது ஆயமெல்லா மறியும்; நான் இதனை மெய்யென்று கொள்ளினும் அவர் பொறாரென்பதாம்.

கெடிறுசொரிந்த வட்டிநிறைய மனையோள் பயறுநிறைக்கு மூரவென்றது, நீ நின்காதல் சொல்லிவிடுத்து அவர் சிறந்தகாதல் சொல்லி வரவிடப் பெறுவாய்; எ - று. (௭)

௪௮. வலைவல் பாண்மகன் வாலெயிற்று மடமகள்
வரா அல் சொரிந்த வட்டியுண் மனையோள்
யாண்டுகழி வெண்ணெ னிறைக்கு மூர
வேண்டேம் பெருமநின் பரத்தை
யாண்டுச்செய் குறியோ * டண்டுநீ வரலே.

எ - து, பரத்தையர்மாட்டு ஒழுகாநின்று † தன்மனைக்கட்சென்ற தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௮)

௪௯. அஞ்சி லோதி யசைநடைப் பாண்மகள்
சின்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறூஉம்
யாண ரூரநின் பாண்மகன்
யார்நலஞ் சிதையப் பொய்க்குமோ வினியே.

எ - து, பாணன்வாயிலாகப் பரத்தையோடுகூடினானென்பது கேட்ட தலைமகள் தனக்கும் பாணனாற் காதன்மைகூறுவிப்பான் புக்க தலைமகற்குச் சொல்லியது. (௯)

௫௦. துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருந்துதும்
வஞ்சி யோங்கிய யாண ரூர
தஞ்ச மருளாய் நீயேநின்
னெஞ்சம் பெற்ற விவளுமா ரழுமே.

எ - து, மனையினீங்கிப் பரத்தையிடத்துப் பன்னாட்டங்கிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (௧௦)

௫.—புலவிப்பத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'ஈண்டுவரலே' † 'தம்மனைக்கண்'

௬.—தோழிகூற்றுப் பத்து.

௫௧. நீருறை கோழி நீலச் சேவல்
கூருகிர்ப் பேடை * வயாஅ மூர
புளிங்காய் வேட்கைத் தன்றுநின்
மலர்ந்த † மார்பிவள் வயாஅ நோய்க்கே.

எ - து, வாயில்பெற்றுப் புகுந்து போய்ப் புறத்தொழுக்கமொழுகிப் பின்பும் வாயில்வேண்டுந் தலைமகற்குத் தோழி மறுத்தது. (௧)

௫௨. வயலைச் செங்கொடிப் பிணைய றைஇச்
செவ்விரல் சிவந்த சேயரி மழைக்கட்
செவ்வாய்க் குறுமக ளினைய
வெவ்வாய் முன்னின்று மகிழ்நநின் றேரே.

எ - து, வாயில் பெற்றுக் கூடியிருந்த தலைமகற்குத் தோழி நகையாடிச் சொல்லியது. (௨)

௫௩. துறையெவ னணங்கும் யாமுற்ற நோயே
சிறையழி புதுப்புனல் பாய்ந்தெனக் கலங்கிக்
கழனித் ‡ தாமரை மலரும்
பழன வூர நீயுற்ற சூளே.

எ - து, தலைவிதன்னுடன்போய்ப் புனலாடியவழி, 'இது பரத்தையருடனாடிய துறை' என நினைந்து பிறந்தமெலிவை மறைத்தமையை யுணர்ந்த தலைமகன் மனைவயிற் புகுந்தவழி, 'தெய்வங்களுறையுந் துறைக்கண்ணே நாம் ஆடினவதனாற் பிறந்ததுகொல் நினக்கு இவ்வேறுபாடு' என்று வினாயினாற்கு அவள் சொல்லியது. (௩)

௫௪. திண்டேர்த் தென்னவ னன்னாட் டுள்ளதை
வேனி லாயினுந் தண்புன லொழுகுந்
§ தேனூ ரன்னவிவ டெரிவளை நெகிழ
வூரி னூரனை நீதர வந்த
பஞ்சாய்க் கோதை மகளிர்க்
கஞ்சுவ லம்ம வம்முறை வரினே.

எ - து, வாயில் வேண்டிவந்த தலைமகற்குத் தலைமகள்குறிப்பறிந்த தோழி அவன்கொடுமைகூறி வாயின்மறுத்தது. (௪)

(பி-ம்.) * 'வயாவுமூர' † 'மார்பிவண்' ‡ 'தாமரைமல்கும்' § 'தேனூற'

௫. கரும்பி னெந்திரங் களிற்றெதிர் * பிளிற்றுந்
தேர்வண் கோமான் றேனூ ரன்னவிவ
ளொல்லணி நயந்துநீ துறத்தலிற்
பல்லோ ரறியப் பசந்தன்று நுதலே.

ஏ-து, வரைந்த அணிமைக்கண்ணே புறத்தொழுக்கம் ஒழுகி வாயில் வேண்டிவந்த தன்மெலிவுகூறிய தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிச்சொல்லியது.

(ப-ரை.) 'களிற்றெதிர் பிளிற்றும்' என்றது, நீ கூறுகின்ற மெலிவுக்கு மேலே மெலிவு கூறுகின்றது இவள் நுதலென்பதாம். (௫)

௬. † பகல்கொள் விளக்கோ டிரா ‡ நா ளறியா
§ வெல்போர்ச் சோழ ராமூ ரன்னவிவ
ணலம்பெறு சுடர்நுத றேம்ப
வெவன்பயஞ் செய்யுநீ தேற்றிய மொழியே.

எ-து, புறத்தொழுக்கம் உளதாகியதறிந்து தலைமகள் மெலிந்தழி, 'அஃதில்லை' என்று தேற்றுந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப-ரை.) 'தேம்ப' எ-து, தேம்பாநிற்க; எ-று. 'பகல்கொள்விளக்கோடு......அன்ன' எ-து, ஒருநாளும் மெலிவறியாதஇவள் மெலிவறிய ஒழுகினாய்; எ-று. (௬)

௭. பகலிற் றோன்றும் பல்கதிர்த் தீயி
னாம்பலஞ் செறுவிற் றேனூ ரன்ன
விவணலம் புலம்பப் பிரிய
|| வனைநல முடையளோ மகிழ்நநின் பெண்டே.

எ-து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்றென்பது கேட்ட தோழி அவனை வினாயது.

(ப-ரை.) வேள்வித்தீயினையும் ஆம்பலஞ்செறுவினையுமுடையதேனூரென்றது, மனத்தொழுக்கத் தூய்மையு..........கூறியவாறு. (௭)

௮. விண்டு வன்ன வெண்ணெற் போர்விற்
கைவண் ¶ விரா அ னிருப்பை யன்ன
விவளணங் குற்றனை போறி
பிறர்க்கு மனையையால் வாழி நீயே.

(பி-ம்.) * 'பிளிறும்' † 'பகல்கொல்' ‡ 'நன்றறியா' § 'வென்வேற் சோழருன்மூர்' || 'அனைநலம்' ¶ 'விராவினிருப்பை'

எ - து, உணர்ப்புவயின் வாரா வூடற்கட் புலந்த தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - ரை.) 'கைவண் விராஅன் இருப்பையன்ன' எ - து, நினது இல் வாழ்க்கைக் குரியவாகிய குணங்களா லுயர்ந்தாள்; எ - று. (௮)

௫௯. கேட்டிசின் வாழியோ * மகிழ்ந வாற்றுற
மைய னெஞ்சிற் கெவ்வந் தீர
நினக்குமருந் தாகிய யானினி
யிவட்குமருந் தன்மை நோமென் னெஞ்சே.

எ - து, தலைமகள் ஆற்றாளாம் வண்ணம் மனைக்கண் வரவுசுருங்கிய தலைமகற்குப் † புறத்தொழுக்கமுளதாகியவழி ஆற்றாளாகியதோழிசொல்லியது. (௯)

௬0. பழனக் கம்புள் ‡ பயிர்ப்பெடை யகவுங்
கழனி யூரநின் மொழிவ லென்றுந்
துஞ்சுமனை நெடுநகர் வருதி
யஞ்சா யோவிவ டந்தைகை வேலே.

எ - து, வரையாதொழுகுந் தலைமகன் இரவுக்குறி வந்துழித் தோழி சொல்லியது. (௬0)

௬.—தோழிகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

௭.—கிழத்திகூற்றுப் பத்து.

௬௧. நறுவடி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழ
நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழூஉங்
கைவண் மத்தி கழாஅ ரன்ன
நல்லோர் நல்லோர் நாடி
வதுவை யயர § விரும்புதி நீயே.

எ - து, 'வதுவையயர்ந்தா ளொருபரத்தையைச் சின்னாளில்விட்டு மற்றொரு பரத்தையை வதுவையயர்ந்தான்' என்பதறிந்த தலைமகள் அவன்

(பி - ம்.) * 'மகிழ்நவாற்றும்' † 'தேற்றத்தேறுத புறத்தொழுக்கம்' ‡ 'பயிர்ப்பேடை'. 'பயிற்பெடை' § 'இருமதிநீயே'

மனைவயிற்புக்குழிப் புலந்தாளாக, 'இது மறைத்தற்கரிது' என உடன்பட்டு 'இனி என்னிடத்து இவ்வாறு நிகழாது' என்றாற்கு அவள் சொல்லியது. (௧)

௬௨. இந்திர விழவிற் பூவி னன்ன
புன்றலைப் பேடை வரிநிழ லகவு
மிவ்வூர் * மங்கையர்த் தொகுத்தினி
யெவ்வூர் நின்றன்று † மகிழ்நநின் றேரே.

இதுவுமது. (௨)

௬௩. பொய்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு ‡ நீர்நாய்
வாளை நாளிரை பெறூஉ மூர
வெந்நலந் தொலைவ தாயினுந்
துன்னலம் பெருமபிறர்த் தோய்ந்த மார்பே.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து கூறியது. (௩)

௬௪. அலமர லாயமோ டமர்துணை தழீஇ
நலமிகு புதுப்புன லாடக் கண்டோ
ரொருவரு மிருவரு மல்லர்
பலரே தெய்யவெம் மறையா தீமே.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையரோடு புனலாடினானென்பதறிந்த தலைமகள் அவன்மறைத்துழிச் சொல்லியது. (௪)

௬௫. கரும்புநடு § பாத்தியிற் || கலித்த வாம்பல்
சுரும்புபசி களையும் பெரும்புன லூர
புதல்வனை ¶ யீன்றவெம் மேனி
முயங்கன்மோ ** தெய்யநின் மார்புசிதைப் பதுவே.

எ - து, ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௫)

(பி - ம்.) * 'மங்கையைத் தொகுத்து' † 'மகிழ்ந்தநின்' ‡ 'நீர்வாய்' § 'பாத்திக் கலித்த', 'பாத்தி கலித்த' || 'கதித்தவாம்பல்' ¶ 'ஈன்றதென் மேனி' 'ஈன்றவென் முயங்கல்' ** 'அதுவேதெய்ய நின்மார்பு'

௬௬. உடலினே னல்லேன் பொய்யா துரைமோ
யாரவண் மகிழ்ந * தானே தேரொடு
தளர்நடைப் புதல்வனை யுள்ளிநின்
வளமனை வருதலும் வௌவி யோளே.

எ-து, புதல்வனைப் பிரியாதவன் பிரிந்து புறத்துத்தங்கி வந்தானாக, அவனோடுபுலந்து தலைமகள் சொல்லியது. (௬)

௬௭. மடவ ளம்மநீ யினிக்கொண் டோளே
தன்னொடு நிகரா வென்னொடு நிகரிப்
பெருநலந் தருக்கு மென்ப விரிமலர்த்
தாதுண் வண்டினும் † பலரே
யோதி யொண்ணுதல் பசப்பித் தோரே.

எ-து, தலைநின்று ஒழுகப்படாநின்ற பரத்தை புறனுரைத்தாளெனக் கேட்டதலைவி தலைமகன்வந்தழி அவடிறத்தாராய் நின்று ஒழுகும் வாயில்கள் கேட்பச் சொல்லியது. (௭)

௬௮. கன்னி விடியற் ‡ கணைக்கா லாம்ப
றாமரை போல மலரு மூர
பேணா ளோநின் பெண்டே
§ யான்றன் னடக்கவுந் தானடங் கலளே.

எ-து, பரத்தை தான் தலைமகளைப் புறங்கூறிவைத்துத் தன்னைத் தலைமகள் புறங்கூறினாளாகப் பிறர்க்குக் கூறினமைகேட்ட தலைவி தலைமகற்குச் சொல்லியது. (௮)

௬௯. கண்டனெ மல்லமோ மகிழ்நநின் பெண்டே
பலராடு பெருந்துறை மலரொடு வந்த
தண்புனல் வண்ட லுய்த்தென
வுண்கண் சிவப்ப வழுதுநின் றோளே.

எ-து, தலைமகன் பெதும்பைப் பருவத்தாள் ஒரு பரத்தையைக் களவின்மணந்து ஒழுகுகின்றதனை அறிந்த தலைமகள் தனக்கில்லையென்று அவன் மறைத்துழிச் சொல்லியது. (௯)

(பி-ம்.) * 'தானைத்தேரொடு' † 'பலர்நீ' ‡ 'கணைக்காலாம்பல்' § 'யாந்தன்'

௭௦. பழனப் பன்மீ னருந்த நாரை
கழனி மருதின் சென்னிச் சேக்கு
மாநீர்ப் பொய்கை யாண ரூர
தூயர் நறியர்நின் பெண்டிர்
* பேஎ யனையமியாஞ் சேய்பயந் தனமே.

என்பது, பரத்தையரோடு பொழுதுபோக்கி † நெடிது துய்த்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்துசொல்லியது. (௧௦)

௭.—கிழத்திகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

௮.—புனலாட்டுப் பத்து.

௭௧. சூதார் குறுந்தொடிச் சூரமை நுடக்கத்து
நின்வெங் காதலி தழீஇ ‡ நெருநை
யாடினை யென்ப புனலே யலரே
மறைத்த லொல்லுமோ மகிழ்ந
புதைத்த லொல்லுமோ ஞாயிற்ற தொளியே.

என்பது, பரத்தையரோடு புனலாடினானெனக்கேட்டுப் புலந்த தலைமகள் தலைமகன் அதனையில்லையென்று மறைத்துழிச் சொல்லியது. (௧)

௭௨. வயன்மல § ராம்பற் கயிலமை நுடங்குதழைத்
திதலை யல்குற் றுயல்வரும் கூந்தற்
குவளை யுண்க ணேஎர் மெல்லியன்
மலரார் மலிர்நிறை வந்தெனப்
புனலாடு புணர்துணை யாயின ளெமக்கே.

என்பது, தலைமகள் புலவி நீக்கித் தன்னோடு புதுப்புனல் ஆடல்வேண்டிய தலைமகன் களவுக்காலத்துப் புனலாட்டு நிகழ்ந்ததனை அவள்கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௨)

(பி ம்.) * 'பேஎ, யனையம் யாஞ்சே பயந்தனை சென்மே' † 'நெடிதுய்த்து' ‡ 'நெருனை' § 'ஆம்பற்கயலமை'

எ௩. * வண்ண வொண்டழை நுடங்க வாலிழை
யொண்ணுத லரிவை பண்ணை பாய்ந்தெனக்
† கண்ணறுங் குவளை நாறித்
தண்ணென் றிசினே பெருந்துறைப் புனலே.

இதுவுமது. (௩)

எ௪. விசும்பிழி தோகைச் சீர்போன் றிசினே
பசும்பொ னவிரிழை பைய நிழற்றக்
கரைசேர் மருத மேறிப்
பண்ணை பாய்வோ டண்ணறுங் கதுப்பே.

இதுவுமது. (௪)

எ௫. பலரிவ ணெவ்வாய் மகிழ்ந வதனு
லலர்தொடங் கின்றா லூரே மலா
தொன்னிலை மருதத்துப் பெருந்துறை
நின்னோ டாடின டண்புன லதுவே.

எ-து, பரத்தையோடு புனலாடிவந்த தலைமகன் அதனை மறைத்துக் கூறியவழித் தோழி கூறியது. (௫)

எ௬. ‡ பஞ்சாய்க் கூந்தற் பசுமலர்ச் சுணங்கிற்
றண்புன லாடித்தன் னலமேம் § பட்டன
ளொண்டொடி மடவா னின்னோ
டந்தா மகளிர்க்குத் தெய்வமும் போன்றே.

இதுவுமது. (௬)

எ௭. அம்ம வாழியோ மகிழ்நநின் மொழிவல்
பேரூ ரலரெழ நீரலைக் கலங்கி
நின்னொடு தண்புன லாடுது
மெம்மொடு சென்மோ செல்லனின் மனையே.

எ-து, முன்னொருஞான்று தலைவியோடு புனலாடினனெனக்கேட்டு இவளுடன் இனி ஆடேனென உட்கொண்ட பரத்தை, 'புதப்புனல் ஆடப் போது' என்ற தலைமகற்குச் சொல்லியது. (௭)

(பி-ம்.) * 'வண்ண வெண்டழை' † 'தண்ணென் குவளை', 'கண்ணறுங் குவளை' ‡ 'பைஞ்சாய்' § 'பட்டனவொண்டொடி'

எஅ. கதிரிலை நெடுவேற் * கடுமான் கிள்ளி
மதில்கொல் † யானையிற் கதழ்புநெறி வந்த
சிறையழி புதுப்புன லாடுக
மெம்மொடு கொண்மோவெந் தோள்புரை புணையே.

இதுவுமது. (அ)

எகூ. புதுப்புன லாடி யமர்த்த கண்ணள்
யார்மக ளிவளெனப் பற்றிய மகிழ்ந
யார்மக ளாயினு மறியாய்
நீயோர் மகளையெம் பற்றி யோயே.

எ - து, தன்னொடு கூடாது தனித்துப் புனலாடுகின்றானெனக்கேட்டுத் தலைநின்று ஒழுகப்படாநின்ற பரத்தை தானும் தனியேபோய்ப் புனலாடினாளாக, அவளை ஊடறீர்த்தற் பொருட்டாகத் தலைமகன் சென்று தான் அறியான் போல நகையாடிக்கூறிக் கைப்பற்றியவழி அவடோழி சொல்லியது. (கூ)

அ0. புலக்குவே மல்லேம் பொய்யா துரைமோ
நலத்தகு மகளிர்க்குத் தோட்டுணை யாகித்
தலைப்பெயற் செம்புன லாடித்
தவநனி சிவந்தன மகிழ்நநின் கண்ணே.

எ - து, தன்னையொழியப் புதுப்புனலாடித் தாழ்த்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது. (க0)

அ.—புனலாட்டுப்பத்து முற்றிற்று.

கூ.—புலவிவிராய பத்து.

அக. குருகுடைத் துண்ட வெள்ளகட் டியாமை
யரிப்பறை ‡ வினைஞ ரல்குமிசைக் கூட்டு
மலரணி வாயிற் பொய்கை யூரநீ
யென்னை நயந்தனெ னென்றிநின்
மனையோள் கேட்கின் வருந்துவள் பெரிதே.

(பி - ம்.) * 'கதிமான்கிள்ளி' † 'யானையிற் கதவு நெரிதந்த' ‡ 'வினைஞர் நல்கு'

எ - து, தன்னைக் கொடுமைகூறினாள் தலைமகளென்பது கேட்ட பரத்தை தலைமகன்வந்து தன்மேல் அன்புடைமை கூறினானாக அவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) குருகுடைத்துண்ட யாமை மிச்சிலை வினைஞர் உணவிற்கூட்டு மூரவெனவே நாங்கள் நுகர்ந்துகழித்த மார்பை நுகர்வாளென்று தலைமகளைப் பழித்தவாறும். (௧)

அஉ. வெகுண்டன ளென்ப பாணநின் றலைமகள்
மகிழ்நன் மார்பி னவிழிணர் நறுந்தார்த்
தாதுண் பறவை வந்தெம்
போதார் கூந்த லிருந்தன வெனவே.

எ - து, மனைவயிற் புகுந்த பாணற்குத் தலைமகன் கேட்குமாற்றால் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'இதுவும் பொறுதவள் நீ ஈண்டு வருதல்பொருள், கடிதிற் செல்' என்பதாம். (௨)

அங. மணந்தனை யருளா யாயினும் * பைபயத்
தணந்தனை யாகி யுய்ம்மோ நும்மூ
ரொண்டொடி முன்கை யாயமுந்
தண்டுறை யூரன் பெண்டெனப் படற்கே.

எ - து, † வரைந்த அணுமைக்கண்ணே தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்க முண்டாகியவழி அதனையறிந்த தலைவி அவனோடு புலந்து சொல்லியது. (௩)

அச. செவியிற் கேட்பினுஞ் சொல்லிறந்து வெகுள்வோள்
கண்ணிற் காணி னென்னா குவள்கொ
னறுவீ யைம்பால் மகளி ராடுந்
தைஇத் தண்கயம் போலப்
பலர்படிந் துண்ணுநின் பரத்தை மார்பே.

எ - து, பரத்தையர் மனைக்கட்டங்கிப் புணர்ச்சிக்குறியோடு வாயில் வேண்டிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (௪)

அரு. ‡ வெண்ணுதற் கம்பு ளரிக்குரற் பேடை
தண்ணறும் பழனத்துக் கிளையோ டாலு

(பி - ம்.) * 'பைய' † 'வரைந்தணுமைக்கண்ணே' ‡ 'வெண்டலைக்'

*மறுவில் யாணர் மலிகே ளூரநீ
சிறுவரி னினைய ‡செய்தி
நகாரோ பெருமநிற் கண்டிசி னோரே.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையர்மேற் காதல்கூர்ந்துநெடித்துச்செல்வுழி மனையகம்புகுந்தானாகத் தலைவிகூறியது.

(ப - ரை) கம்புட்பேடை சேவலொழியக் கிளையுடனே ஆலுமூர. எ - து, 'கிளையுடனே வாழ்கின்ற எமக்கு நின்னினீங்கிய மெலிவு உளதாகக் கூறுகின் றேமல்லேம்; நின் குலத்தொழுக்கத்துக்குத் தகாது' எனக்கழறியதாம்; [1] "தாய் போற் கழறித் தழீஇக் கோட, லாய்மனைக் கிழத்திக் குரித்தென மொழிப" என் றதூஉம் இத்திறனோக்கியெனக்கொள்க. (ரு)

அசு. வெண்டலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்குர
னீள்வய னண்ணி யிமிழு மூர
வெம்மிவ ணல்குத §லரிது
நும்மனை மடந்தையொடு தலைப்பெய் தீமே.

எ - து, புதல்வன் கூறியமாற்றம் தலைமகட்குப் பாங்காயினர் கூறக்கேட் டானென்பதறிந்த பரத்தை அதற்குப்புலந்து தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) குருகின் பார்ப்பு அழைக்குங்குரல் வயல் நண்ணி இமிழுமூர; எ - து, நின்புதல்வன் கூறிவிடுத்தல் நீ கேட்டமை சேரியெல்லா மறிந்தது; நின்னுண்மறைத்த லரிதென்பதாம். பார்ப்பினம் மெல்லிதாகப் பறத்தல்பற்றி மென்பறையென்று ஆகுபெயராற் கூறியதெனக்கொள்க. (சு)

அஎ. பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
கரும்பு குணிலா மாங்கனி யுதிர்க்கும்
யாண ரூரநின் மனையோள்
யாரையும் புலக்கு மெம்மைமற் றெவனோ.

எ - து, தலைமகள் தன்னைப் புறங்கூறினாளெனக்கேட்ட காதற்பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினர் கேட்பத் தலைமகனோடு புலந்து சொல்லியது.

---

1. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், கூஉ.

(பி - ம்.) * 'மதிவில்' 'ஊரநின்' ‡ 'செய்தியை' § 'அதிரும்'

(ப - ரை.) கரும்புகுனிலா மாங்கனிபுதிர்க்கு மூர; எ - து, யாங்கள் பழித்தேமென்று அவட்கு இனியசொற்கூறி அவன் எங்களைப் பழித்துக்கூறுஞ் சொற்களை நினக்கு இனியவாகப் பெறுவாய்; எ - று. (எ)

அஅ. வண்டுறை நயவரும் * வளமலர்ப் பொய்கைத்
தண்டுறை யூரனை யெவ்வை யெம்வயின்
வருதல் வேண்டுது மென்ப
தொல்லேம் போல்யா மதுவேண் டுதுமே.

எ - து, தலைமகனை நயப்பித்துக் கொள்கையில் விருப்பில்லாதாள் போல அவ்வாறு கோடலையே விரும்புவாள், அது தனக்கு முடியாதெனத் தலைமகள் புறனுரைத்தா ளெனக்கேட்ட பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினர்க்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) இவ்வாறு என்னைக்கூறுதலை தவிராளாயின் அதனை முடியச் செய்துவிடுகின்றே னென்பதாம். வள்ளியதுறைகளின்கண்ணே எல்லாருங் கொள்ளும்வண்ணம் நயந்துபூக்கின்ற மலர்களையுடைய பொய்கை யூரன்; எ - து, மகளி ரெல்லார்க்கும் பொதுப்பட்டிருப்பான்; எ - று. (அ)

அக. அம்ம வாழி பாண வெவ்வைக்
கெவன்பெரி தளிக்கு மென்ப பழனத்து
வண்டுதா தூது மூரன்
† பெண்டென விரும்பின் றவடன் பண்பே.

எ - து, தலைமகன் தலைமகளைப்போற்றி யொழுகாநின்று ‡ னென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை அவன் பாணனுக்குச் சொல்லுவாளாய் அவட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) அவன் ஆங்கு ஒழுகுகின்றது அவள் பண்புடைமை யல்லது வேறுகாரணம் இல்லையென இகழ்ந்து கூறியவாறும். (க)

க(). மகிழ்நன் மாண்குணம் வண்டுகொண் டனகொல்
வண்டின் மாண்குண மகிழ்நன்கொண் டான்கொ
லன்ன தாகலு மறியா
ளெம்மொடு புலக்குமவன் புதல்வன் றாயே.

(பி - ம்.) * 'வளர்மலர்' † 'வேண்டென விரும்பின்று' ‡ 'என்பது காதற் பரத்தை.' (க)

எ - து, தலைமகன் தன்மனைக்கட் செல்லாமல் தான் விலக்குகின்றுளாகத் தலைமகள் கூறினளென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை தலைமகன் கேட்குமாற்றால் அவட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது. (கo)

கூ.—புலவிவிராயபத்து முற்றிற்று.

—

கo.—எருமைப் பத்து.

—

கக. நெறிமருப் பெருமை நீல விரும்போத்து
வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம்பன் மயக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
* பழன வெதிரின் கொடிப்பிணை யலளே.

எ - து, குறைவேண்டிப் பின்னின்றுவந்த தலைமகற்குத் தோழி, 'இவள் இளையள் விளைவிலள்' எனச் சேட்படுத்தது.

(ப - ரை.) நாற்றங் கொள்ளப்படாத கரும்பின் பூவாற்செய்யப்பட்ட நெடிய மாலையையுடைய ளென்பதனாற் பேதையென்றவாறு அறிக. எருமைப் போத்து வெறிமலர்ப் பொய்கை ஆம்பன் மயக்கு மூரென்றது, நல்லதன்மையை ஆராயாது கெடுக்குமூராதலால் நினக்கு ஈண்டுவருதல் பொருந்தாதென்பதாம். பழனவெதிரென்பது கரும்பு. (க)

கஉ. † கருங்கோட் டெருமைச் செங்கட் புனிற்றுக்
காதற் குழவிக் கூறுமுலை மடுக்கு
நுந்தை நும்மூர் வருது
மொண்டொடி மடந்தை நின்னையாம் பெறினே.

எ - து, நினக்கு வரைந்து தருதற்குக் குறை நின்தமர் அங்குவந்து கூருமையயெனத் தோழி கூறினளாக, தலைமகன் முகநோக்கி இவள் குறிப்பினாற் கூறினளென்ப ‡தறிந்த தலைமகன், 'வரைவு மாட்சிமைப்படின் நானேவருவல்' எனத்தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) எருமைப் புனிற்றுத் தன்குழவிக்கு ஊறுமுலை மடுக்குமென்றது, அவன்பொருட்டு உற்றார்பக்கல் தான் பெறுவனவுங் கூறியவாறு. (உ)

(பி - ம்.) * 'பழனல்வெதிரின்' † 'அருங்கோட்டெருமை' ‡ 'அறிந்த தலைமகன்'

௯௩. எருமை * நல்லேற்றின மேய லருந்தெனப்
பசுமோ ரோடமோ டாம்ப லொல்லி
செய்த வினைய மன்ற பல்பொழிற்
றாதுண் வெறுக்கைய வாகியிவள்
போதவிழ் † முச்சி யூதும் வண்டே.

எ - து, முயக்கம்பெற்றவழிப் பிறந்த வெறிநாற்றத்தால் பண்டையன வன்றி வண்டுகள் மொய்த்தனவாக, 'இதற்குக் காரணமென்?' என்று வினவிய செவிலித்தாய்க்குக் கூறுவாள்போன்று தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது. (௩)

௯௪. மள்ள ரன்ன ‡ தடங்கோட் டெருமை
மகளி ரன்ன துணையொடு வதியு
நிழன்முதி ரிலஞ்சிப் பழனத் ததுவே
கழனித் தாமரை மலருங்
கவின்பெறு சுடர்நுத றந்தை யூரே.

எ - து, வரைவிடை வைத்துப்பிரிந்த தலைமகன் மீள்கின்றான் சொல்லியது.

(ப - ரை.) எருமை துணையொடு வதியுமென்றது, வரைந்தெய்திய வழித் தலைமகளோடு தானெழுகும் இன்பவொழுக்கத்தினை நினைந்து கூறியவாறு. கழனித்தாமரை மலரும்; எ - து, அவ்விடத்துத் தன்னைக்கண்டு மகிழ்வார் முகமலர்ச்சி கூறியவாறும். (௪)

௯௫. கருங்கோட் டெருமை கயிறுபரிந் தசைஇ
நெடுங்கதிர் நெல்லி னுண்மேய லாரும்
புனன்முற் றூரன் பகலும்
படர்மலி யருநோய் செய்தன னெமக்கே.

எ - து, உண்டிக்காலத்து மனைக்கண் வருதலுஞ் சுருங்கிப் பரத்தையிடத் தனாய்த் தலைமகன் ஒழுகியவழி அவற்கு வாயிலாய் வந்தார்க்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) எருமை கயிற்றைப் பரிந்துபோய் நாண்மேயலாருமென்றது, விலக்குவார்க்கு அடங்காது புறத்தொழுக்கம் விரும்புவான்; எ - று. (௫)

(பி - ம்.) * நல்லே றின்மேயல். † 'முச்சியூதும்.' ‡ 'திறங்கோட் டெருமை'

௯௬. * அணிநடை யெருமை யாடிய வள்ளன்
மணிநிற நெய்த லாம்பலொடு கலிக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
பழன வூரன் பாயலின் றுணையே.

என்பது, பரத்தையர் பலரோடும் ஒழுகுதல்கண்டு பொறுத்திருந்த தலைமகள் தலைமகன் மனைக்கட்புகுந்துழி உடன்படுதல்கண்ட வாயில்கள் தம்முள்ளே சொல்லியது.

(ப - ரை.) எருமை உழுதுழக்கிய அள்ளற்கண்ணே நெய்தலும் ஆம்பலும் கலிக்கும்; எ - து, தலைமகற்கு வேண்டுவன புரிகின்ற இல்வாழ்க்கைக் கண்ணே தாம்பெறுகின்ற சிறப்புக்கூறியவாறு. (௬)

௯௭. பகன்றை வான்மலர் மிடைந்த கோட்டைக்
கருந்தா ளெருமைக் கன்று வெரூஉம்
பொய்கை யூரன் மகளிவள்
பொய்கைப் பூவினு நறுந்தண் ணியளே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் † இன்றியே இருக்கவும் உளதென்று புலந்த தலைமகளைப் புலவிநீக்கிய தலைமகன் புணர்ச்சியது இறுதிக்கண் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப - ரை.) தாயினுடைய பகன்றைமலர்மிடைந்த கோட்டைக் கன்று வெரூஉமென்றது, தன் தோளிலணிந்த மாலையைப் பிறிதொன்றற்கணிந்த மாலையெனக் கருதினளென்பதாம். (௭)

௯௮. தண்புன லாடுந் தடங்கோட் டெருமை
திண்பிணி யம்பியிற் றோன்று மூர
வொண்டொடி மடமக ளிவளினு
நுந்தையும் யாயுங் கடியரோ நின்னே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் உளதாகிய துணையானே புலந்து வாயினேராத தலைமகள்கொடுமை தலைமகன் கூறக்கேட்ட தோழி அவற்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) இவளினும்...கடியரோ எ - று, நின்னிடத்துக் குற்றமுள தாயவழிக் கழறுங்கால் இவளினும் கடியரோ நுந்தையும் யாயும்; எ - று.

(பி - ம்.) * 'அணிநிறவெருமை' † 'இன்றியிருக்கவும்'

அலரினும் கடுமையாற் கூறுதற்கு உரியாள் இவளென்பதாம். நீராடுமெருமை பலருமேறுதற்குரிய அம்பிபோலத் தோன்றுமென்றது, பலர்க்கும் உரியையாலை யெனப் புலந்தாளென்பதாம். (௮)

௯௯. * பழனப் பாகன் முயிறுமூசு குடம்பை
கழனி யெருமை கதிரொடு மயக்கும்
பூக்கஞ லூரன் மகளிவ
ணோய்க்குமருந் தாகிய பணைத்தோ ளோளே.

எ - து, தோழி முதலாயினார் தலைமகன் கொடுமைகூறி விலக்கவும் தலைமகள் வாயினேர்ந்தழி அவன் உவந்து சொல்லியது.

(ப - ரை.) முயிறுமூசு குடம்பையை நெற்கதிரோடு எருமை மயக்குமென்றது, யான்செய்த கொடுமையையும் அவர்கள் தன்மேற் காதலித்துக் கூறியவற்றையுஞ் சிதைத்து என்பக்கலே நின்றாளென்பதாம். (௯)

௧௦௦. புனலாடு மகளி ரிட்ட வொள்ளிழை
மணலாடு சிமையத் தெருமை கிளைக்கும்
யாண ரூரன் மகளிவள்
பாணர் நரம்பினு மின்கிள வியளே.

எ - து, வாயினேர்தற்பொருட்டு முகம்புகுவான்வேண்டி இயற்பழித் தழித் தலைமகள் இயற்படமொழிந்ததிறம் தலைமகற்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப-ரை.) மகளிரது மறைந்த இழையை எருமை கிளைக்குமூரன் மகளென்றது இப்போது வாயினேர்தலேயன்றிக் களவுக்காலத்து நீ செய்த நன்மை மறைந்தனவும் எடுத்துக் கூறினாளென்பதாம். (௧௦)

௧௦.—எருமைப்பத்து முற்றிற்று.

மருதம் முற்றிற்று.

ஓரம்போகியார்.

(பி - ம்.) * 'பழனப்பாகர்'

உ.—நெய்தல்.

கக.—தாய்க்குரைத்த பத்து.

க0க. அன்னை வாழிவேண் டன்னை * யுதுக்கா
ணேர்கொடிப் பாசடும்பு † பரியவூர் பிழிபு
நெய்தன் மயக்கி வந்தன்று ‡ நின்மகள்
பூப்போ லுண்கண் மரீஇய
நோய்க்குமருந் தாகிய கொண்கன் றேரே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின்னர் வரைதற்பொருட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் வரைவோடு புகுந்தவழித் தோழி செவிலிக்குக் காட்டிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) தேர் அடும்புபரிய அதனை ஊர்ந்திழிந்து நெய்தலை மயக்கி வந்ததென்றது, களவிற்கூட்டம் வெளிப்பட்டபின்பும் வரையாது பிரிந்தானென்று அலர்கூறுவார் வருந்த வந்தான்; எ - று. (க)

க0உ. அன்னை வாழிவேண் டன்னை நம்மூர்
நீனிறப் பெருங்கடற் புள்ளி னானாது
துன்புறு துயர நீங்க
வின்புற § விசைக்குமவர் தேர்மணிக் குரலே.

இதுவுமது. (உ)

க0ங. அன்னை வாழிவேண் டன்னை புன்னையொடு
ஞாழல் பூக்குந் தண்ணந் துறைவ
னிவட்கமைந் தனனாற் றானே
தனக்கமைந் தன்றிவண் மாமைக் கவினே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றதோழி வதுவைநிகழாநின்றுழித் தாய்க்குக் காட்டி உவந்து சொல்லியது.

(ப - ரை.) புன்னையொடு ஞாழல் பூக்குமென்றது, குடிப்பிறப்பும் உருவும் நலனும் ஒத்தல் கூறியவாறு. (ங)

(பி - ம்.) * 'உவக்காண்' † 'பரியவூர்பிழியூஉ' ‡ 'நின்மகளே' § 'இரைக்குமவர்'

௧௦௪. அன்னை வாழிவேண் டன்னை நம்மூர்ப்
பலர்மடி பொழுதி னலமிகச் சாஅய்
நள்ளென வந்த *வியறேர்ச்
செல்வக் கொண்கன் செல்வனஃ தூரே.

எ - து, புதல்வற் பெற்றுழித் தலைமகன் மனைக்கட்சென்ற செவிலிக்கு முன்பு அறத்தொடுநின்று வதுவைகூட்டிய தோழி அவனூர் நன்மைகாட்டிச் சொல்லியது.

(ப - ா.) செல்வக் கொண்கன் செல்வனென்றது, புதல்வனை; செல்வக்கொண்கன் செல்வனூரென்னும் எழுவாயின் முற்றுச்சொல் அஃதென்னும் பெயர். (௪)

௧௦௫. அன்னை வாழிவேண் டன்னை முழங்குகடற்
†றிரைதரு முத்தம் வெண்மண லிமைக்குந்
தண்ணந் துறைவன் வந்தெனப்
பொன்னினுஞ் சிவந்தன்று கண்டிசி னுதலே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின் ‡வேண்டுவன தருதற்குப் பிரிந்த தலைமகன் வரைவொடுவந்துழி தலைமகள் நுதற்கண் முன்புள்ள பசப்புநீங்கும் ணம் தோன்றிய கதிர்ப்புக்காட்டிச் செவிலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ா.) ஓதத்தால் அலைப்புண்டு போந்தமுத்தம் மணற்கண்ணே கிடந்து விளங்குமென்றது, தன்வருத்தநோக்காது நமக்கு நிலைநின்ற இன்பத் தைத் தருவான்; எ - று. (௫)

௧௦௬. அன்னை வாழிவேண் டன்னை யவர்நாட்டுத்
துதிக்கா §லன்னந் துணைசெத்து மிதிக்குந்
தண்கடல் வளையினு மிலங்குமிவ
ளங்கலி ழாகங் கண்டிசி னினைந்தே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றதோழி அது வற்புறுப்பான் வேண்டிச் செவிலிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ா.) தண்கடல் வளையினும் இலங்குமென்றது, மேனியில் வேறுபாடு. (௬)

(பி - ம்.) * 'வியன்றேர்' † 'திரிதருமுத்தம்' ‡ 'வேண்டுவன கொண்டுவருதற்குப்பிரிந்து' § 'அன்னந் துணைசெத்து.'

க0எ. அன்னை வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
சுடர்நுதல் பசப்பச் சாஅய்ப் படர்மெலிந்து
தண்கடற் படுதிரை கேட்டொறுந்
துஞ்சா ளாகுத ளேகோ யானே.

எ - து, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநிலை குறித்துக் கூறியது. (எ)

க0அ. அன்னை வாழிவேண் டன்னை கழிய
முண்டக மலருந் தண்கடற் சேர்ப்ப
* னெந்தோ டுறந்தன னுயி
† னெவன்கொன் மற்றவ னயந்த தோளே.

எ - து, அறத்தொடுநிலை பிறந்தபின்னும் வரைவு நீடிற்றாக மற்றொரு குலமகளை வரையுங்கொலென்று ஐயுற்ற செவிலி குறிப்பறிந்ததோழி அவட்குச் சொல்லியது. (அ)

க0௯. அன்னை வாழிவேண் டன்னை நெய்தல்
நீர்ப்படர் தூம்பின் பூக்கெழு துறைவ
னெந்தோ டுறந்த காலை யெவன் கொல்
பன்னாள் வருமவ னளித்த பொழுதே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின்பு வரைவான்பிரிந்ததலைமகன் கடிதின் வாராதவழி ஐயுற்றசெவிலி, 'அவன் நம்மைத்துறந்தான்போலும்; நுங்கட்கு அவன்கூறியதிறம் யாது?' என்றாட்குத் தோழி சொல்லியது. (௯)

கக0. அன்னை வாழிவேண் டன்னை புன்னை
பொன்னிறம் விரியும் பூக்கெழு துறைவனை
யென்னை யென்றும் யாமே யிவ்வூர்
பிறிதொன் றாகக் கூறு
மாங்கு மாக்குமோ வாழிய பாலே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின்கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது. (க0)

கக.—தாய்க்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'என்றோடுறந்தனன்' † 'என்னுங்கொல்லவன்' 'என்னுங் கொன் மற்றவ னயந்தோ டோளே'

௧௨.—தோழிக்குரைத்த பத்து.

௧௧௧. அம்ம வாழி தோழி பாணன்
சூழ்கழி மருங்கி * ணுணிரை கொளீஇச்
சினைக்கயன் மாய்க்குந் துறைவன் கேண்மை
பிரிந்தும் வாழ்துமோ நாமே
யருந்தவ முயற லாற்று தேமே.

எ - து, இற்செறிப்பா ரெனக்கேட்ட தலைமகள் வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௧)

௧௧௨. அம்ம வாழி தோழி பாசிலைச்
செருந்தி தாய விருங்கழிச் சேர்ப்பன்
றான்வரக் காண்குவ நாமே
† மறந்தோ மன்ற நாணுடை நெஞ்சே.

எ - து, களவுநீடுவழி வரையலன்கொலென்று அஞ்சிய தோழிக்குத் தலைமகன் வரையுந்திறம் தெளிக்கத் தெளிந்த தலைமகள் சொல்லியது. (௨)

௧௧௩. அம்ம வாழி தோழி நென்ன
லோங்குதிரை வெண்மண லுடைக்குந் துறைவற்
கூரார் ‡ பெண்டென மொழிய வென்னை
யதுகேட் § டன்னா யென்றனள் அன்னை
|| பைபய வெம்மை யென்றனென் யானே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந்தலைமகன் சிறைப்புறத்து நின்று கேட்ப நெருநல் இல்லத்து நிகழ்ந்தது இதுவெனத் தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.

௧௧௪. அம்ம வாழி தோழி ¶ கொண்க
னேரே மாயினுஞ் செல்குவங் கொல்லோ
கடலின் ** ணாரை யிறற்று
மடலம் பெண்ணை †† யவ னுடைய நாட்டே.

(பி - ம்.) * 'னாணிரைக்' † 'மறந்தோன்மன்ற' ‡ 'பெண்டெனமொழிப § 'அன்னையென்றனள்' || 'பைபைய, பையவெம்மை' ¶ 'கொண்கனை, நேரே ழிறும்' ** 'நாரைவிறற்றும்' †† 'அவருடை'

எ - து, இடைவிட்டொழுகுந் தலைமகன்வந்து சிறைப்புறத்தானாதன்மை யறிந்த தலைமகள் அவன்கேட்கு மாற்றால் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ச)

கக௫. அம்ம வாழி தோழி பன்மா
ணுண்மண லடைகரை நம்மோ டாடிய
தண்ணந் * துறைவன் மறைஇ
யன்னை யருங்கடி † வந்துநின் றோனே.

எ - து, இற்செறிப்புண்ட பின்னும் வரைந்துகொள்ள நினையாது தலைமகன் வந்தானாக, அதனையறிந்த தலைமகள் அவன்கேட்குமாற்றால் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ரு)

ககசு. அம்ம வாழி தோழி நாமழ
நீல விருங்கழி நீலங் கூம்பு
மாலைவந் தன்று மன்ற
காலை யன்ன காலைமுந் துறுத்தே.

எ - து, எற்பாட்டின்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்து நின்றுகேட்பத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது (சு)

ககஎ. அம்ம வாழி தோழி நலனே
மின்ன தாகுதல் கொடிதே புன்னை
யணிமலர் துறைதொறும் வரிக்கு
மணிநீர்ச் சேர்ப்பனை மறவா தீமே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (எ)

ககஅ. அம்ம வாழி தோழி யானின்
றறனி லாளற் கண்ட பொழுதிற்
சினவுவென் றகைக்குவென் ‡ சென்றனென்
பின்னிலைந் திரங்கிப் பெயர்தந் தேனே.

எ - து, சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது, தோழி வாயின் மறுத்த தலைமகள், பின்பு தலைமகன் வந்துழி, நிகழ்ந்ததனை அவட்குக் கூறியதூஉமாம். (அ)

(பி - ம்:) * 'துறைவன் மரீஇ' † 'வந்துநின்றனே' ‡ 'சென்றனன்'

கககூ. அம்ம வாழி தோழி நன்று
மெய்யா மையி * னேதில பற்றி
யன்பிலன் மன்ற பெரிதே
மென்புலக் கொண்கன் வாரா தோனே.

எ - து, 'வரைதற்கு வேண்டுவன முயல்வேம்' எனச்சொல்லி வரையாது செலுத்துகின்ற தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாமையறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது (கூ)

கஉ0. அம்ம வாழி தோழி நலமிக
நல்ல வாயின வளியமென் † றோளே
மல்ல ‡ லிருங்கழி நீரறல் விரியு
மெல்லம் புலம்பன் வந்த மாறே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் வந்து சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (க0)

கஉ.—தோழிக்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

கங.—கிழவற்குரைத்த பத்து.

கஉக. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
முண்டகக் கோதை நனையத்
தெண்டிரைப் பௌவம் பாய்ந்துநின் றோளே.

எ - து, பரத்தை தலைமகற்குச் சொல்லியது; பெதும்பைப் பருவத்தாள் ஒருபரத்தையோடு கூடி மறைந்து ஒழுகாநின்றானென்பதறிந்து தலைவிபுலந்துழி 'இத் தவறு என்மாட்டில்லை; நீ இப்புலவியை § நீக்கவேண்டும்' என்று தோழிக்குத் தலைமகன் கூறப் புலவியைநீக்கக் கருதியதோழி அவளிளமை கூறி நகையாடிச் சொல்லியதூஉமாம். (க)

இனிவருகின்றபாட்டு ஒன்பதிற்கும் இத்துறையாம்.

(பி - ம்.) * 'ஏதிலபெற்றி', 'ஏதிலர்ப்பற்றி', 'ஏதில்பற்றி' † 'தோள்கள்' ‡ 'இருங்கழிமலரும்', 'இருங்கழிமல்கும்' § 'நீக்கவேணுமென்று'

௧௨௨. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யொள்ளிழை யுயர்மணல் வீழ்ந்தென
வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே. (௨)

௧௨௩. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யொண்ணுத லாய மார்ப்பத்
தண்ணென் பெருங்கடற் றிரைபாய் வோளே. (௩)

௧௨௪. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
வண்டற் பாவை வெளவலி
* நுண்பொடி யளைஇக் கடறூர்ப் போளே. (௪)

௧௨௫. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
† தெண்டிரை பாவை வெளவ
வுண்கண் சிவப்ப வழுதுநின் றோளே. (௫)

௧௨௬. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யுண்கண் வண்டின மொய்ப்பத்
தெண்கடற் பெருந்திரை மூழ்கு வோளே. (௬)

௧௨௭. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
தும்பை மாலை யிளமுலை
நுண்பூ ணாகம் விலங்கு வோளே. (௭)

௧௨௮. கண்டிகு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
‡ யுருஅ வருமுலை மடாஅ
வுண்ணாப் § பாவையை யூட்டு வோளே. (௮)

௧௨௯. ....
....
.... (௯)

(பி ம்.) * 'நுணபொவடியவளகடல்' † 'தெண்டிதிரைப் பாவை' ‡ 'வரு வதமுலைமடீஉ' § 'பாவையூட்டு'

௧௩0. ....

....

.... (௧0)

௧௩.—கிழவற்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

௧௪.—பாணற்குரைத்த பத்து.

௧௩௧. நன்றே பாண கொண்கன தூ நட்பே
தில்லை வேலி யிவ்வூர்க்
கல்லென் கௌவை யெழாஅக் காலே.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்த பாணன் தலைமகன் காதன்மை கூறினானாகத் தலைமகள் * வாயில்மறுப்பாள் அவற்குக் கூறியது. (௧)

௧௩௨. அம்ம வாழி பாண புன்னை
யரும்புமலி கான லிவ்வூ
ரலரா கின்றவ ரருளு மாறே.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்த பாணன், 'நீர் கொடுமைகூறவேண்டா; நம்மேல் அருளுடையர்' என்றாற்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௨)

௧௩௩. யானெவன் செய்கோ பாண வானுது
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தெனப்
புல்லென் றன † வென் புரிவளைத் தோளே.

எ - து, வாயிலாய்ப் புகுந்தபாணன், தலைமகள் தோள்மெலிவு கண்டு 'மனைப்புறத்துப் போய்வந்ததுணையானே இவ்வாறு ‡ வேறுபடுதல் தகாது' என்றாற்கு அவள் சொல்லியது. (௩)

௧௩௪. காண்மதி பாண விருங்கழிப் § பாய்பரி
நெடுந்தேர்க் கொண்க னோடு
தான்வந் தன்றென் மாமைக் கவினே.

(பி - ம்.) * 'வாயின்மறுப்பாள் கூறியது' † 'எம்புரிவளை' ‡ 'வேறுபடுகின்றது' § 'பாய்பண்'

எ - து, பிரிவின்கண் தலைமகள்கவின்றொலைவுகண்டு வெறுத்து ஒழுகுகின்றபாணற்குத் தலைமகன்வந்துழிக் கவினெய்திய தலைமகள் சொல்லியது. ()

கருடு. பைதல மல்லேம் பாண பணைத்தோ
ளைதமைந் தகன்ற வல்கு
னெய்தலங் கண்ணியை நேர்தனும் பெறினே.

எ - து, பரத்தையொருத்தியைத் தலைப்பெய்வான்வேண்டி அதனைத் தலைமகன் மறைத்தொழுகுகின்றதறிந்த தலைமகள் அவன் கேட்குமாற்றாற் பாணற்குச்சொல்லியது. (௫)

கருசு. நாணிலை மன்ற பாண நீயே
கோணே ரிலங்குவளை நெகிழ்த்த
கானலந் துறைவற்குச் சொல்லுகுப் போயே.

எ - து, வாயிலாய்ப் * புகுந்து தலைமகன்குணங்கூறிய பாணற்கு வாயின் மறுக்குந்தலைமகள் சொல்லியது. (௬)

கருஎ. நின்னொன்று வினவுவல் பாண நும்மூர்த்
திண்டேர்க் கொண்கனை நயந்தோர்
பண்டைத் தந்நலம் பெறுபவோ மற்றே.

எ - து, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்து நீங்கினவிடத்தும் அவன் முன்புசெய்த தீங்குநினைந்து தலைமகள் வேறுபட்டிருந்தாளாக, 'இனி இந்த வேறுபாடு என்?' என்றுவினவிய பாணற்கு அவள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) திண்டேர்க் கொண்கனை நயந்தோர் நும்மூரிற் பண்டைத் தந்நலம் பெறுவாருளரோவெனக்கூட்டுக. (எ)

கருஅ. பண்பிலை மன்ற பாண விவ்வூ
ரன்பில கடிய கழறி
மென்புலக் கொண்கனைத் தாரா தோயே.

எ - து, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்தது அறியாது வந்தபாணற்குத் தலைமகள் நகையாடிச் சொல்லியது. (அ)

கருகூ. அம்ம வாழி கொண்க வெம்வயின்
மாணல மருட்டு நின்னினும்
பாண னல்லோர் நலஞ்சிதைக் கும்மே.

(பி - ம்.) * 'புகுந்ததலைமகன்'

எ - து, ஆற்றாமை வாயிலாகப் புகுந்திருந்த தலைமகற்குப் பாணன் வந்துழித் தலைமகள் சொல்லியது. (௯)

௧௪௰. காண்மதி பாணநீ * யுரைத்தற் குரியை
துறைகெழு கொண்கன் பிரிந்தென
விறைகே ழெல்வளை நீங்கிய நிலையே.

எ - து, பாணன் தூதாகிச் செல்லவேண்டுங் குறிப்பினளாகிய தலைமகள் அவற்குத் தன்மெலிவுகாட்டிச் சொல்லியது. (௧௦)

௧௪.—பாணற்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

௧௫.—ஞாழற்பத்து.

௧௪௧. எக்கர் ஞாழல் செருந்தியொடு கமழத்
துவலைத் தண்டுளி வீசிப்
† பயலை செய்தன பனிபடு துறையே.

எ - து, வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்துழி ஆற்றாளாகின்ற தலைமகள் 'அவன் வரைதற்குப் பிரியவும் நீ ஆற்றாயாகின்றது என்னை?' என்ற தோழிக்குச்சொல்லியது. (௧)

௧௪௨. எக்கர் ஞாழ லிறங்கிணர்ப் படுசினைப்
புள்ளிறை கூருந் துறைவனை
யுள்ளேன் றோழி படீஇயரென் கண்ணே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைமகன் இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறத்தானாக, 'நின்கண் துயிறற்பொருட்டு நீ அவனை ‡ மறக்கவேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) ஞாழலில் தாழ்ந்த பூச்சினை வருந்தப் புள்வதியுமென்றது, தான்வரையாது நமக்குவரு நோயறியாது தான்வேண்டுமின்பமே முடிப்பான்; ஏ - று. (௨)

௧௪௩. எக்கர் ஞாழற் புள்ளிமி ழகன்றுறை
யினிய செய்த § நின்றுபின்
முனிவு செய்தவிவ ட்டமென் றோளே.

(பி - ம்.) * 'உரைத்தற்கு முரியை' † 'பசலை' ‡ 'மறுக்க' § 'நின்றுயின்'

எ - து, புறத்துத் தங்கிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'இனியசெய்த.........மென்றோள்' என்றது, அக்காலத்து நினக்கு இனிமைசெய்து பின்முனிவைச் செய்தனவாதலால், இஃது இத் தோள்களின் தவறல்லது நின்தவறன்றென்பதாம்; ஞாழற்கண்ணே புள்ளிமி ழுகன்றுறையென்றது, இவ்வூரகன்றுறையார் அலர்தூற்றுவரென்பதாம். (௩)

கசச. எக்கர் ஞாழ லிணர்படு பொதும்பர்த்
தனிக்குரு குறங்குந் துறைவற்
கினிப்பசந் தன்றென் மாமைக் கவினே.

எ - து, தலைமகன் வரைந்துகோடல் நினையாது களவொழுக்கமே விரும்பி ஒழுகாநின்றானென்பது அறிந்து வேறுபட்ட தலைமகள், 'அவன் கூறியவாற்றால் இனிக் கடிதின் வரைவன்; ஆற்றாயாகாதொழியவேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'எக்கர்ஞாழல்.....உறங்கும்' என்றது, இனிக்காலம் வந்த விடத்தும் வரைந்துகொண்டு ஒன்றுபட்டொழுகநினையாது தனித்துறைதலே விரும்புவான்; எ - று. இப்போது பசந்ததென்றது, அவன்வரைவேனென்று கூறியவார்த்தையை மெய்யென்று கொண்டுகூறுதலால், இப்போது காண் என்மாமைக்கவின் பசந்தது; எ - று. (௪)

கசரு. எக்கர் ஞாழற் சிறியிலைப் பெருஞ்சினை
யோதம் வாங்குந் துறைவன்
மாயோள் பசலை நீக்கின னினியே.

எ - து, *வரைவுமறுத்த தமர் உடம்படுமாற்றாற் சான்றோரைத் தலை மகன் விடுத்ததறிந்ததோழி தலைமகள் கேட்குமாற்றாற் சொல்லியது.

(ப - ரை.) ஞாழற்சினையை ஓதம்வளைக்குந் துறைவனென்றது, தன் வழிவாராத சுற்றத்தாரைத் தன்வழியாக்குகின்றானென்றதாம். (௫)

கசசு. எக்கர் ஞாழ லரும்புமுதி ரவிழிணர்
நறிய கமழுந் †துறைவற்
கினிய மன்றவென் மாமைக் கவினே.

எ - து, வரைவுகடாவவும் வரையாதொழுகுகின்றுழி, 'நம்மை எவ்வகை நினைத்தார் கொல்லோ' என்று ஐயுற்றிருந்த தலைமகள் வரைவுதலைவந்துழித் தோழிக்குச் சொல்லியது.

((பி - ம்.) * 'வரைவுமடுத்த' † 'துறைவர்க்கு'

(ப - ரை.) 'அரும்புமுதிர் ...துறைவன்' என்றது, அவனன்பு முறையால் நிரம்பி வெளிப்பட்டதிறம் கூறியவாறு. (சு)

கசஎ. எக்கர் ஞாழன் * மலரின் மகளி
ரொண்டழை யயருந் துறைவன்
றண்டழை விலையென நல்கின னூடே.

எ - து, சுற்றத்தார்வேண்டிய கொடுத்துத் தலைமகன் வரைவுமாட்சிமைப் படுத்தமையறிந்த தோழி உவந்த வுள்ளத்தாளாய்த் தலைமகட்குச்சொல்லியது.

(ப - ரை.) ஞாழன்மலரில்லாத மகளிர் அதன்றழையை விரும்புந்துறைவ னென்றது, உலகைவழங்கவேண்டுமுள்ளத்தன் அஃதின்மையால் நாட்டை வழங்கினானென்பதாம். (எ)

கசஅ. எக்கர் ஞாழ லிகந்துபடு பெருஞ்சினை
வீயினிது கமழுந் துறைவனை
நீயினிது முயங்குமதி காத லோயே.

எ - து, களவொழுக்கத்தின் † விளைவறியாது அஞ்சிய வருத்தநீங்கக் காணவகையான் வதுவை முடித்தபின்பு தலைமகளைப் பள்ளியிடத்து உய்க் குந்தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'எக்கர்ஞாழல்......கமழுந்துறைவன்' என்றது, அவன் அன்பு இதன்மேல் இல்லையென வளர்ந்து பயன்பட்டதிறம் கூறியவாறு. (அ)

கசகூ. எக்கர் ஞாழற் பூவி னன்ன
சுணங்குவளர் ரிளமுலை மடந்தைக்
கணங்குவளர்த் தகறல் ‡ வல்லா தீமோ.

எ - து, வரைந்தெய்திய தலைமகன் தலைவியோடு பள்ளியிடத்திருந்தழித் தோழி வாழ்த்தியது. (கூ)

கரு0. எக்கர் ஞாழ னறுமலர்ப் பெருஞ்சினைப்
புணரி திளைக்குந் துறைவன்
§ புணர்வி னின்னா னரும்புணர் வினனே.

(பி - ம்.) * 'மலரினை மகளிர்' † 'விளைவேறிவதஞ்சிய' ‡ 'வல்லாதீமே' § 'புணர்வினன்னான்'

ள் - து, முன்னொருகாற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பிரிந்துவந்துழி அவனை முயங்காளாக, தோழி, 'நீ இவ்வாறு செய்தற்குக்காரணம் என்?' என்று வினவியவழித் தலைமகள் தோழிக்குத் தலைமகன்கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) நறுமலர்ப்பெருஞ்சினை வருந்த வந்து திரை திளைக்கு மென்றது, ஓரிடத்தானுயொழுகாது வந்தும் பெயர்ந்தும் நம்மை வருத்தமுறுத்துவான்; எ - று. (கo)

கரு.—ஞாழற்பத்து முற்றிற்று.

கசு.—வெள்ளாங்குருகுப் பத்து.

கருக. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
மிதிப்ப நக்க கண்போ னெய்தல்
கட்கமழ்ந் தானுத் துறைவற்கு
நெக்க நெஞ்ச நேர்கல் லேனே.

எ - து, வாயில்வேண்டிய தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின்மறுப்பாள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) இதனுள்ளுறை: பரத்தையொருத்தியோடு ஒழுகுகின்ற ஒழுக்கம் இடையற்றதாகச் சென்றவாயில்கள் நெருங்க அவள் நெஞ்சு நெகிழ்ந்து கூறிய காதன்மாற்றம் பரந்துசெல்கின்ற துறைவனென்பதாம். வெள்ளாங் குருகென்றது பரத்தையாகவும், பிள்ளையென்றது பரத்தையோடு தலைமகனிடை உளதாகிய ஒழுக்கமாகவும், காணிய சென்ற மடநடை நாரையென்றது வாயில்களாகவுங்கொள்க. இவை வருகின்ற பாட்டு ஒன்பதுக்கும் ஒக்கும். மிதித்தது அவளை நெருங்குதலாகவும், நக்கநெய்தல் அவணெஞ்சாகவும, கட்கமழ்ந்து ஆனுமை அவள் அவர்க்குக் கூறியமாற்றம் எல்லாருக்கும் புலப்படுதலாகவும் இப்பாட்டிற்குக்கொள்க. (க)

கருஉ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
* கைபறு பிரற்று † கானலம் புலம்பந்
துறைவன் வரையு மென்ப
வறவன் போலு மருளுமா ரதுவே.

(பி - ம்.) * 'கையறப்பிரற்ற' † 'கானல்புலம்பும்'

எ - து, தலைமகள் வாயின்மறுத்துழி 'இவன் நின்மேல் தொடர்ச்சியிற் குறைவிலன்; அருளுமுடையன்; ஆதலால், நீ இவனோடு புலத்தல் தகாது' என நெருங்கி வாயில்நேர்விக்குந் தோழிக்கு அவள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'துறைவன் வரையும்........அதுவே' என்றது, அப்பரத்தையைத் தனக்கு இற்பரத்தையாக வரைவானென்று கூறுகின்றாராதலின், நீ கூறுகின்றபடியே 'அறமுடையன்போலும், அருளும் அதுவே' என இகழ்ந்து கூறியவாறு. 'கையறு பிரற்று கானலம் புலம்பந் துறைவன்' என்றது, பரத்தையிடத்துச்சென்ற வாயில்கள் கூற்றேயாய்ப் பிறிதுமாற்றமின்றிச் செல்கின்ற துறைவன்; எ - று. (உ)

கடுங. வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
யுளர வொழிந்த தூவி * குலவுமணற்
போர்விற் பெறூஉந் துறைவன் கேண்மை
நன்னெடுங் கூந்த † னடுமோ மற்றே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து வாயில்வேண்டிய தலைமகன் கேட்குமாற்றால் வாயிலாய்ப்புகுந்தார்க்குத் தோழி கூறியது.

(ப - ரை.) 'உளரவொழிந்த......துறைவன்' என்றது, இவன்கூறிவிட்ட வாயில்கள்மாற்றம் பரத்தைபெறுந்துறைவன்; எ - று. (ங)

கடுச. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
கானற் சேக்குந் துறைவனோ
டியானெவன் செய்கோ பொய்க்குமிவ் வூரே.

எ - து, தோழி வாயில்வேண்டி நெருக்கியவழி வாயின்மறுக்குந் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'துறைவனோடு யானெவன்செய்கோ' என்றது; 'அவனோடு யான் ஒழுகுமொழுக்கம் என்?' என்று வெறுத்துக்கூறியவாறு. 'பொய்க்குமிவ் வூர்' என்றது, தலைமகன் குணங்கூறுகின்ற தோழியை நோக்கியெனக்கொள்க. 'நாரை கானற்சேக்கும்' என்றது, வாயிலாய்ச்சென்றார் அவன்மாட்டுத் தங்குதல் நோக்கியெனக்கொள்க. (ச)

(பி - ம்.) * 'குலவுமணல்' † 'நாளுமோ'

கருரு. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
* பதைப்பத் ததைந்த நெய்தல் கழிய
வோதமொடு பெயருந் துறைவற்குப்
† பைஞ்சாய்ப் பாவை யீன்றனென் யானே.

எ - து, ‡பலவழியானும் வாயில்நேராளாகிய தலைமகள், 'மகப்பேற்றிற்கு உரித்தாகிய காலங்கழிய ஒழுகுகின்றாய்' என நெருங்கியதோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'பதைப்ப.........துறைவன்' என்றது, வாயில்கள் கூறப் பரத்தையெய்திய § இரக்கத்தினைத் தன் தண்ணளியால் தீர்ப்பான்; எ - று. (ரு)

கருசு. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பதைப்ப வொழிந்த செம்மறுத் தூவி
தெண்கழிப் || பரக்குந் துறைவ
னெனக்கோ காதல னனைக்கோ வேறே.

எ - து, பரத்தையிடத்து வாயில்விட்டு ஒழுகுகின்ற ¶ தலைமகனது வாயிலாய் வந்தார்க்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது.

(ப - ரை.) 'எனக்கோ காதலன் அனைக்கோவேறே' என்றது, 'இவண்மேல் அவன் காதலன்' என்று நீயிர்கூறுகின்றமாற்றம் மெய்யென்பது எனக்குமொக்கும்; இவண்மனத்திற்கு ஒவ்வாதென்பதாம். அன்னையென்றது தலைமகளை. 'செம்மறுத் தூவிதெண்கழிப் பரக்குந்துறைவன்' என்றது, அப்பரத்தைக்குக் கூறிவிட்டமாற்றம் எவ்விடத்தும் பரந்து செல்கின்ற துறைவன்; எ - று. (சு)

கருஎ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
காலை யிருந்து மாலைச் சேக்குந்
தெண்கடற் சேர்ப்பனொடு வாரான்
றான்வந் தனனெங் காத லோனே.

(பி - ம்.) * 'பறைப்பத்தைந்த' † 'பஞ்சாய்க்கோதை' ‡ 'பலபடியானும்' § 'விரகத்தினை' || 'பரிக்குந்துறைவன்' ¶ 'தலைமகற்குவாயிலாய்'

எ - து. பரத்தையிற்பிரிந்து வாயில்வேண்டி ஒழுகுகின்ற தலைமகன் புதல்வன் வாயிலாக வருமெனக்கேட்டு அஞ்சிய தலைமகள் புதல்வன் விளை யாடித்தனித்துவந்துழிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'காதலன்' என்றது, என்மேல் என்புதல்வன் காதலனென்ப தறிந்தேன்; அவனோடு வாராது தனித்துவருதலான்; எ - று. 'நாரை காலை யிருந்து மாலைச்சேக்குந் துறைவன்' என்றது, பரத்தையிடத்துவிட்ட வாயில் கள் செவ்விபெறாது பகலெல்லாமிருந்து இரவின்கண்ணும் அங்கே துயில் கின்றாரென்பதாம். (எ)

கருஅ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
கானலம் பெருந்துறைத் துணையொடு கொட்குந்
தண்ணந் துறைவன் கண்டிகு
மம்மா மேனி * யெந் தோழியது துயரே.

எ - து, பரத்தை புலந்துழிப் புலவிநீக்குவானாய் அஃது இடமாகவந்தமை யறிந்ததோழி தலைமகற்கு வாயில்மறுத்தது.

(ப - ரை.) 'கண்டிகுமம்மாமேனி யெந்தோழியது துயரே' என்றது, எம்மிடத்துத் துயரமில்லை; எந்தோழியாகிய பரத்தைத் தலைவி துயரங்கண் டேம்; நீ கடிதிற்சென்று அவள் வருத்தந் தீர்ப்பாயாக; எ - று; 'நாரை... ... .கொட்கும்' என்றது, நினக்கு வாயிலாகச்சென்றார் அவள் கருத்தறிந்து மகிழ்ந்து ஒழுகுகின்றாரென்பதாம். (அ)

கருகூ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பசிதின வல்கும் பனிநீர்ச் சேர்ப்ப
நின்னொன் திரக்குவெ னல்லேன்
றந்தனை சென்மோ கொண்டவிவ ணலனே.

எ - து, மருமற்பொருட்டு உண்டிக்காலத்து வாயில்வேண்டிவந்த தலை மகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) நீ கொண்ட இவள் நலன் தந்தனை செல்லெனக் கூட்டுக. 'நாரை.........சேர்ப்ப' என்றது, வாயிலாய் நின்பரத்தை மனைக்கட் சென்றோர் நின்னைப்பார்த்திருந்து பசிப்பார்கள்; அவருடன் அருந்தக் கடிதின் அவள்மனைக் கட் செல்வாயென்பதாம். (கூ)

(பி - ம்.) * 'என்றோழியது'

கசுo. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
கொந்ததன் றலையு நோய்மிகுந் துறைவ
பண்டையின் மிகப்பெரி தினை இ
முயங்குமதி பெரும மயங்கினள் பெரிதே.

எ - து, * புலந்த காதற்பரத்தை புலவிதீராது தலைமகனை வாயில்வேண்டி வந்தானென்றது அறிந்த தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(ப - ரை.) 'பண்டையின்' என்றது, பண்டும் நீ புலவிதீர்த்து முயங்கும் இயல்புடையை; எ - று. 'நாரை......துறைவ' என்றது, நின் ஆற்றாமைக்குப் பரிந்து வாயிலாய்ச்சென்றவர்கள் அவள்வருத்தங்கண்டு மிகவும் வருந்துகின் றார்களென்பதாம். (கo)

கசு.—வெள்ளாங்குருகுப்பத்து முற்றிற்று.

கஎ.—சிறுவெண்காக்கைப் பத்து.

கசுக. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
கருங்கோட்டுப் புன்னைத் தங்குந் துறைவற்குப்
† பயந்துநுத லழியச் சாஅய்
நயந்த நெஞ்சநோய்ப்பா லஃதே.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்று ளாய்ச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'சிறுவெண்காக்கை............தங்கும்' என்றது, வரைதற்கு வேண்டுவன முயலாது தன்மனைக்கண்ணே தங்குவான்; எ - று. (க)

கசுஉ. ‡ பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
நீத்துநீ ரிருங்கழி யிரைதேர்ந் துண்டு
பூக்கமழ் பொதும்பர்ச் சேக்குந்
துறைவன் சொல்லோ பிறவா யினவே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) 'துறைவன்சொல்லோ பிறவாயின' என்றது, 'இன்னநாளுள் வரைவல்' என்றசொற்கள் வேறாயின; எ - று. 'சிறுவெண்காக்கை...........

(பி - ம்.) * 'புலர்ந்த காதற்பரத்தை' † 'பசந்து' ‡ 'பெருங்கடற்றிரையது'

சேக்கும்' என்றது, வரைவிற்குவேண்டுவன முயலாது தன்கருமஞ்செய்து மணைக்கண்ணே தங்குவான்; எ - று. (௨)

௧௬௩. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழித் துவலை யொலியிற் றுஞ்சுந்
துறைவன் றுறந்தெனத் துறந்தெ
னிறையேர் முன்கை நீங்கிய வளையே.

இதுவுமது.

(ப - மை.) 'சிறுவெண்காக்கை, இருங்கழித் துவலை யொலியிற் றுஞ்சும்' என்றது, ஆண்டுத் தனக்கு இனியவாகக் கூறுவார் மாற்றங்கேட்டு முயற்சியின்றித் தங்குவானென்பதாம். (௩)

௧௬௪. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
*யிருங்கழி மருங்கி னயிரை யாருந்
தண்ணந் துறைவன் றகுதி
நம்மோ டமையா தலர்பயந் தன்றே.

எ - து, தலைமகனுக்குப் புறத்தொழுக்கமுளதாகியவழித் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - மை.) 'சிறுவெண்காக்கை, இருங்கழி மருங்கின் அயிரையாரும்' என்றது, பரத்தையருள்ளும் புல்லியாரை விரும்புவான்; எ - று. 'துறைவன் தகுதி, நம்மோடமையாது அலர்பயந்தன்றே' என்றது, அவன் தகுதியுடைமை நமக்குத் தீங்குசெய்தலேயன்றித் தனக்கும் அலர்பயந்ததென்பதாம். (௪)

௧௬௫. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யறுகழிச் சிறுமீ னார மாந்துந்
துறைவன் சொல்லிய சொல்லே
னிறையே ரெல்வளை கொண்டுநின் றதுவே.

இதுவுமது.

(ப - மை.) 'துறைவன் சொல்லிய சொல்லே, இறையேரெல்வளை கொண்டு நின்றது' என்றது, வளையைக்கொண்டு நின்றது, இப்புறத்தொழுக்கமன்று; முற்காலத்துத் தெளிப்பான் கூறுற்ற சொல்; எ - று. (௫)

(பி - ம்.) * 'இருங்கரைமருங்கின்'

கசுசு. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
வரிமீவண் டாலி வலைசெத்து வெரூஉ
மெல்லம் புலம்பற் றேறி
நல்ல வாயின நல்லோள் கண்ணே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுகும் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் பசப்பிற்கு வருந்திய தோழி அவனை இயற்பழித்துக் கூறியது.

(ப - ரை.) 'நல்லவாயின நல்லோள்கண்' என்றது, கண்பசந்தன; எ - று. சிறுவெண்காக்கை திரையாற் கரையில் ஏறட்டப்பட்ட பலகறைகளை வலைச் சுற்றிற்கோத்த பலகறையென வெரூஉமென்றது, நாம் வரைதல்வேண்டிக் கூறியசொற்களைத் தனக்கு வருத்தஞ்செய்வனவாகக்கொண்டு வெருவுகின்றா னென்பதாம். (சு)

கசுஎ. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழி யினக்கெடி றாருந் துறைவ
னல்குவன் போலக் கூறி
நல்கா னாயினுந் தொல்கே ளன்னே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன்விட வாயிலாய்வந்தார்க்கு அவன் கொடுமைகூறித் தோழி இயற்பழித்தவழித் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'தொல்கேளன்' என்றது, நமக்குப் பண்டு கேளாகியதன்மை யினையுடையான்; எ - று. 'சிறுவெண்காக்கை.........ஆருந்துறைவன்' என்றது, பரத்தையர் பலரையும் தனக்குவரும் வருத்தமறியாது நுகர்வானென் பதாம். (எ)

கசுஅ. பெருங் * கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
துறைபடி யம்பி † யகமணை யீனுந்
தண்ணந் துறைவ னல்கி
னொண்ணுத லரிவை ‡ பாலா ரும்மே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவுவேண்டி விடுத்தமையறிந்த தலைமகள் ஆற் றாளாய்ப் பசியடநிற்புழி, 'இதற்குக் காரணமென்?' என்று செவிலிவினவத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.

(ப - ரை.) 'துறைபடி யம்பி யகமணை யீனும்' என்றது, யாவர்க்கும் எவ் விடத்தும் தீங்குவாராத துறைவனென அவன்சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

(பி - ம்.) * 'கடற்றிரையது' † 'அகமணை' ‡ 'பாலார்கம்மே'

கசகூ. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
பொன்னிணர் ஞாழல் * முனையிற் பொதியவிழ்
புன்னையம் † பூஞ்சினைச் சேக்குந் துறைவ
னெஞ்சாத் துண்மை யறிந்து
மென்செயப் பசக்குந் தோழியென் கண்ணே.

எ - து, காதற்பரத்தையைவிட்டு மற்றொருத்தியுடன் ஒழுகாநின்ற தலைமகன் வாயில்வேண்டி விடுத்துழி வாயினேர்தல்வேண்டி நின்கண் பசந்தனகாணென்று முகம்புகு தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) சிறுவெண்காக்கை ஞாழலைவெறுப்பிற் புன்னைச்சினையிற் சேக்குமென்றது, பரத்தையர் மனையில் ஒன்றுவெறுப்பின், ஒன்றின்கண் தங்குதலையுடையானென்பதாம். (க)

கஎ0. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழி நெய்தல் சிதைக்குந் துறைவ
னல்ல னென்றி யாயிற்
பல்லித ழுண்கண் பசத்தன்மற் றெவனோ.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கமுள்ளதாகியவழி வேறுபட்ட தலைமகள், 'அவற்கு அவ்வாறு நிகழ்ச்சியில்லை; நம்மேல் ‡ அன்புடையன்' என்று தெளிக்குந்தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'சிறுவெண்காக்கை.........சிதைக்கும்' என்றது, தான்பற்றிய பரத்தையருடைய நலம் சிதைப்பானென்பதாம். (க0)

கஎ.—சிறுவெண்காக்கைப்பத்து முற்றிற்று.

கஅ.—தொண்டிப் பத்து.

கஎக. திரையிமி ழின்னிசை யளைஇ யயலது
முழவிமி ழின்னிசை மறுகுதொ றிசைக்குந்
தொண்டி யன்ன பணைத்தோ
ளொண்டொடி யரிவையென் னெஞ்சுகொண் டோளே.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லும் தலைமகளைக் கண்டு சொல்லியது.

(பி - ம்.) * 'முனையின்' † 'சினைவதியுந்' ‡ 'அன்புடையனென்ற தோழிக்கு'

(ப-ம்.) திரையின் ஒலியொடுகலந்து முழவு ஒலிக்குமென்றது உடன்செல்கின்ற ஆயத்தார் மகிழ்ச்சிபரவமும் உழையராய் எதிர்வருகின்றார் மகிழ்ச்சியரவமும் கூறினவாறு. (க)

களஉ. ஒண்டொடி யரிவை கொண்டனள் நெஞ்சே
வண்டிமிர் பனித்துறைத் தொண்டி யாங்க
ணுரவுக் கடலொலித் திரையென
விரவி னானுந் துயிலறி யேனே.

எ-து, 'கண்டுயில்கின்றிலை; இதற்குக்காரணம் என்?' என்றுவினவிய பாங்கற்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (உ)

களங. இரவி னானு மின்றுயி லறியா
தாவுறு துயர மெய்துப தொண்டித்
தண்ணறு நெய்த னாறும்
பின்னிருங் கூந்த லணங்குற் றோரே.

எ-து, தலைமகன் குறிவழிச்சென்று தலைமகளைக்கண்டபாங்கன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ம்.) 'தொண்டித் தண்ணறு நெய்தல்போல் நாறும் கூந்தல்' என்றது, செய்மைக்கண்ணே நாறுதல் நோக்கி. (ங)

களச. அணங்குடைப் பனித்துறைத் தொண்டி யன்ன
மணங்கமழ் பொழிற்குறி நல்கின ளுணங்கிழைப்
பொங்கரி பரந்த வுண்க
ணங்கலிழ் மேனி * யசைஇய வெமக்கே.

எ-து, குறிவழிச்சென்று தலைமகளைக் கண்டுவந்தபாங்கன் அவள் நின்றுழி நின்றாளென்று கூறியவழி ஆண்டுச் செல்லக்கருதிய தலைமகன் தன்னுள்ளே சொல்லியது. (ச)

களரு. † எமக்குநயந் தருளினை யாயிற் பணைத்தோ
‡ ணன்னுதலரிவையொடு மென்மெல வியலி
வந்திசின் வாழியோ மடந்தை
தொண்டி யன்னநின் பண்புபல கொண்டே.

எ-து, பாங்கற்கூட்டங்கூடி நீங்குந் தலைமகன் இனிவருமிடத்து நின்தோழியோடும் வரவேண்டுமெனத் தலைமகட்குச் சொல்லியது. (ரு)

(பி-ம்.) * 'அசைஇயல்' † 'தமக்குநயந்தருளினை' ‡ 'ஒண்ணுதலரிவையொடு'

௱எசு. * பண்பும் பாயலுங் கொண்டன டொண்டித்
தண்கமழ் புதுமலர் நாறு மொண்ணுதல்
மையீ ரோதி முதல்வயி றெல்லாங்
கொய்தளிர் மேனி கூறுமதி தவறே.

எ - து, தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்குநின்றுழிச் சென்ற தலைமகன் 'இவள் இன்னே இவ்வாறு கோடற்குக் காரணம் என்' என்று தோழியை † வினவியது.

(ப - ரை.) 'கொண்டனள்' என்றது, தலைவியையெனக் கொள்க. (௬)

௱எஎ. தவறில ராயினும் பனிப்ப மன்ற
இவறுதிரை திளைக்கு மிடுமண னெடுங்கோட்டு
முண்டக நறுமலர் கமழுந்
தொண்டி யன்னோ டோளுற் றோரே.

எ - து, தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்குநின்றுழி 'இவள் என்னைவருத்துதற்குச் செய்த தவறு என்?' என்று வினாய தலைமகற்குத் தோழி நகையாடிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) இதன் இறைச்சி:—நீருநிலத்து முண்டகநறுமலர் கமழும் தொண்டி யன்னோளென்றது, இவள் நாமணுகி நுகர்தற்கரியள்; எ - று. 'தோளுற்றோர்' என்றது, தோளை எதிர்ப்பட்டோர்; எ - று. (எ)

௱எஅ. தோளுங் கூந்தலும் பலபா ராட்டி
வாழ்த லொல்லுமோ மற்றே செங்கோற்
குட்டுவன் றொண்டி யன்ன
வெற் ‡ கண்டு நயந்துநீ நல்காக் காலே.

எ - து, தலைமகன் தோழியை இரந்து குறையுறுவான் சொல்லியது.
(ப - ரை.) 'செங்கோற் குட்டுவன் தொண்டியன்ன என்' என்றது, தன்னைத் தேறுதற்பொருட்டுத் தன்செப்பம் கூறியவாறு. (அ)

௱எகூ. நல்குமதி வாழியோ நளிநீர்ச் சேர்ப்ப
வலவன் றுக்கத் திரையிருப் பிறழு
மின்னொளித் தொண்டி யற்றே
நின்னல தில்லா விவள்சிறு நுதலே.

(பி - ம்.) * 'பண்பும்பாலும்' † 'வினவியது' ‡ 'கண்டுமயங்கி'

- து, குறியிடத்துவந்து புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு வரைவுகடாயது.

(ப - ரை.) 'அலவன் தாக்கத் துறையிருப் பிறழும்' என்றது, இவ்வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாகியஞான்று இவள் உயிர்வாழாளென்பதாம். (க)

கஅ0. * சிறுநணி வரைந்தனை கொண்மோ பெருநீர்
வலைவர் தந்த † கொழுமீன் வல்சிப்
பறைதபு முதுகுருகு கிருக்குந்
துறைகெழு தொண்டி யன்னவிவ ளலனே.

எ - து, ‡ தாழ்த்து வரையக்கருதிய தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிக் § கடிதின் வரையவேண்டுமெனச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) வலைவர்தந்த கொழுமீன் வல்சிக்கண்ணே பறத்தல்கெட்ட முதுகுருகு இருக்குமென்றது, நொதுமலர்க்கு மகட்பேச வந்திருக்கின்ற சான்றோருளரென்பதாம். (க0)

இவைபத்தும் சொல்வகையால் தொடர்ச்சிபெறுதலேயன்றிக் கிளவிவகையால் தொடர்ச்சியுடையவாறும் அறிக.

கஅ.—தொண்டிப்பத்து முற்றிற்று.

கக.—நெய்தற் பத்து.

கஅக. நெய்த லுண்க ணேரிறைப் பணைத்தோட்
பொய்த லாடிய பொய்யா மகளிர்
குப்பை வெண்மணற் குரவை நிறூஉந்
துறைகெழு கொண்க னல்கி
னுறைவினி தம்ம || விவ வழுங்க லூரே.

எ - து, இக்களவொழுக்கம் நெடிதுசெல்லின் இவ்வூர்க்கண் அலர் பிறக்குமென்று அஞ்சியிருந்த தலைவி, 'தலைமகன் வரைந்துகொள்ளத் துணிந்தான்' என்றுகூறிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்.) * 'சிறுநனி' † 'தொழுமீன்' ‡ 'தாழ்ந்துவரைய' § 'கடிதினி வரையவேண்டும்' || 'அவ்வழுங்கலூரே'

(ப - ரை.) சிறைப்புறம்: 'மகளிர்..................கொண்கன்' என்றது, மகளிர் தம்காதலரோடாடும் இவ்வூரிடத்துத் தனித்தல் அரிதென்பதாம். (௧)

௧௮௨. நெய்த னறுமலர் செருந்தியொடு விரைஇக்
கைபுனை நறுந்தார் கமழு மார்ப
னருந்திறற் கடவு ளல்லன்
பெருந்துறைக் கண்டிவ ளணங்கி யோனே.

எ - து, தலைமகள் மெலிவுகண்டு தெய்வத்தாலாயிற்றெனத் தமர் நினைக்குழித் தோழி அறத்தொடுநின்றது. (௨)

௧௮௩. [1] கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன்
குறும்பொறை நாட னல்வய லூரன்
றண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்
கடும்பகல் * வருதி கையறு மாலை
கொடுங்கழி நெய்தலுங் கூம்பக்
காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்துழி ஆற்றாளாகிய தலைமகள் மாலைக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'பண்டையிற் கடும்பகல்வருதி' என்றது, பண்டு வருங் காலத்திலே வந்தாற்போலப் பிறர்க்குத்தோன்றக் கடும்பகற்கண்ணே வாரா நின்றாய்; எ - று. (௩)

௧௮௪. நெய்த † லிருங்கழி நெய்த னீக்கி
மீனுண் ‡ குருகிளங் கான லல்குங்
கடலணிந் தன்றவ ரூரே
கடலினும் பெரிதெமக் கவருடை நட்பே.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்தார் தலைமகன் அன்புடைமை கூறியவழி வாயின்மறுக்குந் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) நெய்தனீக்கி மீனுண்குருகு இளங்கானலில் அல்குமென்றது, பொதுமகளிரிடத்து வுடனீக்கி இன்பநுகர்ந்து ஆண்டுத் தங்குவானென்பதாம். (௪)

---

[1]. இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடி சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

(பி - ம்) * 'வருந்திக் கையறு மாறு, மாலை நெய்தலுங் கூம்ப' † 'இருங் கழி' ‡ 'குருகினங்கானலல்கும்'

கஅ௫. * அலங்கிதழ் நெய்தற் கொற்கை முன்றுறை
யிலங்குமுத் துறைக்கு மெயிறுகெழு துவர்வா
யரம்போ ழவ்வளைக் குறுமக
ணரம்பார்த் தன்ன தீங்கிள வியளே.

எ - து, 'ஆயமகளிருள் நின்னால் நயக்கப்பட்டாள் யாவள்' என வினவிய தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (ரு)

கஅ௬. நாரை நல்லினங் கடுப்ப மகளிர்
நீர்வார் கூந்த லுளருந் துறைவ
பொங்குகழி நெய்த லுறைப்ப வித்துறைப்
பல்கால் வரூஉந் தேரெனச்
† செல்லா தீமோ வென்றனள் யாயே.

எ - து, பகற்குறிக்கண்வந்து நீங்குந்தலைமகனைத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(ப - ரை.) நாரையினங்கடுப்ப மகளிர் நீர்வார்கூந்தலை உளருந்துறைவ வென்றது, தம்மிடத்துக் குற்றம் நீக்கும் மகளிரையுடைய துறைவ; எ - று.

கஅ௭. நொதும லாளர் கொள்ளா ரிவையே
‡ யெம்மொடு வந்து கடலாடு § மகளிரு
நெய்தலம் பகைத்தழைப் பாவை புனையா
ருடலகங் கொள்வோ ரின்மையிற்
றொடலைக் குற்ற சிலபூ வினரே.

எ - து, தோழி கையுறை மறுத்தது.

(ப - ரை.) 'நொதுமலாளர் கொள்ளாரிவையே' என்றது, நீயல்லாதாரில் இப்பூப்பறிப்பாரில்லை; எ - று. எம்மொடு வந்து கடலாடுமகளிரும் இந்நெய்தற்றழையாற் பாவைபுனையார்; தொடலைதொடுப்பாரும் இதனிற் சிலபூக் கொள்வதல்லது இப்பூத்தன்னையே தொடலையாகப் புனைவாரில்லை; எ - று.

(பி - ம்.) * 'அலங்கிறை நெய்தல்'. † 'சொல்லாதீமோ'. ‡ 'எம்மொடு வந்த', 'எம்மொடுகலந்த'. § 'மகளிர்'.

கஅ௯. இருங்கழிச் சேயிறு வினப்புள் ளாருங்
கொற்கைக் கோமான் கொற்கையம் பெருந்துறை
*வைகறை மலரு நெய்தல்போலத்
தகைபெரி துடைய காதலி கண்ணே.

ஏ-து, விருந்துவாயிலாகப் புகுந்த தலைமகன் தலைவி இல்வாழ்க்கைச் சிறப்புக்கண்டு மகிழ்ந்து சொல்லியது.

(ப-ரை.) விடியற்காலை மலரும் நெய்தலைக் கண்ணிற்கு உவமையாகக் கூறிற்று, வந்தபொழுதே மலர்ந்த சிறப்புநோக்கி யெனக்கொள்க. 'இருங் கழிச் சேயிறு இனப்புள் ளாரும்' என்றது, விருந்தினர்நுகர்ச்சி கூறியவா றெனக் கொள்க. (௮)

கஅ௯. புன்னை நுண்டா துறைத்தரு நெய்தல்
பொன்படு மணியிற் பொற்பத் தோன்று
மெல்லம் புலம்பன் வந்தென
நல்லவாயின தோழியென் கண்ணே.

எ-து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் வரைவான் வந்துழிக் கண்டு † உவகையோடு வந்த தோழி, 'நின் கண்மலர்ச்சிக்குக் காரணம் என்' என்றுவினவிய தலைவிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) 'புன்னை நுண்டாது உறைத்தருநெய்தல் பொன்படுமணியிற் றோன்றும்' என்றது, நின்குடிப்பிறப்புப் பண்டையினும் சிறத்தற்குக் காரண மாயிற்றென்று அவன்வரைவு கூறியவாறும். (௯)

கக௦. தண்ணறு நெய்தற் றளையவிழ் வான்பூ
‡ வெண்ணெ லரிநர் மாற்றின ரறுக்கு
மெல்லம் புலம்பன் மன்றவெம்
பல்லித ழுண்கண் பனிசெய் தோனே.

எ-து, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப-ரை.) அரிவோர் நெய்தற்பூவைநீக்கி வெண்ணெல் அரியுமென்றது, தனக்கு அடுத்தது செய்தலன்றிப் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யானெனத் தலை மகன் குணம் கூறியவாறும். (க௦)

கக.—நெய்தற்பத்து முற்றிற்று.

பி-ம்.) * 'வைகறைவருநெய்தல்.' † 'நகையொடுவந்த.' ‡ 'ஒண்ணெல்.'

உ௦.—வளைப் பத்து.

கஙக. கடற்கோடு செறிந்த * வளைவார் முன்கைக்
கழிப்பூத் தொடர்ந்த விருப்பல் கூந்தற்
கானன் ஞாழற் கவின்பெறு தழையள்
வரையர மகளிரி னரியளென்
னிறையரு நெஞ்சங் † கொண்டொளித் தோளே.

எ - து, 'நின்னாற் காணப்பட்டவள் எவ்விடத்து எத்தன்மையள்' என்று வினவிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது. (க)

கஙஉ. கோடுபுலங் கொட்பக் கடலெழுந்து முழங்கப்
பாடிமிழ் பனித்துறை யோடுகல முகைக்குந்
துறைவன் பிரிந்தென நெகிழ்ந்தன
வீங்கின மாதோ தோழியென் வளையே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன்வந்துழித் தலைவி முனிந்துகூறுவாள்போலத் தன்மெலிவு நீங்கினமை தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'கோடுபுலம் கொட்பக் கடலெழுந்து முழங்கப் பாடு இமிழ் பனித்துறை ஓடுகலமுகைக்கும்' என்றது, நொதுமலர் அகல நம்சுற்றத்தார் மகிழ அலர்கூறும் அயலார்சிதைய அவர்தேர் வந்ததென்பதாம். (உ)

கஙங. வலம்புரி யுழுத வார்மண லடைகரை
யிலங்குகதிர் முத்த மிருள்கெட விமைக்குந்
துறைகெழு ‡ கொண்கனீ தந்த
வறைபுனல் வாலவளை நல்லவோ தாமே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் தலைமகட்கு வளைகொண்டு வந்து கொடுத்துழி, § 'பண்டைவளை போலாவாய் மெலிந்துழி நீங்கா நலனுடையவோ இவை' எனத் தலைமகள் மெலிவுசொல்லித் தோழி வரைவுகடாயது.

(ப - ரை.) முத்தம் இருணீங்க இமைக்குந்துறைவனாதலின், இவட்கு வருகின்ற தீங்கைக் கடிதின் நீக்கி || வரைந்துகொள வேண்டுமென்பதாம். (ங)

(பி - ம்.) 'மயிர்வார்முன்கை'. † 'கொண்டொழித்தோளே'. ‡ 'கொண்கனீ' § 'பண்டையிவள்வளை'. || 'வரைந்து கொளல்வேணும்'.

௧௧௪. கடற்கோ டறுத்த வரம்போ ழவ்வளை
யொண்டொடி மடவரற் கண்டிகுங் கொண்க
நன்னுத லின்றுமால் செய்தெனக்
கொன்னென்று கடுத்தன ளன்னையது நிலையே.

எ - து, பகற்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு மனைக்கண் நிகழ்ந்தது கூறிச் * செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது. (௪)

௧௧௫. வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகருங்
கடல்கெழு கொண்கன் காதன் மடமகள்
கெடலருந் துயர நல்கிப்
படலின் பாயல் † வௌவி யோளே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் தனித்துறைய ஆற்றானாய்ச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) பெறுதற்கரியமுத்தைப் பரதவர்விற்கும் கடல்கெழுகொண்கனென்றது, அவர்கள் தாராதாரல்லர்; யாம் அவர்களுக்கு வேண்டுவனகொடுத்துக் கொள்ளமாட்டாது வருந்துகின்றேமென்பதாம். (௫)

௧௧௬. கோடீ ரெல்வளைக் ‡ கொழும்பல் கூந்த
லாய்தொடி மடவரல் வேண்டுதி யாயிற்
றெண்கழிச் சேயிறாப் படூஉந்
தண்கடற் சேர்ப்ப வரைந்தனை கொண்மோ.

எ - து, குறைமறுக்கப்பட்டதலைமகன் பின்னும் குறைவேண்டியவழித் தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை.) தெண்கழிச் சேயிறாப்படூஉஞ் சேர்ப்பவென்றது, நினைத்தன அகப்படுத்தும்துறைவ; எ - று. (௬)

௧௧௭. இலங்குவளை தெளிர்ப்ப வலவ னாட்டி
முகம்புதை § கதுப்பின ளிறைஞ்சிநின் றோளே
புலம்புகொண் மாலை மறைய
நலங்கே ழாக நல்குவ ளெனக்கே.

எ - து, தலைமகன் இடந்தலைப்பாட்டின்கண் தலைவியது நிலைமைகண்டு சொல்லியது. (௭)

(பி - ம்.) *'செறிப்பறிஇவரைவு' † 'வறுவியோளே' ‡ 'கொழுமணிக் கூந்தல்' § 'கதுப்பின ளாயத்து நின்றோளே'

கக௯. * வளையணி முன்கை வாலெயிற் † றமர்நகை
யிளைய ராடுந் தளையவிழ் கானற்
‡ குறுந்துறை வினவி நின்ற
§ நெடுந்தோ ளண்ணற் கண்டிகும் யாமே.

எ - து,, பரத்தையர்மனைக்கட் பன்னாட்டங்கிப் பின்பு ஆற்றாமையே வாயிலாக வந்த தலைமகனை எதிர்ப்பட்டதோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) குறுந்துறை வினவிநின்ற நெடுந்தோளண்ணலென்றது, களவுக்காலத்து நிகழ்ந்ததனைக் கூறிற்று; தலைமகள் புலவி நீங்குதற்கும் யான் நெடுநாட்பிரிந்தமை கூறுகின்றவாறென்று அவன் வருந்துதற்குமெனக் கொள்க. (அ)

கசுக. கானலம் பெருந்துறைக் கலிதிரை திளைக்கும்
வானுயர் || நெடுமணலேறி யானாது
காண்கம் வம்மோ தோழி
செறிவளை நெகிழ்த்தோ னெறிகட லூடே.

எ - து, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்துழி ஆற்றாளாகிய தலைமகளை ஆற்றுவிக்குந்தோழி சொல்லியது. (கூ)

உ௦௦. இலங்குவீங் கெல்வளை யாய் ¶ நுதல் கவினப்
பொலந்தேர்க் ** கொண்கன் வந்தன னினியே
விலங்கரி †† நெடுங்கண் ஞெகிழ்மதி
நலங்கவர் பசலையை ‡‡ நகுக நாமே.

எ - து, உடன்போக்குத்துணிந்தவழி அதற்கு இரவின்கண் தலைமகன் வந்ததறிந்ததோழி தலைமகளைப் பாயலுணர்த்திச் சொல்லியது. (க௦)

உ௦.—வளைப்பத்து முற்றிற்று.

நெய்தன் முற்றிற்று,

அம்மூவனார்.

(பி - ம்.) * 'வளையறை' † 'இன்னகை' ‡ 'விருந்தெனவினவி' § 'நெடுந்தேரண்ணல்' || 'நெடுவரையேறி' ¶ 'நுதல்கவின்பெற' ** 'கொண்கனும்' †† 'நெடுங்கண்ணனந்தீர்மதி நலங்கிளர்' ‡‡ 'நகுகம்யாமே'

௩.—குறிஞ்சி.

௨௧.—அன்னாய்வாழிப் பத்து.

௨௦௧. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யென்னை
* தானு மலைந்தா னெமக்குந் தழையாயின
பொன்வீ மணியரும் பினவே
யென்ன மரங்கொ லவர்சார லவ்வே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின்கட் செவிலிகேட்குமாற்றால் தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தொடுநிலை குறித்து உரைத்தது. (௧)

௨௦௨. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நம்மூர்ப்
பார்ப்பனக் குறுமகப் போலத்தாமுந்
குடுமித் தலைய மன்ற
நெடுமலை நாட னூர்ந்த மாவே.

எ - து, தலைமகன் வரைதல் வேண்டித் தானேவருகின்றமை கண்ட தோழி உவந்தவுள்ளத்தளாய்த் தலைமகட்குக் காட்டிச் சொல்லியது. (௨)

௨௦௩. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர்நாட்
டுவலைக் கூவற் கீழ
மானுண் டெஞ்சிய கலிழி நீரே.

எ - து, உடன்போய் மீண்டதலைமகள், 'நீ சென்றநாட்டு நீர் இனிய வல்ல; நீ எங்ஙனம் † நுகர்ந்தாய்?' எனக் கேட்டதோழிக்குக் கூறியது. (௩)

௨௦௪. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையஃ தெவன்கொல்
வரையர ‡ மகளிரி னிரையுடன் குழீஇப்
பெயர்வுழிப் பெயர்வுழித் தவிராது நோக்கி
நல்ல னல்ல னென்ப
தீயே னில்ல § மலைகிழ வோர்க்கே.

(பி - ம்.) * 'தரினு மலைந்தான்' † 'நுகர்ந்தவாறெனக்கேட்ட' ‡ 'மகளிர் நிரை' § 'மலைகிழவோற்கே'

எ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ச)

உ0ரு. அன்னாய் வாழிவேண் * டன்னையென் றோழி
நனிநா ணுடைய † ணின்னு மஞ்சு
மொலிவெள் ளருவி யோங்குமலை நாடன்
மலர்ந்த ‡ மார்பிற் பாயற்
றுஞ்சிய வெய்ய ளோகோ யானே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவுவேண்டிவிட்டுழித் தலைமகட்கு உளதாகிய வருத்தநோக்கி, 'இவள் இவ்வாறுதற்குக் காரணம் என்னை?' என்று வினவிய செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது. (ரு)

உ0சு. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யுவக்காண்
மாரிக் குன்றத்துக் § காப்பா ளன்னன்
றூவலி னனைந்த தொடலை யொள்வாட்
|| பாசி சூழ்ந்த பெருங்கழற்
றண்பனி வைகிய வரிக்கச் சினனே.

எ - து, இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன்வந்து குறியிடத்து நின்றமை யறிந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது. (சு)

உ0எ அன்னாய் வாழிவேண் ¶ டன்னை நன்று
முணங்கல கொல்லோநின் றினையே யுவக்கா
** ணிணம்பொதி வழுக்கிற் றோன்று
மழைதலை வைத்தவர் மணிநெடுங் குன்றே.

எ - து, 'மழையின்மையால் தினை உணங்கும், †† விளையமாட்டா; புனங் காப்பச்சென்று அவரை ‡‡ எதிர்ப்படலாமென்று எண்ணியிருந்த இது கூடாதாயிற்று' என வெறுத்திருந்த தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது. (எ)

(பி - ம்.) * 'அன்னைதோழி' † 'நின்னினுமஞ்சும்' ‡ 'மார்பிற்பாயிற் றுஞ்சிவெய்யள்' § 'காப்பானன்ன' || 'பாசிதூர்ந்த' ¶ 'அன்னைகன்றும்' ** 'நணம்பொதி' †† 'விளையமாட்டாதபுனம்' ‡‡ 'எதிர்ப்பட்டாலாமென்று'

உ0அ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை கானவர்
கிழங்ககழ் நெடுங்குழி மல்க வேங்கைப்
பொன்மலி புதுவீத் தாஅ மவர்நாட்டு
மணிநிற மால்வரை மறைதொறிவ
ளறைமலர் நெடுங்க ணார்ந்தன் பனியே.

எ - து, செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றதோழி அவளால் வரைவுமாட்சிமைப்பட்டபின்பு, 'இவள் இவ்வாறுபட்ட வருத்தமெல்லாம் நின்னிற்றீர்ந்தது' என்பது குறிப்பிற்றோன்ற அவட்குச்சொல்லியது.

(ப - ரை.) கிழங்ககழ் குழிநிறைய வேங்கைமலர் பரக்குமென்றது, கொள்வார்க்குப் பயன்பட்டுத் தமக்குவந்த குறையைத் தம்புகழ் நிறைக்கும் பெருமையுடையாரென்பதாம். (அ)

உ0௯. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நீமற்
றியானவர் * மறுத்தல் வேண்டுதி யாயிற்
கொண்ட லவரைப் பூவி னன்ன
வெண்டலை மாமழை சூடித்
தோன்றலா னாதவர் மணிநெடுங் குன்றே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண் அவனை நினைவுவிடாது ஆற்றாளாகியவழி, 'சிறிதுமறந்து ஆற்றவேண்டும்' என்றதோழிக்குத் தலைமகள்கூறியது.

(ப - ரை.) 'வெண்டலை.... ....ஆனாது'என்றது, மழைபெய்தற்குக் கால்வீழ்ந்த இருட்சியால் மறையப்பெறாது விளங்கித் தோன்றுதலைநோக்கி யெனக்கொள்க. (௯)

உக0. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைப்
புலவுச்சேர் துறுக லேறி யவர்நாட்டுப்
பூக்கெழு குன்ற நோக்கி நின்று
மணிபுரை வயங்கிழை நிலைபெறத்
தணிதற்கு முரித்தவ ளுற்ற நோயே.

எ - து, காப்புமிகுதிக்கண் தலைமகள் மெலிவுகண்டு தெய்வத்தினானயிற்றென்று வெறியெடுப்புழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

(ப - ரை.) 'புலவுச்சேர்துறுகல்' என்றது, யாவும் தெய்வத்தினானயினவென்று மதிமுதலாயினகொன்று புலவுநாறும் நமகுன்றென்பதாம். (க0)

உக.—அன்னாய் வாழிப்பத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'மறத்தல்'

உ௨.—அன்னாய்ப் பத்து.

உகக. நெய்யொடு மயக்கிய * வுழுந்துநூற் றன்ன
வயலையஞ் சிலம்பின் றலையது
செயலையம் பகைத்தழை வாடு மன்னாய்.

எ - து, தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு கையுறையேற்றதோழி தலைமகள் தழையேற்கவேண்டிக் கூறியது. (க)

உகஉ. † சாந்த மரத்த பூழி லெழுபுகை
கூட்டுவிரை கமழு நாட
னறவற் கெவனோ நாமகல் வன்னாய்.

எ - து, வரைவெதிர் கொள்ளார் ‡ தமர் அவன்மறுத்தவழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

(ப - ரை.) சாந்தமரத்தின் இடைநிலத்து உளவாகிய அகில்சுடுபுகை அச் சந்தனப்பூநாற்றத்தோடு கமழுநாடனென்றது, தனக்குவந்த வருத்தம் பாராது தனக்குத்துணையாயினர் நலத்தொடுங்கூடி எல்லார்க்கும் பயன்பட ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை யுடையானென்பதாம். (உ)

உகஙு. நறுவடி மாஅத்து மூக்கிறு புதிர்ந்த
வீர்ந்தண் பெருவடுப் பாலையிற் குறவ
ருறைவீ ழாலியிற் றொகுக்குஞ் சாரன்
மீமிசை நன்னாட் டவர்வரின்
யானுயிர் வாழ்தல் § கூடு மன்னாய்.

எ - து, 'வரைவொடுவருதலைத் துணிந்தான்' என்பது தோழிகூறக்கேட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) மாவின் மூக்கு இற்று உதிர்ந்தவடுக்களை ஆலிபோலத் தொகுக் கும் நாட்டையுடையாரென்றது, விரும்புவனவற்றுக்குத் தாமாக முயலாது பெற்றுழிப்பேணும் இயல்பையுடையார்; எ - று. (ங)

(பி - ம்.) * 'உழுந்துதூற்றன்ன' † 'சாந்த' ‡ 'தமர்மறுத்தவழி'
§ 'கூடலாமன்னாய்'

உகச. சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழ
மிருங்கல் விடரளை * வீழ்ந்தென வெற்பிற்
பெருந்தே † னிறாஅல் கீறு நாடன்
பேரமர் மழைக்கண் கலிழத்தன்
சீருடை நன்னாட்டுச் செல்லு மன்னாய்.

எ - து, தலைமகன், 'ஒருவழித்தணப்பல்' என்று கூறியவதனை அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப - ரை.) பலவின்பழம் பிறர்க்குப்பயன்படாது கல்லளையில் வீழ்கின் றுழி அவ்விடத்துளதாகிய தேனிறாலினையும் சிதைக்குமென்றது, தன்னாற் பெற்றநலம் எங்கள் இயற்கைநலத்தினையும் சிதைக்கின்றதென்பதாம்.

இதுகேட்டுக் கடிதின்வரைவானாவது பயன். (௪)

உகரு. கட்டளை யன்ன மணிநிறத் தும்பி
யிட்டிய குயின்ற துறைவயிற் செலீஇயர்
தட்டைத் தண்ணுமைப் பின்ன ரியவர்
தீங்குழ லாம்பலி னினிய விமிரும்
புதன்மலர் மாலையும் பிரிவோ
ரதனினுங் கொடிய செய்குவ ரன்னாய்.

எ - து, இரவுக்குறிநயந்த தலைமகள், பகற்குறிக்கண் வந்து நீங்குந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௫)

உகசு. குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை
நெடும்புதற் கானத்து மடப்பிடி யீன்ற
நடுங்குநடைக் குழவி கொளீஇய பலவின்
பழந்தூங்கு கொழுநிழ ‡ லொளிக்கு நாடற்குக்
கொய்திடு தளிரின் வாடிநின்
மெய்பிறி தாத லெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, வரைவுநீட ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தலைமகன் சிறைப்புறத் தானாகத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) புலியேற்றை பிடியீன்றகுழவியைக் கொள்ளவேண்டிக் காலம் பார்த்து மறைந்திருக்கும் நாடனென்றது, தன்வஞ்சனையாலே நின்பெண் மையை வௌவுகின்றானென்பதாம். (௬)

(பி - ம்.) * 'வீழ்ந்தனை' † 'இறாலொடுசிதறுநாடன்' ‡ 'ஒலிக்குநாடு'

உகஎ. பெருவரை வேங்கைப் பொன்மரு ணறுவீ
மானினப் பெருங்கிளை மேய லாரும்
கானக நாடன் வரவுமிவண்
மேனி * பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன்மீட்சியுணர்ந்த தோழி ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) இவணென்றது, இவ்விடத்து; எ - று. வேங்கைப்பூவை மானினமாருமென்றது, அவன்மனைப்பெருஞ்செல்வம் நின்கிளையாகிய நாங்களும் நின்னோடு நுகர்வேமென்பதாம். (எ)

உகஅ. நுண்ணேர் புருவத்த கண்ணு மாடு
மயிர்வார் முன்கை † வளையுஞ் செறூஉங்
களிறுகோட் பிழைத்த கதஞ்சிறந் தெழுபுலி
யெழுதரு மழையிற் குழூஉம்
பெருங்க னாடன் வருங்கொ லன்னாய்.

எ - து, தலைமகன் ‡ வரைவுவேண்டிவிடத் தமர் மறுத்துழி அதுகேட்டு, 'இஃது என்னாங்கொல்?' என்று ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தோழி தனக்கு நற்குறிசெய்யக்கண்டு, 'கடிதின்வந்து வரைவான்' எனச்சொல்லியது.

(ப - ரை.) தன்னாற் கொள்ளப்பட்ட களிறுதப்பினதற்குப் புலிகதஞ் சிறந்து குழூஉமென்றது, நினைத்தனவற்றிற்குக் குறைவரின் அதற்கு வெகுண்டு முடிப்பான்; எ - று. (அ)

உகக. கருங்கால் வேங்கை மாத்தகட் டொள்வீ
யிருங்கல் வியலறை வரிப்பத் § தாஅ
நன்மலை நாடன் பிரிந்தென
வொண்ணுதல் பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்தணுமைக்கண்ணே ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) வேங்கைமலர் அகலறையிலே பரக்குநாடனென்றது, நம் பொல்லாவொழுக்கமறைய நல்லொழுக்கம் நமக்குஉதவும் நன்மையையுடையானென்பதாம். (க)

(பி - ம்.) * 'பசப்பறைவது' † 'வளையுஞ்செற்றும்' ‡ 'வரைவுவேண்டிய விடத்துத்தமர்' § 'தாஅய'

உ௨0. அலங்குமழை பொழிந்த வகன்க ணருவி
யாடுகழை யடுக்கத் திழிதரு நாடன்
பெருவரை யன்ன திருவிறல் வியன்மார்பு
முயங்காது கழிந்த நாளிவண்
மயங்கிதழ் மழைக்கண் கலிழ மன்னும்.

எ - து, தொழுமலர் வரைவின்கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப - ரை.) அலங்கு......நாடனென்றது, இவண்மேல்வைத்த தண்ணளி நம்மிடத்தும்வந்து இடைபறாது ஒழுகும்; எ - று. (௧0)

உ௨.—அன்னாய்ப்பத்து முற்றிற்று.

உ௩.—அம்மவாழிப் பத்து.

உ௨௧. அம்ம வாழி தோழி காதலர்
பாவை யன்னவென் னாய்கவின் றொலைய
நன்மா மேனி பசப்பச்
* செல்வ லென்பதம் மலைகெழு நாடே.

எ - து, 'ஒருவழித்தணந்து வரைதற்குவேண்டுவன முடித்துவருவல்' என்று தலைமகன் கூறக்கேட்ட தலைமகள் அவன் சிறைப்புறத்தானாய்க் கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) கடிதின்வரைதல்பயன். (௧)

உ௨௨. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்
நளிந்துவந் துறையு நறுந்தண் † மார்வ
னின்னினி வாரா மாறுகொல்
சின்னிரை யோதிபென் னுதல்பசப் பதுவே.

எ - து, குறியிரண்டன்கண்ணும்வந்து ஒழுகுந்தலைமகன் இடையிட்டு வந்து சிறைப்புறத்தனின்றுழி, 'நின்னுதல் பசத்தற்குக்காரணம் என்னை?' என்றதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௨)

(பி - ம்) * 'செல்வனென்ப' † 'மார்பனிவணினி'

உஉங. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
வரையா மிழியக் கோட னீடக்
காதலர்ப் பிரிந்தோர் கையற நலியுந்
தண்பனி வடந்தை * யச்சிர
முந்துவந் தனர்நங் காத லோரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகன் குறித்த பருவத்திற்கு முன்னே வருகின்றமையறிந்ததோழி தலைமகட்கு மகிழ்ந்துசொல்லியது. (௩)

உஉச. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
மணிநிறங் கொண்ட மாமலை வெற்பிற்
றுணிநீ ரருவி நம்மோ டாட
லெளிய மன்னு லவர்க்கினி
யரிய வாகுதன் மருண்டனென் யானே.

எ - து, இற்செறிப்புணர்ந்ததலைமகள் ஆற்றளாய்த் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச்சொல்லியது. (௪)

உஉரு அம்ம வாழி தோழி பைஞ்சுனைப்
பாசடை நிவந்த பனிமலர்க் குவளை
யுள்ளகங் கமழுங் கூந்தன் மெல்லிய
† லேர்திக ழொண்ணுதல் பசத்த
லோரார் கொன்னங் காத லோரே.

எ - து, மெலிவுகூறி வரைவுகடாவக்கேட்ட தலைமகன் தான் வரைதற்பொருட்டால் ஒருவழித்தணந்து நீட்டித்தானாக, ஆற்றளாகிய தலைமகட்குத் தோழி கூறியது. (௫)

உஉசு. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
நறுந்தண் சிலம்பி னறுகுலைக் காந்தட்
கொங்குண் வண்டிற் பெயர்ந்துபுற மாறிநின்
‡ வன்புடை விறற்கவின் கொண்ட
வன்பி லாளன் வந்தன னினியே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் நீட்டித்து வந்துழித் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது. (௬)

(பி - ம்.) * 'அச்சிரம்', 'அர்ச்சிரம்' † 'ஒதியொண்ணுதல்' ‡ 'வனப்புடை'

௨௨௭. அம்ம வாழி தோழி நாளு
நன்னுதல் பசப்பவு நாளுந் * தோணெகிழவு
மாற்றலம் யாமென மதிப்பக் கூறி
நப்பிரிந் துறைந்தோர் மன்றநீ
† விட்டனை யோவவ ருற்ற சூளே.

எ - து, ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது. (௭)

௨௨௮. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்
நிரந்திலங் கருவிய நெடுமலை நாட
னிரந்துகுறை யுறுஅன் பெயரி
னென்னா வதுகொனம் மின்னுயிர் நிலையே.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டிவிடத் தமர் மறுத்துழி அவர் கேட்குமாற்றால் தலைமகட்குச்சொல்லுவாளாய்த் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

(ப - ரை.) 'நிரந்து இலங்கு அருவிய நெடுமலைநாடன்' என்றது, சேர்ந்தாருடன் இடையறாத நட்பையுடையான்; எ - று. (௮)

௨௨௯. அம்ம வாழி தோழி நாமழப்
பன்னாள் பிரிந்த வறனி லாளன்
வந்தன னேமற் றிரவிற்
பொன்போல் விறற்கவின் கொள்ளுமின் னுதலே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் மீண்டானென்பது கேட்டுத் தலைமகட்கு எய்திய கவினைத் தோழி தான் அறியாதாள்போன்று அவளைவினாவியது. (௯)

௨௩0. அம்ம வாழி தோழி நம்மொடு
சிறுதினைக் காவல னாகிப் பெரிதுநின்
மென்றோ ணெகிழவுந் திருநுதல் பசப்பவும்
பொன்போல் விறற்கவின் றொலைத்த
குன்ற நாடற் கயர்வர்நன் மணனே.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டித்தமரைவிடுத்துழி மறுப்பர்கொல்லோவென்று அச்சமுறுகின்ற தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது. (௧0)

௨௩.—அம்மவாழிப்பத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'தோணெகிழவும்' † 'விட்டனையோ'

௨௪.—தெய்யோப் பத்து.

௨௩௧. யாங்கு * வல் லுநையோ வோங்கல் வெற்ப
விரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யரிவை
திதலை மாமை தேயப்
பசலை பாயப் பிரிவு தெய்யோ.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவந்த தலைமகற்குத் தோழிகூறியது. (க)

௨௩௨. போதார் கூந்த லியலணி யழுங்க
† வேதி லாளனை நீபிரிந் ததற்கே
யழலவிர் மணிப்பூ ணனையப்
பெயலா னாவென் கண்ணே தெய்யோ.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவந்ததலைமகன், 'நான்பிரிந்தநாட்கண் நீர் என்செய்தீர்?' எனக்கேட்கத் தோழி அவற்குச் சொல்லியது. (உ)

௨௩௩. வருவை யல்லை ‡ வாடைநனி கொடிதே
யருவரை மருங்கி னாய்மணி வரன்றி
யொல்லென விழிதரு § மருவியின்
கல்லுடை நாட்டுச் ‖ செல்ல றெய்யோ.

எ - து, 'ஒருவழித்தணந்து வரையவேண்டும்' என்றதலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'ஆய்மணிவரன்றி ஒல்லென இழிதருமருவியின் கல்லுடை நாட்டு' என்றது, 'செல்லின் வரைதற்கு வேண்டுவனகொண்டு வருவாயாக' என்று உணர்த்தியவாறு. (ங)

௨௩௪. மின்னவிர் வயங்கிழை ஞெகிழச் சாஅய்
நன்னுதல் ¶ பசத்த லாவது துன்னிக்
கனவிற் காணு மிவளை
நனவிற் காணாளின் மார்பே தெய்யோ.

(பி - ம்.) * 'வல்லுனையோ', 'வல்லினையோ' † 'ஏதிலாட்டினை' ‡ 'வாடை கொடிதே' § 'அருவிநன்' ‖ 'செல்லலேறெய்யோ', ¶ 'பசத்தலையாவது'

எ - து, இடைவிடாது வந்து ஒழுகாநின்றே களவுநீடாமல் வரைதற்கு முயல்கின்ற தலைமகன் தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு, 'இதற்குக் காரணம்' என்னென்றுவினவியவழி, 'நின்னைக்கனவிற்கண்டு விழித்துக்காணாளாய் வந்தது' எனத்தோழிசொல்லி வரைவுமுடுக்கியது. (ச)

உஙரு. கையுற வீழ்ந்த மையில் வானமொ
டரிது * காதலர்ப் பொழுதே யதனாற்
றெரியிழை தெளிர்ப்ப முயங்கிப்
பிரியல மென்கமோ வெழுகமோ தெய்யோ.

எ - து, உடன்போக்கு நேர்வித்தபின்பு, தலைமகன் உடன்கொண்டு போவான் இடையாமத்துவந்தழித் தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது. (ரு)

உஙசு. அன்னையு மறிந்தன ளலரு மாயின்று
நன்மனை நெடுநகர் புலம்புகொள வுறுதரு
மின்னு வாடையு மலையு
நும்மூர்ச் செல்க மெழுகமோ தெய்யோ.

எ - து, களவொழுக்கம் வெளிப்பட்டமையும் தம் மெலிவுமுணர்த்தித் தோழி உடன்போக்குநயந்தாள்போன்று வரைவுகடாயது. (சு)

உஙஎ. காமங் கடவ † வுள்ள மினைப்ப
யாம்வந்து காண்பதோர் பருவ மாயி
னோங்கித் தோன்று முயர்வரைக்
கியாங்கெனப் படுவது நும்மூர் தெய்யோ.

எ - து, அல்லகுறிப்பட்டு நீங்கிய தலைமகனை வந்திலனாகக்கொண்டு அவன் பின்புவந்தவழி அவற்குத் தோழிசொல்லியது. (எ)

உஙஅ. வார்கோட்டு வயத்தகர் வாராது மாறினுங்
குருமயிர்ப் புருவை யாசையி னல்கு
மாஅ லருவித் தண்பெருஞ் சிலம்ப
‡ நீயிவண் வரூஉங் காலை
மேவரு மாதோ விவணலனே தெய்யோ.

எ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகனுக்கு 'இவள்கவின் நீ வந்த காலத்து வருதலால் நீ போனகாலத்து அதன்றொலைவு உனக்கு அறியப் படாது' எனத் தோழிசொல்லி வரைவுகடாயது.

(பி - ம்.) * 'காதலர் பொழுதே' † 'உள்ளமினைய', 'உள்ளமிளைப்ப'
‡ 'நீடவண்'

(ப - ரை.) வார்கோட்டு வயத்தகர் வராது மாறினும் பின்பு வரக்கூடு மென்னும் ஆசையாலே புருவை தங்குமென்றது, இவளும் இல்வாறே நின்னைக் காணலாமென்னும் ஆசையாலே உயிரோடு வாழாநின்றாளென்பதாம். (அ)

உஙகூ. * சுரும்பூணக் களித்த புகர்முக வேழ
மிரும்பிணர்த் துறுகற் பிடிசெத்துத் தழூஉமின்
குன்றுகெழு நன்னாட்டுச் சென்ற பின்றை
நேரிறைப் பணைத்தோண் ஞெகிழ
வாரா யாயின் வாழேந் தெய்யோ.

எ - து, 'வரைவிடைவைத்துப் பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) மதவேழம் துறுகல்லைப் பிடியென்று தழுவுநாடனாதலால் நினக்குத் தகுதியல்லாதாளொருத்தியைத் தகுதியுடையாளென்று வரையவுங் கூடுமென நகையாடிக்கூறியது. (கூ)

உசய. † அறியே மல்லே மறிந்தன மாதோ
பொறிவரிச் சிறைய வண்டின மொய்ப்பச்
சாந்த நாறு நறியோள்
கூந்த னாறுநின் ‡ மார்பே தெய்யோ.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கமுளதானமை § யறிந்து தலைமகள் புலந்தவழி, அவன் அதனை இல்லையென்று மறைத்தானாகத் தோழி சொல்லியது. (கய)

உச.—தெய்யோப்பத்து முற்றிற்று.

உரு.—வெறிப்பத்து.

உசக. நம்முறு துயர நோக்கி யன்னை
வேலற் றந்தா ளாயினவ் வேலன்
வெறிகமழ் நாடன் கேண்மை
யறியுமோ தில்ல செறி ‖ யெயிற் றோயே.

(பி - ம்.) * 'கரும்புணக்களித்த.' † 'அறியேமல்லோம்' ‡ 'மார்பேஎ.'
§ 'அறிந்த தலைமகள்' ‖ 'எயிற்றுயே'

எ - து, நீர்செறித்தவழித் தலைமகட்கு எய்திய மெலிவுகண்டு, 'இஃது எற்றினானாயிற்று ?' என்று வேலனைக்கேட்பத் துணிந்தவழி, அறத்தொடுநிலை துணிந்ததோழி செவிலிகேட்குமாற்றால் தலைமகட்குச்சொல்லியது. (க)

உசஉ. அறியா மையின் வெறியென மயங்கி
யன்னையு மருந்துய ருழந்தன * ளதனா
லெய்யாது விடுதலோ கொடிதே நிரையித
ழாய்மல ருண்கண் பசப்பச்
சேய்மலை நாடன் செய்த நோயே.

எ - து, தலைமகள் அறத்தொடுநிலை நயப்பவேண்டித் தோழி அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) சேய்மலைநாடன்செய்த நோயை அன்னை அறியாதுவிடுதல் கொடிது; அறிவிக்கவேண்டு மென்பதாம். (உ)

உசங. கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி
யறியா வேலன் வெறியெனக் கூறு
மதுமனங் † கொள்குவை யனையிவள்
புதுமலர் மழைக்கண் புலம்பிய நோய்க்கே.

எ - து, தாயுழை அறியாமைகூறித் தோழி வெறிவிலக்கியது.

(ப - ரை.) அறியாவேலன் யாதுகேட்பினும் வெறியெனக்கூறும்; அவனை இதற்கும் கேட்க மனங்கொள்ளாநின்றாய்; எ - று. (ங)

உசச. அம்ம வாழி தோழி ! பன்மலர்
நறுந்தண் சோலை நாடுகெழு நெடுந்தகை
குன்றம் பாடா னாயி
னென்பயஞ் செய்யுமோ § வேலற்கவ் வெறியே.

எ - து, வெறியாடல் துணிந்தவழி விலக்கலுறுந்தோழி செவிலிகேட்கு மாற்றால் தலைமகட்குச் சொல்லியது. (ச)

(பி - ம்.) * 'அதனால், அறியாதுவிடுதலோ' † 'கொள்வையன்னையிவள்' ‡ 'புனமலர்' § 'வேலற்குவெறியே'

உசரு. பொய்யா மரபி னூர்முது வேலன்
கழங்குமெய்ப் படுத்துக் கன்னந் தூக்கி
முருகென * மொழியு மாயிற்
கெழுதகை கொல்லிவ ளணங்கி யோற்கே.

எ-து, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக வெறியறிவுறீஇத் தோழி வரைவு கடாயது.

(ப-ரை.) கன்னமென்பது நோய்தணித்தற்குப் பண்ணிக்கொடுக்கும் படிமம். கெழுதகையென்பது, உரிமை; இவளை அணங்கியோற்கு வெறியாட்டு உரிமையன்றென்பதாம். (ரு)

உசசு. வெறிசெறித் தனனே வேலன் கறிய
கன்முகை வயப்புலி கழங்குமெய்ப் படூஉ
....
மெய்ம்மை யன்ன பெண்பாற் புணர்ந்து
மன்றிற் பையு டீரும்
குன்ற நாட னுறீஇய நோயே.

எ-து, வரையாது வந்தொழுகும் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாயவின் தோழி அவன் கேட்குமாற்றால் வெறிநிகழாநின்றமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) பயிர்விளைப்பார் விலங்குகள் நலியாமைக்குக் கழலைக் கண்ணாக வுறுத்திப் பொய்ம்மைவகையாற் பண்ணிவைத்த பெண்பாற்புலியைப் புணர்ந்து புலிப்போத்துப் படப்பைநடுவே துயரந்தீருமென்றது, வரைந்து கொளநினையாது இக்களவிற்புணர்கின்ற மாயப்புணர்ச்சியானே இன்பம்முடிய நுகர்கின்றானென்பதாம். (சு)

உசஎ. அன்னை தந்த தாகுவ தறிவன்
பொன்னகர் வரைப்பிற் கன்னந் தூக்கி
முருகென மொழியு மாயி
னருவரை நாடன் பெயர்கொலோ வதுவே.

எ-து, வெறிவிலக்கலுறுந்தோழி தமர்கேட்பத் தலைமகளை வினவுவா ளாய்ச் சொல்லியது. (எ)

உசஅ. பெய்ம்மணன் முற்றங் கவின்பெற வியற்றி
மலைவான் கொண்ட சினைஇய வேலன்
† கழங்கினு னறிகுவ தென்று
நன்று·லம்ம நின்றவிவ ளலனே.

(பி-ம்.) * 'மொழியுமாகின்' † 'கழங்குதான திகுவது'

எ - து, தலைமகள்வேறுபாடு கழங்கினாற்றெரியுமென்று வேலன்கூறிய வழி, அதனைப்பொய்யென இகழ்ந்த தோழி வெறிவிலக்கிச் செவிலிக்கு * அறத்தொடுநின்றது.

(ப - ரை.) நின்றழிவள் நலனென்றது, கற்புடைமையை. (அ)

உச௯. பெய்ம்மணல் வரைப்பிற் கழங்குபடுத் தன்னைக்கு
முருகென மொழியும் வேலன் மற்றவன்
வாழிய விலங்கு மருவிச்
சூர்மலை நாடனை யறியா தோனே.

எ - து, வேலன்கூறியமாற்றத்தை மெய்யெனக்கொண்ட தாய்கேட்பத் தலைமகட்குத் தோழிகூறியது. (௯)

உரு௦. † பொய்படு பறியாக் கழங்கே மெய்யே
மணிவரைக் கட்சி ‡ மடமயி லாலுநம்
§ மலர்ந்த வள்ளியங் கானங் கிழவோ
னாண்டகை விறல்வே ளல்லனிவள்
பூண்டாங் கிளமுலை யணங்கி யோனே.

எ - து, தலைமகட்குவந்தநோய் முருகனால் வந்தமை இக்கழங்குகூறிற் றென்று வேலன்சொன்னானென்பது கேட்டதோழி அக்கழங்கிற்கு உரைப்பாளாய்ச் செவிலி கேட்குமாற்றால் அறத்தொடுநிலைகுறித்துச் சொல்லியது. (௰)

உரு.—வெறிப்பத்து முற்றிற்று.

உசா.—குன்றக்குறவன் பத்து.

உருக. குன்றக் குறவ னார்ப்பி னெழிலி
நுண்ப லழிதுளி பொழியு நாட
நெடுவரைப் படப்பை நம்மூர்க்
கடுவர லருவி காணினு மழுமே.

(பி - ம்.) * ‘அறத்தொடு நிற்பான்கூறியது’ † ‘பொய்படுபெழியா’ ‡ ‘மட மயிலாயநம்’ § ‘வளர்ந்தவள்ளி’

கீ - து, வரையாதுவந்தொழுகும் தலைமகற்கு வரைவுவேட்ட தோழி கூறியது.

(ப - ரை.) 'நம்மூர்க் கடுவரல் அருவி காணினும் அழுமே' என்றது; அது நின்மலையினின்றும் வீழ்கின்றவருவியென்றதுகொண்டு அதற்கு நின் கொடுமைகூறி இவள்அழும்; எ - று. குறவன் உழவுமுதலாகிய வினைக்கு ஆர்ப்பின், அதற்கு இன்றியமையாதநீரை நுண்மழைபொழியும் நாடனாகி வைத்தும் எம்வேட்கையறிந்து அதற்குத்தக ஒழுகுகின்றிலையென்பதாம். (க)

உ௱உ. குன்றக் * குறவன் புல்வேய் குரம்பை
மன்று டிளமழை மறைக்கு நாடன்
† புரையோன் வாழி தோழி ‡ விரைபெய
லரும்பனி யளைஇய கூதிர்ப்
பெருந்தண் வாடையின் முந்துவந் தனனே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகன் குறித்தபருவத்திற்கு முன்னே வந்தானாக § உவந்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) குறவனது புல்வேய்குரம்பைப்பொல்லாங்கினை இளமழை மறைக்கும் நாடனென்றது, பிரிவின்கண் தங்கட்குவந்த துன்பத்தை இவன் மறைத்ததுநோக்கிக் கூறியவாறு. (உ)

உ௱ங. குன்றக் குறவன் சாந்த நறும்புகை
தேங்கமழ் சிலம்பின் வரையகங் கமழுங்
|| கானக நாடன் வரையின்
மன்றலு ¶ முடையள்கொ றேழி யாயே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகன் வரைவொடு புகுதாநின்றானென்பது தோழிகூறக்கேட்ட தலைமகள் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) தேன்நாறுகின்ற மலைக்கண்ணே குறவன்சாந்தநறும்புகை கமழுமென்றது, நம்மனைக்கட்செய்கின்ற சிறப்புக்குமேலே மணவினையால் அவர்செய்யுஞ் ** சிறப்பு மிகும்...வண்ணம் விளைப்பாள்கொல்; எ - று. (ங)

(பி - ம்.) * 'குறவர்புல்' † 'புரைவன்' ‡ 'விரையல்' § 'உவந்த தோழி' || 'கானநாடன்' ¶ 'உடையகொறேழியானே' ** 'சிறப்புப்பெறும் வண்ணம்'

உருச. குன்றக் குறவ னார மறுத்தென
நறும்புகை சூழ்ந்து காந்த ளூறும்
வண்டிமிர் சுடர்நுதற் குறுமகள்
கொண்டனர் செல்வர்தங் குன்றுகெழு நாட்டே.

எ - து, உடன்போக்கு உடன்படவேண்டிய தோழி தலைமகட்குச்சொல்லியது. (௪)

உருரு. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வரையர * மகளிர்ப் புரையுஞ் சாயல
ளைய ளரும்பிய முலையள்
† செய்ய வாயினள் மார்பினள் சுணங்கே.

எ - து, 'நின்றாற்காணப்பட்டவள் எத்தன்மையள் ?' என்றபாங்கற்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (ரு)

உருசு. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக் கொடிச்சி
வளையண் ‡ முளைவா ளெயிற்ற
ளிளைய ளாயினு § மாரணங் கினளே.

எ - து, 'நீ கூறுகின்றவள் நின்னை வருத்தும்பருவத்தளல்லள்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (சு)

உருஎ. குன்றக் குறவன் கடவுட் பேணி
யிரந்தனன் பெற்ற வெல்வளைக் குறுமக
ளாயரி நெடுங்கண் கலிழச்
|| சேயதாற் றெய்யநீ பிரியு நாடே.

எ - து, 'வரைவிடைவைத்துப் பிரிவல்' என்றதலைமகற்குத் தோழி உடன்படாது கூறியது. (எ)

உருஅ. குன்றக் குறவன் காதன் மடமக
ளணிமயி லன்ன வசைநடைக் கொடிச்சியைப்
பெருவரை நாடன் வரையு மாயிற்
கொடுத்தனெ மாயினோ நன்றே
யின்னு மானாது நன்னுத றுயரே.

(பி - ம்.) * 'மகளிர்புரையும்' † 'செய்யவாயள்' ‡ 'முளைவாய் வாளெயிற், றினையள்', 'முளைவாயெயிற்றள்' § 'மன்னணங்கினளே' || 'சேய்த்தாற்'

எ - து, வரைவுவேண்டிவிட மறுத்துழித் தமர்க்குரைப்பாளாய் வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைமகற்குத் தோழி அவன்மலைகாண்டலைபெற்றுகத் தாங்கள் உயிர்வாழ்கின்றமைதோன்றச் சொல்லியது. (அ)

உருகூ. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகண்
மன்ற வேங்கை மலர்சில கொண்டு
மலையுறை கடவுள் குலமுதல் வழுத்தித்
தேம்பலிச் செய்த வீர்நறுங் கையண்
மலர்ந்த காந்த ணாறிக்
கலிழ்ந்த கண்ணளெம் மணங்கி யோளே.

எ - து, வரையத்துணிந்த தலைமகன் வரைவுமுடித்தற்குத் தலைமகள் வருந்துகின்றவருத்தம் தோழிகாட்டக்கண்டு இனி அது கடிகேமுடியுமென உவந்தவுள்ளத்தனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது. (கூ)

உகூ0. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகண்
மென்றோட் கொடிச்சியைப் * பெறற்கரிது தில்ல
பைம்புறப் படுகிளி யோப்பலர்
புன்புல மயக்கத்து விளைந்தன தினையே.

எ - து, பகற்குறிக்கண்வந்ததலைமகனைத் தோழி 'இனிப் புனங்காவற்கு வாரோம்' எனக்கூறி வரைவுகடாயது.

(ப - ரா.) விளைந்தனவென்றது முற்றினவென்றவாறு. (க0)

உகூ—குன்றக்குறவன்பத்து முற்றிற்று.

உஎ.—கேழற் பத்து.

உகூக. மென்றினை மேய்ந்த † தறுகட் பன்றி
வன்க லடுக்கத்துத் துஞ்சு நாட
னெந்தை யறித லஞ்சிக்கொ
‡ லதுவே மன்ற வாரா மையே.

எ - து, அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகன்நீங்கினமை அறியாதாள்போன்று தோழி, பிற்றைஞான்று அவன் சிறைப்புறத்தானாய்நிற்பத் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்.) * 'பெறற்கரிதில்ல' † 'சிறுகட்பன்றி' ‡ 'அதுவேதெய்ய'

(ப - ரை.) தினைமேய்ந்தபன்றி கல்லடுக்கத்துத் துஞ்சும்நாடனென்றது, தான்வேண்டின இன்பநுகர்ந்து இனிது கண்படுதலல்லது வரைதற்கு வேண்டுவன முயலாதான்; எ - று. (க)

உ௬உ. சிறுதினை மேய்ந்த தறுகட் பன்றி
துறுக லடுக்கத்துத் துணையொடு வதியு
மிலங்குமலை நாடன் வரூஉ
மருந்து மறியுங்கொ றோழியவன் விருப்பே.

எ - து, 'வரைந்துகொள்ளநினைக்கிலன்' என்று வேறுபட்டதலைமகள், 'அவன் நின்மேல் விருப்பமுடையன், நீ நோகின்றது என்னை?' என்றதோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) சிறுதினைமேய்ந்த தறுகட்பன்றி துறுகல் அடுக்கத்துத் துணையொடுவதியுநாடனென்றது, களவொழுக்கத்தான் வரும் சிற்றின்பமின்றியே வரைந்துகொண்டு நின்னோடு ஒழுகுவனெனத் தோழிகூறியவதனைத் தலைமகள்கொண்டு கூறிற்றெனக்கொள்க (உ)

உ௬௩. நன்பொ னன்ன புனிறுதீ ரேனல்
கட்டளை யன்ன கேழன் மாந்துங்
குன்றுகெழு நாடன் றானும்
வந்தனன் வந்தன்று தோழியென் னலனே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகன் மீண்டமையறிந்ததலைமகள், 'நீ தொலைந்தநலம் இன்று எய்தியகாரணம் என்னை?' என்றதோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) பொன்போன்றதினையைக் கேழல் மாந்துநாடனென்றது, தன்னாட்டுவாழும் விலங்குகளும் தனக்குவேண்டுவன குறைவின்றிப்பெற்று இன்பநுகரும் நாடன்; எ - று. (௩)

உ௬௪. இளம்பிறை யன்ன கோட்ட கேழல்
களங்கனி யன்ன பெண்பாற் புணரு
மயந்திகழ் சிலம்ப கண்டிகும்
* பயந்தன மாதோநீ நயந்தோள் கண்ணே.

எ - து, வரையாதவந்தொழுகுந் தலைமகனைப் பகற்குறிக்கண்ணே எதிர்ப்பட்டுத் தோழி வரைவுகடாயது.

(ப - ரை.) கேழல் பிணவைப்புணருமென்றது, அறிவில்லாதனவொழுகு மொழுக்கமும் நின்மாட்டுக் கண்டிலேம்; எ - று (௪)

(பி - ம்.) * 'பசந்தன'

உசுரு. * புலிகொல் பெண்பாற் பூவரிக் குருளை
வளைவெண் மருப்பிற் கேழல் புரக்குங்
குன்றுகெழு † நாடன் மறந்தனன்
பொன்போற் புதல்வனோ டென்னீத் தோனே.

எ - து, பரத்தையிடத்தானாக ஒழுகுகின்ற தலைமகன்விடுத்த வாயின் மாக்கட்குத் தலைமகள்சொல்லியது.

(ப - ரை.) புலியாற்கொல்லப்பட்ட தன் பிணையின் குட்டியைத் தந்தையாகியகேழல் புரக்கும்நாடனென்றது, பரத்தையர்காரணமாக யானிறந்தால் தன்புதல்வனைத் தானேவளர்க்கத்துணிந்து என்னை நீத்தானென்பதாம். (ரு)

உசுசு. சிறுக்கட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்தலொடு
குறுக்கை யிரும்புலி பொரூஉ நாட
‡ நனிநா ணுடைமைய மன்ற
பனிப்பயந் தனநீ நயந்தோள் கண்ணே.

எ - து, கொதுமலர்வரைவு பிறந்துழித் தலைமகட்கு உளதாகிய வேறுபாடு தோழிகூறித் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(ப - ரை.) பன்றியொருத்தலொடு புலிபொருமென்றது, நினக்கு நிகரல்லாதார் வந்துதலைப்படவும் அதனைநீக்காது இடங்கொடுத்து ஒழுகாநின்றாயென்பதாம். (சு)

உசுஎ. சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்த
றுறுக லடுக்கத்து வில்லோர் மாற்றி
யைவனங் கவருங் குன்ற நாடன்
வண்டுபடு கூந்தலைப் பேணிப்
§ பண்பில சொல்லுந் தேறுதல் செத்தே.

எ - து, தலைமகளைத் தலைமகன் வரைவலெனத் தெளித்தானென்று அவள் கூறக்கேட்டதோழி அவன் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'பண்பிலசொல்லும்' என்றது, பொய்ம்மொழிகளைச் சொல்லும்; எ - று. பன்றியொருத்தல் காவலரையோட்டி ஐவனநெற் கவருமென்றது, களவினிற் காவலரைவென்று பெறும் இன்பமே விரும்புவான்; எ - று. 'தேறுதல் செத்தே' என்றது, தான்சொன்ன வார்த்தைகளை இவள் மெய்யாகக் கொள்ளுமென்பது கருதி; எ - று. (எ)

(பி - ம்.) * 'புலிகோள்' † 'நாடன்மன்றதன்' ‡ 'நனிநாணுடையை மன்றதன்' § 'பண்பிலசெல்லும்'

உகஅ. தாஅ யிழந்த தழுவரிக் குருளையொடு
* வளமலர் சிறுதினை யுணீஇக் கானவர்
வரையோங் குயர்சிமைக் கேழ லுறங்கு
நன்மலை நாடன் பிரித
லென்பயக் கும்மோ நம்விட்டுத் துறந்தே.

எ - து, 'அவன் குறிப்பிருந்தவாற்றால் நம்மைப் பிரிந்துவந்தல்லது வரையமாட்டான் போன்றிருந்தது' எனத் தலைமகள் கூறக்கேட்ட தோழி அவட்குத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) தாயிழந்த குருளையோடே தினையையுண்டு கேழல் உறங்குகின்ற இத்தன்மையையுடைய நாடனாதலால், இவ்வாறுநிகழ்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

உகக. கேழ லுழுதெனக் கிளர்ந்த வெருவை
விளைந்த செறுவிற் றோன்று நாடன்
வாரா தவனுறை நீடி னேர்வளை
யிணையி ரோதி நீயழத்
துணைநனி † யிழக்குவென் மடமை யானே.

எ - து, குறைநயப்பக்கூறித் ‡ தலைமகளைக் கூட்டியதோழி அவன் இடையிட்டுவந்து சிறைப்புறத்துநின்றுழித் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது

(ப - ரை.) 'துணைநனியிழக்குவென் மடமையான்' என்றது, நீ எனக்குத்துணையாதலையிழப்பேன் யான், அவனைத்தேறி முன்செய்த மடமையான் எ - று. இறந்துபடுவேனென்பதாம். நீ அழ வாராது அவனுறை நீடினெனக் கூட்டுக. கேழலுழுததாக எருவை நெல்விளைந்தசெறுப்போலத் தோன்றுமென்றது, வேட்கைநலியத் தனக்குவந்த வருத்தத்தானே தலைசாய்த்து நல்லாரைப்போல ஒழுகியதுணையேயுள்ளதென்பதாம். (க)

உஎ0. கிழங்ககழ் கேழ லுழுத சிலம்பிற்
§ றலைவிளை கானவர் கொய்தனர் பெயரும்
புல்லென் குன்றத்துப் புலம்புகொ ணெடுவரை
காணினுங் கலிழுநோய் செத்துத்
தாம்வந் தனர்நங் காத லோரே.

(பி - ம்.) * 'வளமலிசிறுதினையுணீஇயகானவர்' † 'இழக்குவன்மடமையோனே' ‡ 'தலைமகளைக் கூட்டிய' § 'தலைவிளைத்'

எ-து, வரைவுகாரணமாக * நெட்டிடைகழிந்து பொருள்வயிற்போகிய தலைமகன் வந்தமையறிந்ததோழி உவந்த உள்ளத்தளாய்த் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப.-ரை.) கிழங்ககழ்கேழல் உழுத புழுதிக்கண்ணே வித்தவிளைந்த பயிரைக் கானவர்கொய்யுஞ் சிறப்புடையதேனும் அவன் அவ்விடத்து உறையாமையின் தனக்குப்புல்லெனத் தோன்றுதலாற் 'புல்லென்குன்றம்' எனவும், 'புலம்பகொண்ணெடுவரை' எனவும் இழித்துக்கூறப்பட்டதெனக் கொள்க. (கо)

உஎ.—கேழற்பத்து முற்றிற்று.

உஅ.—குரக்குப் பத்து.

உஎக. அவரை யருந்த மந்தி பகர்வர்
பக்கிற் றோன்று நாடன் வேண்டிற்
பசுப்போல் பெண்டிரும் பெறுகுவன்
றொல்கே ளாகலி னல்குமா லிவட்கே.

எ-து, தலைமகன் வரைவுவேண்டிவிடத் தமர்மறுத்துழிச் செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

(ப-ரை.) அவரையை நிறையத்தின்றமந்தி பண்டவாணிகர் பைபோலத் தோன்றுநாடனென்றது, ஆண்டுவாழ்வனவும் மேலாமுணவுகளிற்குறைவின்றி வாழும்நாடன்; எ-று. 'பசுப்போல்பெண்டிரும்' என்றது, வரைவெதிர்கொள்ளாத் தமர்மறுத்த தீங்கினைத் தங்கண்மேலேற்றி, இத்தீங்குசெய்யாது தான் நினைத்தவழியொழுகும் குணமுடைய பெண்டிர்பலரையும் பெறுகுவன், அவனேவேண்டினென்று கூறியவாறாகக்கொள்க.

'பசுப்போற் பெண்டிரும்' என்றும் பாடமோதுவாருமுளர். (க)

உஎஉ. கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பறழ்
முருவரைத் தீந்தே னெடுப்பி † யயல
துருகெழு நெடுஞ்சினைப் பாயு நாட
னிரவின் வருத லறியான்
வரும்வரு மென்ப டோழி யாயே.

(பி-ம்.) * 'நெட்டிடைக்கழித்து', † 'அல்ல தருகெழு'

எ - து, இல்லைக்குறிப்பட்டு நீங்குந்தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக முன்னை நாள் நிகழ்ந்ததனைத் தோழிக்குச் சொல்லுவாள்போன்று தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) மந்திக்கு ஒருமகவாகியபார்ப்பு மலைக்கட்பெருந்தேனிறாலைக் கிளர்த்து எழுப்பி ஈக்கு வெருவி அதன் அயற்கொம்பிலே பாயுமென்றது, தான் நாணக்கருதிவந்து நம்மைப்புணர்த்திச் சுற்றத்தார்பலரும் உணர்ந்ததற்கு வெருவிப் பெயர்வான்; எ - று. (உ)

உஎஈ. அத்தச் செயலைத் * துப்புற ழொண்டளிர்
புன்றலை மந்தி வன்பறழ் மாரு
நன்மலை நாட நீசெலி
னின்னயர் துறைவி யென்னினுங் கலிழ்மே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந்தலைமகன், 'நின்றுணைவியை உடம்படுவித்தேன், இனி நீயே இதற்கு உடம்படாது கலிழ்கின்றாய்' என்றாற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) பிரிவுடம்பட்டாளேயாயினும் நீபிரிந்துழி ஆற்றாளென்பதாம். அசோகந்தளிரை மந்திப்பார்ப்பு அருந்துமென்றது, இளமை கழிவதற்கு முன்னே வரைதல்வேண்டுமென்பதாம். (ங)

உஎச. மந்திக் கணவன் கல்லாக் கடுவ
னொண்கேழ் வயப்புலி குழூமலின் விரைந்துடன்
குன்றுய ரடுக்கங் கொள்ளு நாடன்
சென்றனன் வாழி தோழியென்
மென்றோட் கவினும் பாயலுங் கொண்டே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) மந்திக்கணவனாகிய கல்லாக்கடுவன் புலிமுழக்கு அஞ்சி வரையகத்துப்பாயும் நாடனென்றது, நமக்கு உரியனாயொழுகுகின்றவன் யாம் எம்மைப்பாதுகாத்துரைக்கின்ற உரைக்கு அஞ்சிச்சென்றானென்பதாம். (ச)

உஎரு. குரங்கின் றலைவன் குருமயிர்க் கடுவன்
சூரலஞ் சிறுகோல் கொண்டு வியலறை
மாரி மொக்குள் புடைக்கு நாட
யாநின் னயந்தன மெனினுமெம்
மாய்நலம் வாடுமோ வருளுதி யெனினே.

(பி - ம்.) * 'துப்புறழொண்மணி'

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந்தலைமகன் இடையிட்டுவருதலால் எதிர்ப்பாடுபெறாததோழி குறியிடத்து எதிர்ப்பட்டு அவன்கொடுமைகூறி நெருங்கிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) நின்னயந்த எங்நலம்வாடுதல் ஒருதலையன்றே; அங்ஙனமாயினும் நின்னை யாங்கள் நயந்ததனை வெருளாது அருளப்பெறின் எங்நலம் வாடுமோ; எ - று. குரங்கின்றலைவனாகியகடுவன் சூரற்கோலைக்கொண்டு தானே அழிகின்ற மாரிமொக்குளைப்புடைத்து அழிக்குநாடவென்றது, நின்னைநயந்த எங்கணலம் நீவரையாமலே அழிகின்றவிதனை நீ இவ்விடையிட்ட ஒழுக்கத்தாலே அழியாநின்றாயென்பதாம். (௫)

உஎசு. மந்திக் காதலன் முறிமேய் கடுவன்
றண்கமழ் நறைக்கொடி கொண்டு வியலறைப்
பொங்க லிளமழை புடைக்கு நாட
நயவா யாயினும் வரைந்தனை சென்மோ
கன்முகை வேங்கை மலரு
நன்மலை நாடன் பெண்டெனப் படுத்தே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந்தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) மேல் கருக்கொண்டு முற்றிப் பயன்படுவதாய் இளமுகிலை மந்தி நறைக்கொடிகொண்டு புடைக்கும் நாடவென்றது, வரைந்து மகப்பெறுதற்கு உரியளாகிய இவளை இம்மறைந்தவொழுக்கத்தாலே கொலைசூழ்கின்றாயென்பதாம். 'கல்முகை வேங்கைமலரும் நாட' என்றதனால், வரைதற்குரியபருவமும் கூறியவாறாயிற்று. (௬)

உஎஎ. குறவர் முன்றின் மாதீண்டு துறுகற்
கல்லா மந்தி * கடுவனொ டுகளுங்
குன்ற † நாடநின் மொழிவ லென்றும்
பயப்ப நீத்த லென்னிவள்
கயத்துவளர் குவளையி னமர்த்த கண்ணே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந்தலைமகன் புணர்ந்துநீங்குழி எதிர்ப்பட்டதோழி வரைவுகடாயது.

(ப - ரை.) குறவர்முன்றிலில் மாதீண்டுதுறுகற்கண்ணே நாணாது மந்தி கடுவனோடு உகளும்நாடவென்றது, சுற்றத்தார்நடுவே இவ்வொழுக்கம் புலனாகிய ஞான்று விளையும் ஏதத்திற்கு நாணாதோயென்பதாம். (௭)

(பி - ம்.) * 'கடுவனெடுக்கும்' † 'நாடனின்மொழிவல்'

உஎஅ. சிலம்பின் வெதிரத்துக் கண்விடு * கழைக்கோல்
குரங்கின் வன்பறழ் பாய்ந்தென விலஞ்சி
மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கு நாட
வுற்றோர் மறவா நோய்தந்து
கண்டோர் தண்டா நலங்கொண் டனனே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.

(ப - ரை.) குரங்கு தன்மேலிருந்துழிவளைந்து அது பாய்ந்துபோவுழி நிமிர்கின்ற மூங்கிற்கோல் மீனெறிதூண்டில்போல ஓங்குநாடனென்றது, தன் னெஞ்சத்து அன்புளதாகியகாலத்து வளைந்து வளைத்தொழுகி அன்பற்ற காலத்துப் பணிவின்றித் தலைமைசெய்து நம்நலங்கொண்ட தன்கொடுமை தோன்ற ஒழுகுகின்றானென்பதாம். (அ)

உஎகூ. † கல்லிவ ரிற்றி புல்லுவன வேறிக்
குளவி மேய்ந்த மந்தி துணையொடு
வரைமிசை யுகளு நாட நீவரிற்
கல்லகத் ததுவெம் மூரே
யம்பற் சேரி யலராங் கட்டே.

எ - து, இரவுக்குறிவேண்டுந் தலைமகனைத் தோழி வரவருமைகூறி மறுத்தது.

(ப - ரை.) 'கல்லகத்ததுவெம்மூர்' என்றது, சூழ்ந்த மலைகளின் நடுவகத்தது எம்மூர்; எ - று. இற்றிமேற்படர்ந்த குளவித்தளிரை மேய்ந்து வரையகத்திலே மந்தி கடுவனோடுகளும் நாடனாதலான், இதற்குமுன்பு இவள் நின்னோடு நுகர்ந்ததேகொண்டு இனி இவள் நின்பதிக்கண் வாழ்தல்வேண்டுமென்பதாம். (க)

உஅ0. கருவிரன் மந்திக் கல்லா ‡ வன்பார்ப்
பிருவெதி ரீர்ங்கழை யேறிச் சிறுகோன்
மதிபுடைப் பதுபோற் றோன்றுநாட
வரைந்தனை நீயெனக் கேட்டியா
னுரைத்தனெ னல்லெனோ வஃதென் யாய்க்கே.

(பி - ம்.) * 'கணைக்கோல்', 'கணைக்கோல்' † 'கல்லிவரித்தி' ‡ 'இளம்பார்ப் பிருவெதிரங்கழை'

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகன் தலைமகளைக் கரணவகையான் வரைந்தானாக, எதிர்சென்றதோழிக்கு 'இனி யான்இவளைவரைந்தமை நுமர்க்கு உணர்த்தவேண்டும்' என்றானாக அவள்சொல்லியது.

(ப - ரை.) குரங்கின் இளம்பார்ப்பு இருவெதிர்க் கழையேறி முதிபுடைப் பதுபோற்றோன்று நாடவென்றது, தீங்குசெய்வாயைப்போலத் தோன்றுவ தல்லது உண்மைவகையாற் செய்யாயென்பதாம். (௧0)

உஅ.—குரக்குப்பத்து முற்றிற்று.

உகூ.—கிள்ளைப் பத்து.

உஅக. வெள்ள வரம்பி * னூழி போகியுங்
கிள்ளை வாழிய பலவே யொள்ளிழை
யிரும்பல் கூந்தற் கொடிச்சி
பெருந்தோட் காவல் காட்டி யவ்வே.

எ - து, ஆயத்தோடு விளையாட்டுவிருப்பினாற் பொழிலகம்புகுந்த தலைவியை எதிர்ப்பட்டு ஒழுகுகின்றதலைமகன் அவள் புனங்காவற்கு உரியளாய் நின்றதுகண்டு மகிழ்ந்துசொல்லியது. (௧)

உஅஉ. சாரற் புறத்த பெருங்குரற் சிறுதினைப்
பேரமர் மழைக்கட் கொடிச்சி கடியவுஞ்
சோலைச் சிறுகிளி † யுன்னு நாட
வாரிருள் பெருகின ‡ வாரல்
கோட்டுமா வழங்குங் காட்டக நெறியே.

எ - து, இரவுக்குறி நேர்ந்ததோழி தலைமகன்வந்து புணர்ந்துநீங்குழி அவனைஎதிர்ப்பட்டுச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) கொடிச்சி கடியவும் சோலைச்சிறுகிளி தினையையுன்னுநாட வென்றது, காவலர் காத்தொழுகவும் களவொழுக்கத்தையே விரும்பாநின்று யென்பதாம். (உ)

(பி - ம்.) * 'னூழிபோயும்' † 'உண்ணுநாட' ‡ 'வாரால்'

உஅரு. வன்கட் கானவன் மென்சொன் மடமகள்
புன்புல மயக்கத் துழுத வேனற்
பைம்புறச் சிறுகிளி கடியு * நாட
பெரிய கூறி நீப்பினும்
பொய்வலைப் படூஉம் பெண்டுதவப் பலவே.

எ-து, தோழி வாயின்மறுக்கவும் தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு தலைமகள் வாயில்நேர அவன்பள்ளியிடத்தானாயிருந்துழிப் புக்கதோழிகூறியது.

(ப-ரை.) தினைப்புனத்துப் பலவாய்ப்படிகின்ற கிளிகளை ஒருத்தி தன்னாற்கடியமுடியாதாயினும் அவற்றை அவள் கடியமுயலுநாடவென்றது, நின்னோடு இன்பநுகர்ச்சி விரும்புமகளிரை யாங்கள் விலக்கமுயல்கின்றது முடியாதென்பதாம். 'பெரிய கூறி நீப்பினும் பொய்வலைப்படூஉம் பெண்டுதவப்பலவே' என்றது, தம்தமராயுள்ளார் நின்குறைபலவுங்கூறி நீப்பினும் நின்பொய் வலைப்படூஉம் பெண்டிர்பலர்; எ-று. இவளும் அவருள் ஒருத்தியென்பதாம். (௩)

உஅச. அரிய தாமே செவ்வாய்ப் பைங்கிளி
குன்றக் குறவர் கொய்தினைப் பைங்கா
லிருவி நீள்புனங் கண்டும்
† பிரித றேற்றாப் பேரன் பினவே.

எ-து, தினையரிந்துழிக் கிளியைநோக்கிக்கூறுவாள்போற் சிறைப்புறமாக ஓம்படுத்தது. (௪)

உஅரு. பின்னிருங் கூந்த னன்னுதற் குறமகள்
மென்றினை ‡ நுவணை யுண்டு தட்டையி
னைவனச் சிறுகிளி கடியு நாட
§ வீங்குவளை நெகிழப் பிரிதல்
யாங்கு || வல் லுநையோ ஈங்கிவட் டுறந்தே.

எ-து, ஒருவழித் தணந்துவந்ததலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப-ரை.) குறமகள் தினைப்பிண்டியையுண்டு ஐவனச்சிறுகிளிகடியும் நாடவென்றது, நின்னோடு இக்காலத்து இன்பநுகர்ந்து பின்பு நின்மனைச் செல்வும் பிறமகளிரொழியத் தானே நுகரும் வேட்கையுடையாளைப் பிரிந்து ஒழுகுகின்றாயென்பதாம். (௫)

(பி-ம்.) * 'நாடன்' † 'பிரிதறேற்று' ‡ 'நுவலை' § 'விலங்குவளை' || 'வல்லினையோ'

உஅசு. சிறுதினை கொய்த விருவி வெண்காற்
காய்த்த வவரைப் படுகிளி கடியும்
யாணர் ராகிய நன்மலை நாடன்
* புகரின்று நயந்தனன் போலுங்
கவருந் தோழியென் மாமைக் கவினே.

எ - து, உடன்போக்குத் துணிந்த தலைமகன் அஃதொழிந்து தானே வரைவிடைவைத்துப் பிரியநினைந்ததனைக் குறிப்பினானுணர்ந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது; தலைமகன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிவலென்றவழித் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

(ப - ரை.) புகரென்றது உடன்போதலை. தினையிற்கடிந்த கிளியைத் தினையரிகாற்கண்விளைந்த அவரைக்கண்ணுங்கடியும் நாடனென்றது, வரையா தொழுகுதலன்றி உடன்போதலையும் நம்மை விலக்காநின்றானென்பதாம். (சு)

உஅஎ. நெடுவரை மிசையது குறுங்கால் வருடை
தினைபாய் கிள்ளை வெரூஉ நாட
† வல்லை மன்ற பொய்த்தல்
‡ வல்லாய் மன்றநீ யல்லது செயலே.

எ - து, இன்னநாளில் வரைவலெனக்கூறி அந்நாளில் வரையாது பின் அவ்வாறுகூறும் தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - ரை.) தமக்கு ஓரிடையூறுஞ்செய்யாத நெடுவரைக்கண்ணே வாழும் வருடையைத் தினைமேய்கின்றகிள்ளை வெரூஉம் நாடவென்றது, நீசொன்ன போழ்தே எஞ்சுற்றத்தார் வரைவிற்கு இடையூறுசெய்யாரென்பதறியாது வெருவுகின்றாய் என்பதாம். (எ)

உஅஅ. நன்றே செய்த வுதவி § நன்றுதெரிந்
தியாமெவன் செய்குவ நெஞ்சே காமர்
மெல்லியற் கொடிச்சி காப்பப்
பல்குர லேனற் பாத்தருங் கிளியே.

எ - து, கிளிகள் புனத்தின்கட் படியாநின்றனவென்று தலைவியைக் காக்கவேவியவழி அதனையறிந்த தலைமகன் உவந்து தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. (அ)

(பி - ம்.) * 'புகரின்றுநயந்தனன்' † 'வல்லைமன்றம்ம', ‡ 'வல்லாய்மல்லநீ' § 'நன்றிதெரிந்து'

உ௮௯. கொடிச்சி யின்குரல் கிளிசெத் தடுக்கத்துப்
பைங்குர லேனற் படர்தருங் கிளியெனக்
காவலுங் கடியுநர் போல்வர்
மால்வரை நாட * வரைந்தனை கொண்மோ.

எ - து, இற்செறித்தபின்னர்த் தோழி வரைவுகடாவுழி முதிர்ந்த தினைப் புனம் இவள்காத்தொழிந்தால் † வரைவனென்றற்கு அவள்சொல்லியது. (௯)

உ௯0. அறம்புரி செங்கோன் மன்னனிற் றாநனி
சிறந்தன போலுங் கிள்ளை பிறங்கிய
பூக்கமழ் கூந்தற் கொடிச்சி
நோக்கவும் படுமவ ளோப்பவும் படுமே.

எ - து, காவன்மிகுதியான் இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டு நீங்கியதலைமகன் வந்துழி அவன்கேட்டு வெறுப்புத்தீர்த்தற்பொருட்டால் தினைப்புனங்காவல் தொடங்காநின்றாளென்பது தோன்றத் தோழிகூறியது. (௧0)

(ப - ரை.) மன்னனென்றது, தலைமகனை.

உ௯.—கிள்ளைப்பத்து முற்றிற்று.

௩0.—மஞ்ஞைப் பத்து.

உ௯௧. மயில்க ளாலக் குடிஞை யிரட்டுந்
துறுகல் லடுக்கத் ததுவே பணைத்தோ
ளாய்தழை நுடங்கு மல்குற்
காதலி யுறையு நனிநல் லூரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து மீள்கின்றதலைமகன் சொல்லியது. (௧)

உ௯உ. மயில்க ளாலப் பெருந்தே னிமிரத்
தண்மழை தழீஇய மாமலை நாட
நின்னினுஞ் சிறந்தன ளெமக்கே நீநயந்து
நன்மனை யருங்கடி யயர
வெங்கலஞ் சிறப்ப ‡ யா மினிப்பெற் றேமே.

(பி - ம்.) * 'மலைந்தனைகொண்மோ' † 'வரைபவென்றற்கு' ‡ 'யாயினிப் பெற்றேனே'

எ - து, பின்முறையாக்கியபெரும்பொருள்வதுவை முடித்தவனே இல்லத்துக் கொண்டுபுகுந்தவழித் தலைமகள் உவந்துசொல்லியது.

(ப - ரை.) மழைப்பருவம் வேண்டியிருக்கின்ற மயில்கள் ஆலத் தேன்கள் இமிர மழைபெய்யுநாடவென்றது, யாங்கள் கருதியிருக்கின்ற பெரும்பொருளை உவப்ப முடித்தனே; எ - று. (உ)

உ௯௩. சிலம்புகமழ் காந்த ணறுங்குலை யன்ன
நலம்பெறு கையி *னென் கண்புதைத் தோயே
பாய லின்றுணை யாகிய பணைத்தோட்
டோகை மாட்சிய மடந்தை
நீயல † துளரோவென் ‡ னெஞ்சமர்ந் தோரே.

எ - து, பகற்குறியிடம்புக்க தலைமகன் தலைவி பின்னாக மறையவந்து § கண்புதைத்துழிச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'நீயல்லது உளரோவென்னெஞ்சமர்ந்தோரே' என்றது, நீயல்லது பிறருளராயினன்றே நான்கூறுவது அறிதல்வேண்டிக் கண் புதைக்கற்பாலது; அஃதில்லாதவழிப்புதைப்பது என்னென்று அவள்பேதைமை யுணர்த்தியதாம். (௩)

உ௯௪. எரிமருள் வேங்கை யிருந்த தோகை
யிழையணி மடந்தையிற் றோன்று நாட
வினிதுசெய் தனையா னுந்தை வாழியர்
நன்மனை வதுவை யயரவிவள்
பின்னிருங் கூந்தன் மலரணிந் தோயே.

எ - து, வதுவைசெல்லாநின்றுழித் தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) வதுவையில் தலைவிக்கு மலரணியக்கண்டதோழி 'இவ்வாறுக்கப்படி அன்றேசூட்டினை' எனச் சொல்லியவாறும். மலர்ந்தவேங்கைக்கணிருந்த தோகை பொன்னணிமடந்தையில் தோன்றுநாடவென்றது, நீவரையாதொழுகுகின்ற ஞான்று நின்றமர் பொன்னணிந்த இன்றுபோலச் சிறப்பவொழுகினையென்பதாம். (௪)

(பி - ம்.) * 'எங்கண்புதைத்' † 'உளளோ' ‡ 'நெஞ்சயர்ந்தோரே' 'நெஞ்சமர்ந்தோளோ' § 'அவனதுகண்புதைத்துழி'

உ௩௫. வீருவது கொல்லோ தானே வாரா
தவறுறை மேவலி னமைவது கொல்லோ
புனவர் கொள்ளியிற் * புகல்வரு மஞ்ஞை
யிருவி யிருந்த குருவி † வருந்துறப்
பந்தாடு மகளிரிற் படர்தருங்
‡ குன்றுகெழு நாடனொடு சென்றவென் னெஞ்சே.

எ - து, தலைமகன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து நீட்டித்தவழி உடன் சென்றநெஞ்சினைத் தலைமகள் நினைந்துகூறியது.

(ப - ரை.) புனவர்கொள்ளிக்கு அஞ்சித் தன்புகலிலேசெல்லும் மயில் புனங்கொய்தபின்பு அரிதாளிலேயிருந்தகுருவி எழுவதுவிழுவதாய் வருந்துறச் சிறகைவிரித்து ஆடிச்செல்லுமநாடனென்றது, பின்பு வரைந்துகொள்ளக் கருதாதே அலரஞ்சித் தன்மனைவயிற்சென்றவன் இக்காலத்து யானும் என் னாயத்தாரும்வருந்துறப் பிரிந்தானென்பதாம். (ரு)

உ௩௬. கொடிச்சி காக்கும் பெருங்குர லேனல்
அடுக்கன் மஞ்ஞை கவரு நாட
நடுநாட் கங்குலும் வருதி
கடுமா தாக்கி னறியேன் யானே.

எ - து, இரவுக்குறிவருகின்ற தலைமகற்குத் தோழி § ஆற்றருமைகூறி மறுத்தது.

(ப - ரை.) 'அறியேன்யான்' என்றது, இதனால்விளைவன யானறியே னென்பதாம். குறத்திகாக்குந்தினையை மஞ்ஞை கவருநாடவென்றது, நின் னூட்டுக்குத்தக்க களவினுகர்ச்சியே விரும்புகின்றாயென்பதாம். (௬)

உ௩௭. விரிந்த வேங்கைப் பெருஞ்சினைத் தோகை
பூக்கொய் மகளிரிற் றோன்று நாட
பிரியினும் ‖ பிரிவ தன்றே
நின்னொடு மேய மடந்தை நட்பே.

எ - து, ஒருவழித்தணந்து வரையவேண்டுமென்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - ரை.) மலர்ந்த வேங்கைச்சினைக்கணிருந்த தோகை மலர்கொய்யு மகளிரைப்போலத் தோன்றுநாடவென்றது, நீ மனத்தால் எங்கட்கு நல்லது புரியாயெனினும் நன்மைசெய்கின்றாய்போலத் தோன்றுகின்றாயென்பதாம். ()

(பி - ம்.) * 'கலவமஞ்ஞை' † 'வருத்திற', 'வெருவுற' ‡ 'குன்றநாட னொடு' § 'ஆற்றாமைகூறி' ‖ 'பிரியாயன்றே'

௨௯௮. மழை * வர வறியா மஞ்ஞை யாலு
மடுக்க னல்லூ ரசைநடைக் கொடிச்சி
தானெம் மருளா ளாயினும்
† யாந்தன் னுள்ளுபு மறந் ‡ தறி யேமே.

எ - து, தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தியவழி அவள் நாணத்தினால் மறைத்தொழுகியவதனைக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் சொல்லியது.

(ப - ரை.) மழையினதுவரவையறிந்து மஞ்ஞை ஆலுமென்றது, யான் நின்னிடத்துவருகின்ற வரவினையறிந்து இதற்கு அவள் மகிழாநிற்கும்; நீ கூறுகின்றது பொய்யென்பதாம். (அ)

௨௯௯. குன்ற நாடன் குன்றத்துக் கவாஅற்
பைஞ்சுனைப் பூத்த பகுவாய்க் குவளையு
மஞ்சி லோதி § யசைநடைக் கொடிச்சி
கண்போன் மலர்தலு மரிதிவ
டன்போற் சாயன் மஞ்ஞைக்கு மரிதே.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சிபுணர்ந்து நீங்கியவிலைமைக்கண் தலைமகள் ஆயவெள்ளத்தோடுகூடி நிற்கக்கண்ட தலைமகன் மகிழ்ந்தவுள்ளத்தனாய்த் தன்னுள்ளேசொல்லியது. (௯)

(ப - ரை.) குன்றநாடனென்றது, அந்நிலத்துக்குரியனாகிய முருகனை.

௩௦௦. கொடிச்சி கூந்தல் போலத் தோகை
யஞ்சிறை விரிக்கும் பெருங்கல் வெற்பன்
வந்தன னெதிர்ந்தனர் கொடையே
யந்தீங் கிளவி பொலிகநின் சிறப்பே.

எ - து, தலைமகன்முனே வரைவுவேண்டிவிடச் சுற்றத்தார் கொடை நேர்ந்தமை தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப - ரை.) கொடிச்சிகூந்தல் போலவேண்டி மஞ்ஞை சிறகைவிரிக்கும் வெற்பனென்றது, நின்மகிழ்ச்சிக்குத்தக நின்தமர் மகிழ்ச்சிகூர்ந்தாரென்பதாம். (௰)

௩௰.—மஞ்ஞைப்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றாவது
குறிஞ்சி முற்றிற்று.
கபிலர்.

(பி - ம்.) * 'வரல்றியா' † 'யான்றனுள்ளுபு' ‡ 'அறியேனே' § 'அசையியல்'

நான்காவது

பாலை.

௩௧.—செலவழுங்குவித்த பத்து.

---

௩௦௧. மால்வெள் ளோத்திரத்து மையில் வாலிண
ரருஞ்சுரஞ் செல்வோர் சென்னிக் கூட்டு
மவ்வரை யிறக்குவை யாயின்
மைவரை நாட வருந்துவள் பெரிதே.

எ - து, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை) வெள்ளிலோத்திரத்துக் குளிர்ச்சியையுடைய மலரை ஆற்றின்வெம்மைதீரச் செல்வோர் அணிந்துசெல்வரென்றுமி வெம்மை கூறிய வாறுமிற்று. (௧)

௩௦௨. அரும்பொருள் செய்வினை * தப்பற்கு முரித்தே
பெருந்தோ ளரிவை தகைத்தற்கு முரியள்
செல்லா யாயினோ நன்றே
மெல்லம் புலம்ப விவளழப் பிரிந்தே.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியுந் தலைமகன் † பிரிவுடன்படுத்தவேண்டுமென் றுரைக்க, அவற்குத் தோழிசொல்லியது. (௨)

௩௦௩. புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்
‡ போகிறனைத் தடுக்கும் வேனி § லருஞ்சுரந்
தண்ணிய வினிய வாக
வெம்மொடுஞ் சென்மோ விடலை நீயே.

எ - து, சுரத்தருமைகூறி உடன்செலவுமறுக்குந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (௩)

௩௦௪. கல்லாக் கோவலர் கோலிற் றோண்டிய
‖ வானீர்ப் பத்தல் யானை வௌவுங்
கல்லதர்க் கவலை ¶ செல்லின் மெல்லியற்
புயனெடுங் கூந்தல் புலம்பும்
வயமான் றோன்றல் வல்லா தீமே.

(பி - ம்.) * 'தப்பற்குமுரியள்' † 'பிரிவுடன்படுக்க' ‡ 'போகினினை' § 'அடுஞ்சுரம்' ‖ 'வானீர்ப்பதலை' ¶ 'செலவின்மெல்லியற்' 'செல்லுமெல்லியல்', 'சொல்லுமெல்லியல்'

எ - து, பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'வல்லாதீமே' என்றது, எல்லாம்வல்லாயாயினும் இது மாட்டாயாதற்குமேற்பட்ட தலைமையில்லை ; எ - று. (௪)

௩0௫. களிறு பிடிதழீஇப் பிற * புலம் படராது
பசிதின வருந்தும் பைதறு குன்றத்துக்
† சுடர்த்தொடிக் குறுமக ளினைய
வெனைப்பயஞ் செய்யுமோ விடலைநின் செலவே.

எ - து, உடன்போக்கொழித்துத் தனித்துச்செல்வலென்ற தலைமகற்குத் தோழிகூறியது. (௫)

௩0௬. வெல்போர்க் குருசினீ வியன்சுர னிறப்பிற்
பல்கா ழல்குல் லவ்வரி வாடக்
குழலினு மினைகுவள் பெரிதே
‡ விழுவொலி கூந்தன் மாஅ யோளே.

எ - து, பிரியுந்தலைமகற்குத் தோழி தலைமகள்பிரிவாற்றாமை கூறியது. (௬)

௩0௭. ஞெலிகழை முழங்கழல் வயமா வெரூஉங்
குன்றுடை யருஞ்சுரஞ் செலவயர்ந் தனையே
நன்றில் கொண்கநின் பொருளே
பாவை யன்ன § நின் றுணைப்பிரிந்து வருமே.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரியக் கருதியதலைமகன் அதன்சிறப்புக்கூறிய வழித் தோழி அதனை இழித்துக்கூறியது. (௭)

௩0௮. பல்லிருங் கூந்தன் மெல்லிய லோள்வயிற்
பிரியா யாயினு நன்றே விரியிணர்க்
|| காலெறு ழொள்வீ தாஅய்
¶ முருகமர் மாமலை பிரிந்தெனப் பிரிமே.

(பி - ம்.) * 'புலம்படர்ந்து' † 'சுடர்க்கொடி' ‡ 'அவிழொலி கூந்தல்' § 'என் றுணைப்பிரிந்து' || 'காலுறழொள்வீ' ¶ 'முருகமாமலை'

எ - து, 'பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழி, 'பிரியாதொழியப்பெறின் நன்று; பிரிவையாயின் இப்பருவத்து இம்மாமலை எங்களைவிட்டுப்பிரிந்தாற் பிரி' எனச் சொல்லியது. (௮)

௩0௯. வேனிற் றிங்கள் வெஞ்சுர மிறந்து
செலவயர்ந் தனையா னீயே நன்று
நின்னயந் துறைவி கடுஞ்சூற் சிறுவன்
முறுவல் காண்டலி னினிதோ
விறுவரை நாடநீ * யிறந்துசெய் பொருளே.

எ - து, 'பொருள்வயிற்பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழிசொல்லியது. (௯)

௩௧0. பொலம்பசும் பாண்டிற் காசுநிரை யல்கு
லிலங்குவளை மென்றோ ளிழைநிலை நெகிழப்
பிரிதல் வல்லுவை யாயி
னரிதே விடலையிவ ளாய்நுதற் கவினே.

எ - து, பிரிகின்றதலைமகற்குத் தோழி, 'நீ நினைக்கின்றகருமம் முடித்தாயாயினும் இவள்நலம் மீட்டற்குஅரிது' எனச்சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது. (௧0)

௩௧.—செலவழுங்குவித்தபத்து முற்றிற்று.

௩௨.—செலவுப் பத்து.

௩௧௧. வேங்கை கொய்யுநர் † வஞ்சூரம் விளிப்பினு
மாரிடைச் செல்வோ ராறுநனி வெரூஉங்
காடிறந் தனரோ காதலர்
நீடுவர் கொல்லென நினையுமென் னெஞ்சே.

எ - து, ஆற்றது அருமைநினைந்து நீ ஆற்றுயாதல்வேண்டா, அவர் அவ்வழி முடியச்சென்றார்' என்றதோழிக்குத் தலைமகள்சொல்லியது. (௧)

(பி - ம்.) * 'விரைந்துசெய்' † 'மைஞ்சுரம்'

௩௧௦. அறஞ்சா லியரோ வறஞ்சா லியரோ
வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ
* வாள்வனப் புற்ற வருவிக்
† கோள்வ லென்னையை மறைத்த குன்றே.

எ-து, உடன்போயின தலைமகள் மீண்டுவந்துழி, 'நின் ஐயன்மார் பின் தொடர்ந்துவந்தவிடத்து நிகழ்ந்தது என்னை?' என்ற தோழிக்கு நிகழ்ந்தது கூறித் தலைமகன் மறைதற்கு உதவிசெய்த மலையை வாழ்த்தியது. (௨)

௩௧௧. தெறுவ தம்ம ‡ நும்மகள் விருப்பே
யுறுதுய ரவலமொ டுயிர்செலச் § சாஅய்ப்
பாழ்படு நெஞ்சம் படரடக் || கலங்க
நாடிடை விலங்கிய வைப்பிற்
காடிறந் தன ¶ ணங் காத லோளே.

எ-து, தலைமகள் புணர்ந்துடன்போகியவழிச் செவிலியாற்றாமைகண்ட நற்றாய் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) 'தெறுவது' என்றது, யான் அவள்மேல்வைத்தகாதல் என்னுள்தெறப்படுவது; எ-று. (௩)

௩௧௨. அவிர்தொடி கொட்பக் கழுதுபுக வயரக்
கருங்கட் காக்கையொடு கழுகுவிசும் பகவச்
சிறுகண் யானை யாள்வீழ்த்துத் திரிதரு
** நீளிடை யருஞ்சுர மென்பநந்
தோளிடை முனிநர் சென்ற வாறே.

எ-து, தலைமகன்பிரிந்துழி அவனுடன்போய் மீண்டார் வழியதருமை தங்களிற் கூறக்கேட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௪)

௩௧௩. பாயல் கொண்ட பனிமலர் நெடுங்கட்
பூசல் கேளார் சேய ரென்ப
விழைநெகிழ் செல்ல லுறீஇக்
கழைமுதிர் சோலைக் காடிறந் தோரே.

(பி-ம்.) * 'வாள்வயப்புற்ற' † 'கோள்வருமென்னையை' ‡ 'என்மகள்' § 'சாஅய' || 'கலங்கா' ¶ 'நம்மணங்கியோளே', 'எங்காதலோளே' ** 'நீரிடை'

எ - து, சொல்லாது தலைமகன்பிரிந்துழித் தலைமகள் வேறுபாடுகண்ட தோழி இரங்கிச் சொல்லியது.

(பா - ரை.) 'பாயல்கொண்டபனிமலர் நெடுங்கட்பூசல்' என்றது, அவர் போகின்றகாலத்து விலக்காதவகை துயின்றீரெனக் கண்ணொடு புலந்து கூறு 'இன்றபூசல்; எ - று. (கூ)

கூகசு. பொன்செய் பாண்டிற் பொலங்கல நந்தத்
தேர்கு லல்கு லவ்வரி வாட
விறந்தோர் மன்ற தாமே பிறங்குமலைப்
புல்லரை யோமை நீடிய
புலிவழங் கதா * கானத் தானே.

எ - து, தலைமகள் மெலிவிற்கு நொந்து, தலைமகன்பிரிவின்கண் தோழி கூறியது. (சு)

கூகஎ. † சூழ்கம் வம்மோ தோழிபாழ் பட்டுப்
பைதற வெந்த பாலை வெங்காட்
டருஞ்சுர மிறந்தோர் தேஎத்துச்
சென்ற நெஞ்ச ‡ நீடிய பொருளே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்து நீட்டித்துழி, நெஞ்சினைத் தூதுவிட்டதலைமகள் அது வாராதுதாழ்த்துழித் தோழிக்குச் சொல்லியது. (எ)

கூகஅ. ஆய்நலம் § பசப்ப வரும்படர் நலிய
வேய்மருள் பணைத்தோள் வில்லிழை நெகிழ
நசைநனி கொன்றோர் மன்ற விசைநிமிர்ந்
|| தோடெரி நடந்த வைப்பிற்
கோடுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

எ - து, 'நம்மைப் ¶ பிரியார்' என்று கருதியிருந்ததலைமகள் அவன்பிரிந்துழி இரங்கிச் சொல்லியது. (அ)

(பி - ம்.) * 'கானகத்தானே' † 'சூழ்கவம்மோ' ‡ 'நீட்டியபொருள்' 'ஈட்டியபொருள்' § 'பாப்ப' || 'ஓடரிநடந்த' ¶ 'பிரியானென்று'.

௩௧௯. கண்பொர விளங்கிய கதிர்தெறு வைப்பின்
மண்பிளை பெருகிய மராமுளி கான
மிறந்தன ரோநங் காதலர்
மறந்தன ரோதி மறவா நம்மே.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்துழி அவன் உணர்த்தாது பிரிந்தமை கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௯)

௩௨௦. முள்ளரை யிலவத் தொள்ளிணர் வான்பூ
முழங்கழ லசைவளி யெடுப்ப வானத்
துருமுப்படு கனலி னிருநிலத் துறைக்குங்
கவலை யருஞ்சுரம் போயினர்
தவலி லருநோய் தலைத்தந் தோரே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழிச் சுரத்துவெம்மைநினைந்து தலைமகள்சொல்லியது. (௧௦)

௩௨.—செலவுப்பத்து முற்றிற்று.

௩௩.—இடைச்சுரப் பத்து.

௩௨௧. உலறுதலைப் பருந்தி னுளிவாய்ப் பேடை
யலறுதலை யோமை யங்கவட் டேறிப்
புலம்புகொள விளிக்கு நிலங்காய் கானத்து
மொழிபெயர் பன்மலை யிறப்பினு
மொழிதல் செல்லா தொண்டொடி குணனே.

எ - து, பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகள் குணம் நினைந்து இரங்கிச்சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'மொழிபெயர்பன்மலையிறப்பினும்' என்றது, பின்னும் செல்லும்வழியை நோக்கி; எ - று. (௧)

௩௨௨. நெடுங்கழை முளிய வேனி * னீடிக்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயின முன்னே யினியே
யொண்ணுத லரிவையை யுள்ளுதொறுந்
† தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாறே.

(பி - ம்.) * 'நீட' † 'தண்ணளியாழின', 'தண்ணளியவாயின'

எ - து, இடைச்சுரத்துக்கண் தலைமகன் தலைமகள்குணம் நினைத்தலில் தனக்குற்ற வெம்மை * நீங்கியதுகண்டு சொல்லியது. (உ)

௩௨௩. வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வயவுறு பிணவிற்குக்
கள்ளியங் கடத்திடைக் கேழல் பார்க்கும்
வெஞ்சுரக் கவலை நீந்தி
வந்த நெஞ்சஞ் நயந்தோள் பண்பே.

எ - து, இடைச்சுரத்துத் தலைமகள்குணம் நினைந்த தலைமகன், 'அவள் பண்புவந்தன' என உவந்து தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. (௩)

௩௨௪. எரிகவர்ந் துண்ட வென்றாழ் நீளிடைச்
சிறிதுகண் படுப்பினுங் காண்குவென் மன்ற
நள்ளென் கங்கு னளிமனை நெடுநகர்
வேங்கை வென்ற சுணங்கிற்
றேம்பாய் கூந்தன் மாஅ யோளே.

எ - து, பிரிந்துவந்ததலைமகன் தலைமகளை நலம்பாராட்டக்கண்டதோழி 'இவள் குணத்தினைமறந்து அமைந்தவாறு யாது?' என வினவினட்கு அவன் சொல்லியது. (௪)

௩௨௫. வேனி லரையத் திலையொலி வெரீஇப்
போகில்புகா வுண்ணாது பிறிதுபுலம் படரும்
வெம்பலை யருஞ்சுர நலியா
தெம்வெங் காதலி பண்பு † துணைப் பெற்றே.

எ - து, பிரிந்துவந்ததலைமகன், 'சுரத்தின்வெம்மை எங்ஙனமாற்றினீர்?' என்ற தோழிக்குச்சொல்லியது. (௫)

௩௨௬. அழலவிர் நனந்தலை நிழலிடம் பெறாது
மடமா னம்பிணை மறியொடு திரங்க
நீர்மருங் கறுத்த நிரம்பா வியவி
னின்று மன்ற சுரமே
யினிய மன்றயா னொழிந்தோள் பண்பே.

எ - து, இடைச்சுரத்துவெம்மை ஆற்றுணுகிய தலைமகன் தலைமகள் குணம்நினைந்து சொல்லியது. (௬)

(பி - ம்.) * 'நீக்கியதுகண்டு' † 'துணைபெற்றே'

௩௨௭. பொறிவரித் தடக்கை *வேத லஞ்சிச்
சிறுகண் யானை நிலந்தொடல் செல்லா
† வெயின்முளி சோலைய வேயுயர் சுரனே
யன்ன வாரிடை யானுந்
தண்மை செய்தவித் தகையோள் பண்பே.

எ-து, பிரிந்ததலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தலைமகள்குணம்நினைந்து இரங்கிச் சொல்லியது.

(பா-ம்.) 'சிறுகண்யானைநிலந்தொடல்செல்லா' என்பதுமுற்று. (௭)

௩௨௮. நுண்மழை தளித்தென நறுமலர் தாஅய்த்
தண்ணிய வாயினும் வெய்ய மன்ற
மடவா லின்றுணை யொழியக்
கடமுதிர் சோலைய ‡ காடிறந் தேற்கே.

எ-து, 'மழைவீழ்தலாற் சுரம் தண்ணென்றது, இனி வருத்தமின்றிப் போகலாம்' என்ற உழையர்க்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (௮)

௩௨௯. ஆள்வழக் கற்ற பாழ்படு நனந்தலை
வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்தி நம்மொடு
மறுதரு வதுகொ றானே செறிதொடி
கழிந்துகு நிலைய வாக
வொழிந்தோள் கொண்டவென் § னுரங்கெழு நெஞ்சே.

எ-து, இடைச்சுரத்தின்கண் மீளலுறும்நெஞ்சினைநொந்து தலைமகன் உழையர்க்குச் சொல்லியது. (௯)

௩௩௦. வெந்துக ளாகிய வெயிற்கட நீந்தி
வந்தன மாயினு மொழிகினிச் செலவே
யழுத கண்ண ளாய்நலஞ் சிதையக்
கதிர்தெறு வெஞ்சுர நினைக்கு
மவிர்கோ லாய்தொடி யுள்ளத்துப் படரே.

எ-து, பிரிந்ததலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. (௧௦)

௩௩.—இடைச்சுரப்பத்து முற்றிற்று.

பி-ம்.) * 'வேகல்' † 'வெயின்முனி' ‡ 'காடிறந்தோற்கே' § 'வுரங்கெழு நெஞ்சே'

௩௪.—*தலைவியிரங்கு பத்து.

௩௩௧. அம்ம வாழி தோழி யவிழிணர்க்
கருங்கால் மராஅத்து † வைகுசினை வான்பூ
வருஞ்சுரஞ் செல்லுந ரொழிந்தோ ருள்ள
வினிய கமழும் வெற்பி
னின்னா தென்ப வவர்சென்ற வாறே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி, 'செல்லும்வழியிடத்து மலையின் உள தாயகாற்றத்தால் நம்மைநினைத்து முடியச்செல்லார், மீள்வரோ' எனக்கேட்ட தலைவிக்கு 'அவர் முடியச்சென்றார்' என்பதறிந்து ‡ இரங்கித் தோழிகூறியது.

(ப - ரை.) சென்றசுரம் பிரிந்தார் தத்தந்துணைவியரை நினையும்படி வெறிகமழும் மலரையுடைத்தாகலும் செலற்கருமையால் இன்னாமையுடைமையும் தலைவி இரங்குதற்கு § காரணமாயின; எ - று. (க)

௩௩௨. அம்ம வாழி தோழி யென்னதூஉ
மறனில மன்ற தாமே விறன்மிசைக்
குன்றுகெழு கானத்த பண்பின் ‖ மாக்கணங்
கொடிதே காதலிப் பிரிதல்
செல்ல லைய ¶ வென்னா தவ்வே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன், 'சுரத்திடைக்கழியச்சென்றான்' என்பது கேட்ட தலைமகள் அங்குள்ளமாக்களை நொந்து தோழிக்குச் சொல்லியது. (உ)

௩௩௩. அம்ம வாழி தோழி யாவதும்
**வல்லா கொல்லோ தாமே யவண
கல்லுடை நன்னாட்டுப் புள்ளினப் பெருந்தோ
டியாஅந் துணைபுணர்ந் துறைதும்
யாங்குப் †† பிரிந்துறைதி ‡‡ யென்னா தவ்வே.

எ - து, புட்களை நொந்து சொல்லியது. (௩)

(பி - ம்.) * 'இரக்குப்பத்து' † 'வெஞ்சினைவான்பூ' ‡ 'இரங்க' § 'காரணமாயிற்று' ‖ 'மான்கணம்' ¶ 'என்னுவவ்வே' ** 'வல்லார்கொல்லோ' †† 'பிரிந்துறைதியென்றுமாரே' ‡‡ 'என்னுவவ்வே'

ருருச. அம்ம வாழி தோழி சிறியிலை
நெல்லி நீடிய கல்காய் கடத்திடைப்
பேதை நெஞ்சம் * பின்செலச் சென்றோர்
கல்லினும் வலியர் மன்ற
பல்லிதழுண்க ணழப்பிரிந் தோரே.

எ-து, பிரிவுநீட ஆற்றளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) 'பல்லிதழுண்கண் அழப்பிரிந்தோர்' என்றது, தாம் குறித்த எல்லைக்கண்வாராது நீட்டித்தாரென்பதாம். (ச)

ருருரு. அம்ம வாழி தோழி நம்வயி
னெய்த்தோ ரன்ன † செவிய வெருவை
கற்புடை மருங்கிற் கடுமுடை யார்க்குங்
காடுநனி கடிய வென்ப
நீடி ‡ யிவண்வருநர் சென்ற வாறே.

எ-து, தலைமகன் சென்ற சுரத்தினிடத்துக் § கொடுமை பிறர்கூறக் கேட்ட தலைமகள் ஆற்றுது தோழிக்குச்சொல்லியது. (ரு)

ருருசு. அம்ம வாழி தோழி நம்வயிற்
பிரியலர் போலப் புணர்ந்தோர் மன்ற
நின்றதில் பொருட்பிணி முற்றிய
வென்றாழ் நீடிய சுரனிறந் தோரே.

எ-து, பிரிவதற்குமுன்பு தங்களுடன் அவனொழுகியதிறம் நினைந்து தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது. (சு)

ருருஎ. அம்ம வாழி தோழி நம்வயின்
மெய்யுற விரும்பிய கைகவர் முயக்கினு
மினிய மன்ற தாமே
பனியிருங் குன்றஞ் சென்றோர்க்குப் பொருளே.

எ-து, தலைமகன் பொருள்வயிற்பிரிந்துழித் தன்முயக்கினும் அவற்குப் பிற்காலத்துப் பொருள்சிறந்ததெனத் தலைவிஇரங்கித் தோழிக்குச் சொல்லியது. (எ)

(பி-ம்.) * 'பின்படச்சென்றோர்' † 'செவ்விய' ‡ 'இவண்வருவர்' § 'கடுமைபிறர்'

௩௩௮. அம்ம வாழி தோழி சார
லிலையில மலர்ந்த வோங்குசினை யிலவ
மலையுறு தீயிற் சுரமுதற் றோன்றும்
பிரிவருங் காலையும் பிரித
லரிது * வல் லுநர்நங் காத லோரே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி, 'இக்காலத்தேபிரிந்தார்' எனத் தலைமகள் இரங்கிச் சொல்லியது. (௮)

௩௩௯. அம்ம வாழி தோழி சிறியிலைக்
குறுஞ்சினை வேம்பி னறும்பழ முணீஇய
வாவ † லுகக்கு மாலையு
‡ மின்றுகொல் காதலவர் சென்ற நாட்டே.

எ - து, தலைமகன் குறித்த பருவவரவின்கண் மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௯)

௩௪௦. அம்ம வாழி தோழி காதல
ருள்ளார் கொன்னு மருளுற் றனங்கொல்
விட்டுச் சென்றனர் நம்மே
தட்டைத் தீயி னூறல ரெழவே.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்துழி, 'கடிதின்வருவர்' என ஆற்றியிருந்த தலைவி § அவன் நீட்டித்துழி ஆற்றாது தோழிக்குச்சொல்லியது. (௧௦)

௩௪.—தலைவியிரங்குபத்து முற்றிற்று.

௩௫.—இளவேனிற் பத்து.

௩௪௧. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
குயிற்பெடை யின்குர லகவ
வயிர்க்கேழ் ‖ நுண்ணற னுடங்கும் பொழுதே.

(பி - ம்.) * 'வல்லினர்' † 'உருக்குமாலை', 'உவக்குமாலை', ‡ 'இன்றகொ ளேழியவர்' § 'அவர்நீட்டித்துழி'. ‖ 'நுண்ணறலடங்கும்'

எ-து, தலைமகன்பிரிந்துழிக் குறித்தபருவம் வரக்கண்டு தலைமகள் சொல்லியது.

இனி வருகின்ற பாட்டு ஒன்பதிற்கும் இஃது ஒக்கும். (௧)

௩௪௨. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
சுரும்புகளித் தாலு மிருஞ்சினைக்
கருங்கா லுணவங் கமழும் பொழுதே. (௨)

௩௪௩. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
திணிநிலைக் கோங்கம் பயந்த
வணிமிகு கொழுமுகை யுடையும் பொழுதே. (௩)

௩௪௪. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
நறும்பூங் குரவம் பயந்த
செய்யாப் பாவை கொய்யும் பொழுதே. (௪)

௩௪௫. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
* புதுப்பூ வதிர லுஅய்க்
கதுப்பற லணியுங் காமர் பொழுதே. (௫)

௩௪௬. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
யஞ்சினைப் † பாதிரி யலர்ந்தெனச
செங்க ணிருங்குயி லறையும் பொழுதே. (௬)

௩௪௭. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
யெழிற்றகை யிளமுலை பொலியப்
‡ பொரிப்பூம் புன்கின் முறிதிமிர் பொழுதே. (௭)

௩௪௮. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
வலஞ்சுரி மராஅம் வேய்ந்துநம
மணங்கமழ் தண்பொழின் மலரும் பொழுதே. (௮)

(பி-ம்.) * 'புதுப்பூ வகிரா லுஅய்க்' † 'பாதிரியலர்த்தென' ‡ 'பொரிய பூம் புன்கின்'

௩௪௯. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
பொரிகான் மாஞ்சினை புதைய
வெரிகா ளெண்தளி ரீனும் பொழுதே. (௯)

௩௫0. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
வேம்பி னொண்பூ வுறைப்பத்
தேம்படு கிளவியவர் தெளிக்கும் பொழுதே. (க0)

௩௫.—இளவேனிற்பத்து முற்றிற்று.

௩௬.—வரவுரைத்த பத்து.

௩௫௧. அத்தப் பலவின் வெயிறின் சிறுகா
யருஞ் * சுரஞ் செல்வோ ரருந்தினர் கழியுங்
காடுபின் னொழிய வந்தனர் தீர்கினிப்
பல்லித ழுண்கண் மடந்தைநின்
னல்லெழி லல்குல் வாடிய நிலையே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன் வரவுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது. (க)

௩௫௨. விழுத்தொடை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோ
ரெழுத்துடை நடுக லன்ன விழுப்பிணர்ப்
பெருங்கை யானை யிருஞ்சின முறைக்கும்
வெஞ்சுர மரிய வென்னார்
வந்தனர் தோழிநங் காத லோரே.

இதுவுமது.

(ப - ரை.) 'வெஞ்சுரம் அரிய என்னார் வந்தனர்' என்றது, இன்று இடையிலே தங்காது வந்தனர்; எ - று. (உ)

௩௫௩. எரிக்கொடிக் கவைஇய செவ்வரை போலச்
சுடர்ப்பூண் விளங்கு மேந்தெழி லகல
நீயினிது முயங்க வந்தனர்
மாயிருஞ் சோலை மலையிறந் தோரே.

இதுவுமது (௩)

(பி - ம்.) * 'சுரன்செல்வோர் வருந்தினர்கழியும்'

௲ருடுச. ஈர்ம்பிணவு புணர்ந்த செந்நா யேற்றை
மறியுடை மான்பிணை கொள்ளாது கழியு
மரிய சுரன்வந் தனரோ
தெரியிழை யரிவைநின் பண்புதர விரைந்தே.

இதுவுமது. (ச)

௲ருடுரு. திருந்திழை யரிவை நின்னல முள்ளி
யருஞ்செயற் பொருட்பிணி பெருந்திரு வுறுகெனச்
* சொல்லாது பெயர்தந் தேனே பல்பொறிச்
சிறுகண் யானை திரிதரு
நெறிவிலங் கதர † கானத் தானே.

எ - து, நினைந்த எல்லையளவும் பொருண்முற்றிநில்லாது பெற்றபொருள் கொண்டு தலைவியையினைந்து மீண்ட தலைமகன் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'பொருட்பிணி பெருந்திருவுறுக' என்றது, மேல் உளதாகும் பொருட்பிணி திருவுறுவதாகவெனக் குறிப்பின் வெகுண்டுரைத்தது. 'சொல்லாது பெயர்தந்தேனே' என்றது, உடன்சென்றோர் விலக்குவரெனச் சொல்லாது மீண்டேன்; எ - று. (ரு)

௲ருடுசு. ‡ உள்ளுதற் கினிய மன்ற செல்வர்
யானை பிணித்த பொன்புனை கயிற்றி
னொள்ளெரி மேய்ந்த சுரத்திடை
யுள்ளம் வாங்கத் தந்தநின் குணனே.

எ - து, வினைமுற்றி மீண்டுவந்ததலைமகன் தலைவிக்கு அவள்குணம் புகழ்ந்து கூறியது.

(ப - ரை.) 'உள்ளம்வாங்கத் தந்தநின்குணன்' என்றது, என்னுள்ளம் வாங்குதற்பொருட்டு நீ தந்தகுணங்கள்; எ - று. (சு)

௲ருடுஎ. குரவ மலர மரவம் பூப்பச்
சுரனணி கொண்ட கானங் காணூஉ
வழங்குக செய்பொருட் செலவென விரும்பிநின்
னங்கலிழ் மாமை கவின
வந்தனர் தோழிநங் காத லோரே.

(பி - ம்.) * 'செல்லாது' † 'கானந்தானே' ‡ 'உள்ளற்கினிய'

எ - து, 'பொருள்வயிற்பிரிந்து' ஆண்டுறைகின்ற தலைமகன் குறித்தபருவ வரவுகண்டு கடிதின்மீண்டுவந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - ம.) 'அழுங்குக செய்பொருட்செலவு' என்றது, மேலுளதாகும் பொருட்பிணிச்செலவும் இனிக் கெடுவதாக; எ - று. (எ)

ருஅ. கோடியர் பன்மலை யிறந்தன ராயினு
நீட விடுமோ மற்றே நீடுநினைந்து
துடைத்தொறுந் துடைத்தொறுங் கலங்கி
* யுடைத்தெழு வெள்ள மாகிய கண்ணே.

எ - து, தலைமகள் ஆற்றாமைகண்டு, பிரிந்ததலைமகன் வந்தனனாகத்தோழி சொல்லியது. (அ)

ருகூ. அரும்பொருள் வேட்கைய மாகிநிற் றுறந்து
பெருங்க லதரிடைப் பிரிந்த காலைத்
தவநனி நெடிய வாயின வினியே
யணியிழை யுள்ளியாம் வருதலி
னணிய வாயின சுரத்திடை யாறே.

எ - து, மீண்டுவந்த தலைமகன் அவளைப் பிரிகின்றகாலத்துச் சுரத்துச் சேய்மையும் வருகின்றகாலத்து அதன் அணிமையுங்கூறியது. (கூ)

ருசுo. எரிகவர்ந் துண்ட வென்றூழ் நீளிடை
யரிய வாயினு மெளிய வன்றே
யவவுறு நெஞ்சங் † கவவுநனி விரும்பிக்
கடுமான் றிண்டேர் ‡ கடைஇ
நெடுமா ணேக்கினின் னுள்ளியாம் வரவே.

எ - து, வினைமுற்றி மீண்டுவந்த தலைமகன், 'சுரத்தருமைநோக்காது வந்தவாறு என்னை?' என வினவியதலைமகட்குச் சொல்லியது. (கo)

ருசு.—வரவுரைத்தபத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'உடைத்தருவெள்ளம்' † 'கவவநனி விரும்ப' ‡ 'கடவி'

௩௭.—முன்னிலைப் பத்து.

௩௬௧. * உயர்கரைக் கான்யாற் றவிர்மணை லகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் றடமென் றோளே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகன் இடைச்சுரத்துக்கண் விளையாட்டுவகையாற் பூத்தொடுக்கின்ற தலைமகளைக்கண்டு புகழ அவள் அதற்கு நாணிக் கண்புதைத்தவழிச் சொல்லியது. (௧)

௩௬௨. † பதுக்கைத் தாய வொதுக்கருங் கவலைச்
சிறுகண் யானை யுறுபகை நினையா
தியாங்குவந் தனையோ பூந்தார் மார்ப
வருள்புரி நெஞ்ச முய்த்தர
விருள்பொர நின்ற விரவி னானே.

எ - து, சேணிடைப்பிரிந்த தலைமகன் இடைநிலத்துத்தங்காது இரவின் கண்வந்துழித் தோழிசொல்லியது. (௨)

௩௬௩. சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக்
‡ கொலைவி லெயினர் தங்கைநின் முலைய
சுணங்கென § நினைதி நீயே
யணங்கென நினையுமென் னணங்குறு நெஞ்சே.

எ - து, புணர்ந்துடன்செல்கின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகளை நலம்பாராட்டியது. (௩)

௩௬௪. ‖ முளமா வல்சி யெயினர் தங்கை
யிளமா வெயிற்றிக்கு ¶ மின்நிலை யறியச்
சொல்லினே னிரக்கு மளவை
வெள்வேல் விடலை விரையா தீமே.

(பி - ம்.) * 'உயராற் கான்யாற் றவிறல்' † 'பதுக்கைதாய' ‡ 'கொலை வல்லெயினர்' § 'நினைத்தி' ‖ 'முளவுமா' ¶ 'நின்னிலையறிய'

எ - து, உடன்போக்கு நயந்த தலைமகன் அதனைத் தோழிக்குணர்த்த அவள் முடிப்பாளாய்ச் சொல்லியது. (௪)

௩௬௫. கணமா தொலைச்சித் தன்னையர் தந்த
* நிணம்ஊன் வல்சிப் படுபுள் ளோப்பு
† நலமா ணெயிற்றி போலப் பலமிகு
நன்னல நயவர வுடையை
யென்னோற் றனையோ மாவின் றளிரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து மீள்கின்றான் இடைச்சுரத்துக் குழைத்த மாவின்றளிர்கண்டு சொல்லியது. (௫)

௩௬௬. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
பசந்தனள் பெரிதெனச் சிவந்த கண்ணை
கொன்னே கடவுதி யாயி னென்னதூஉ
‡ மறிய வாகுமோ மற்றே
முறியிணர்க் கோங்கம் § பயந்த மாறே.

எ - து, தலைமகளைநோக்கி, 'இவ்வேறுபாடு எற்றினானாயிற்று?' என்று வினவியசெவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுநின்றது.

(ப - ம்.) இது முன்னாள் அவன்தந்த கோங்கம்பூவால் விளைந்ததெனப் பூத்தருபுணர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று. இது கருப்பொருளாற் பாலை. (௬)

௩௬௭. பொரியரைக் கோங்கின் பொன்மருள் பசுவீ
விரியிணர் வேங்கையொடு ‖ வேறுபட மிலைச்சி
விரவுமல ரணிந்த வேனிற் கான்யாற்றுத்
தேரொடு குறுக வந்தோன்
பேரொடு புணர்ந்தன் றன்னை ¶ யிவ ளுயிரே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின்கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப - ம்.) 'கான்யாற்றுத்தேரொடு குறுகவந்தோன்' என்றது, கான்யாற்று யாங்கள் அழுந்தழிக் குறுகவந்தோன்; எ - று. எனவே, புனறரு புணர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று. 'பேரொடு புணர்ந்தன்று இவளுயிர்' என்றது, அன்றுதொட்டு இன்னான் தந்த உயிரென அவன்பேரொடுபட்டது இவளுயிர் எ - று. இது காலத்தாற் பாலை. (௭)

(பி - ம்.) * 'நிணவூன்வல்சி' † 'அமைர லெயிற்றி போல நலமிக' ‡ 'அரியவாகுமோ' § 'பயந்தமார்பே' ‖ 'வேறுபட்டுமிலைச்சி' ¶ 'இவள் கவினே'

௩௬அ. எரிப்பூ விலவத் * தூழ்கழி பன்மலர்
பொரிப்பூம் புன்கின் புகர்நிழல் வரிக்குந்
தண்பத வேனி லின்ப நுகர்ச்சி
யெம்மொடு கொண்மோ பெருமநின்
னம்மெ லோதி † யழிவில ளெனினே.

எ - து, 'வேனிற்காலத்து நும்மொடு விளையாட்டு நுகர வருவல்' என்று பருவங்குறித்துப் பிரியலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - ரை.) 'அம்மெலோதி அழிவிலளெனின் இன்பநுகர்ச்சி எம்மொடு கொண்மோ' என்றது, நீ வருந்துணையும் இவள் ஆற்றியுளளாயின், எம்மொடு நுகர்ச்சி கொள்வீராமினென மறுத்தவாறு. (அ)

௩௬௯. வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழின்
முளைநிரை முறுவ லொருத்தியொடு ‡ நெருநற்
குறிநீ செய்தனை யென்ப வலரே
குரவ நீள்சினை § யுறையும்
பருவ மாக்குயிற் கௌவையிற் பெரிதே.

எ - து, பரத்தையொருத்தியுடன் பொழிலகத்துத் தங்கிவந்த தலைமகன் தலைமகள் வினயவழி, 'யாரையும் அறியேன்' என்றானாக அவள் கூறியது.

(ப - ரை.) இது பாலைக்குரித்தாகிய வேனிற்கண் நிகழும்குரவும் குயிலுங் கூறுதலாற் பாலையாயிற்று. (௯)

௩௭௦. வண்சினைக் கோங்கின் றண்கமழ் படலை
யிருஞ்சிறை வண்டின் பெருங்கிளை மொய்ப்ப
|| நீயணந் தனையப் பட்டோள்
¶ யாவ ளோவெம் மறையா தீமே.

எ - து, பரத்தையொருத்திக்குப் பூவணிந்தானென்பது கேட்ட தலைமகள், 'அஃதில்லை' என்று மறைக்குந்தலைமகற்குக் கூறியது.

(ப - ரை.) இது, பாலைக்குரிய கருப்பொருளாகிய கோங்குகூறினமையால், பாலையாயிற்று. (௧0)

௩எ.—முன்னிலைப்பத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'ஊழ்கழிபன்மலர்' † 'அழிவிலளெனவே' ‡ 'நெருநை' § 'உறையும்' || 'நீ யணந்தலைய' ¶ 'யாரளோ'

௩௭-மகட்போக்கியவழித் * தாயிரங்கு பத்து.

௩௭௧. மள்ளர் † கொட்டின் மஞ்ஞை யாலு
முயர்நெடுங் குன்றம் படுமழை தலைஇச்
சுரநனி யினிய வாகுக தில்ல
வறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென்
பிறைநுதற் குறுமகள் போகிய ‡ சுரனே. (௧)

௩௭௨. என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சுணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையொ
§ டழுங்கன் மூதூ ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற மிறந்தவென் மகளே. (௨)

௩௭௩. நினைத்தொறுங் கலிழு மிடும்பை யெய்துக
புலிக்கோட் பிழைத்த கவைக்கோட்டு முதுகலை
மான்பிணை யணைதர வாண்குரல் விளிக்கும்
வெஞ்சுர மென்மக ளுய்த்த
வம்பமை வல்வில் விடலை தாயே.

எ - து, தலைமகளைத் தலைமகன் கொண்டுகழிந்த கொடுமைநினைந்து நற்றாய் சொல்லியது.

(ப - ரை.) இவட்காக யான் பட்டதுயரம் அவன்றாயும் படவேண்டும் எ - று. (௩)

௩௭௪. பல்லூழ் நினைப்பினு நல்லென் றூழ
மீளி முன்பிற் காளை காப்ப
முடியகம் புகாஅக் கூந்தலள்
கடுவனு மறியாக் காடிறந் தோளே.

(பி - ம்.) * 'தாயிரங்கியபத்து', 'தாயிரங்குப்பத்து' † 'கொட்டுமஞ்ஞை' ‡ 'சுரனே' § 'அழுங்கின்மூதூர்'

ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்ரீ தேவர்பிரான்கவிராயரவர்கள்வீட்டுக் கையெழுத்துப்பிரதியில் இந்தச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் காணப்படவில்லை; இவைகள் இருத்தற்குரிய இடத்தில் "வயக்குகதிர் ஞாயிறு திருகலி னீரறுபு, கயந்தக ளாகிய வியந்தபு கொள்கையொ, டின்னு வாயிறு மினிய வாகுக, காதல யைந்தபா ராட்டவென், மாதர் மடப்பிடி போகிய சுரனே." என்னும் செய்யுளொன்றுமே எழுதப்பட்டிருந்தது.

எ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவள் இளமையினைந்து இரங்கித் தாய் கூறியது. (௪)

௩௭௫. * இதுவென் பாவை பாவை யிதுவென்
னலமரு நோக்கி னலம்வரு சுடர்நுதற்
பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி யென்றிவை
காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்க
நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே.

எ - து, சேரியும் அயலும் தேடிக் காணாதுவந்தாரைக் கண்டு தலைமகள் தாய் சொல்லியது. (௫)

௩௭௬. நாடொறுங் கலிழு மென்னினு மிடைநின்று
காடுபடு தீயிற் † கனலியர் மாதோ
நல்வினை நெடுநகர் கல்லெனக் கலங்கப்
பூப்புரை யுண்கண் மடவரற்
‡ போக்கிய புணர்த்த வறனில் பாலே.

எ-து, தலைமகள் போயவழி நற்றாய் விதியைவெகுண்டு சொல்லியது. (௬)

௩௭௭. நீர்நசைக் கூக்கிய வுயவல் யானை
யியம்புணர் தூம்பி னுயிர்க்கு மத்தஞ்
சென்றனண் மன்றவென் மகளே
§ பந்தும் பாவையுங் கழங்குமெமக் கொழித்தே.

எ - து, தலைமகள் உடன் || போயவழி அவள் பந்துமுதலாகியகண்ட நற்றாய் கலங்கிச் சொல்லியது. (௭)

௩௭௮. செல்லிய ¶ முயலிப் பாஅய சிறகர்
வாவ ** லுகக்கு மாலையாம் புலம்பப்
போகிய வவட்சோ நோவேன் றேமொழித்
துணையிலள் கலிழு நெஞ்சி
னிணையே ருண்க ணிவட்குநோ வதுவே.

(பி - ம்.) * 'இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை, யிதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி, யிதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென், றலம்வரு நோக்கி னலம்வருஞ் சுடர்நுதல், காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி,-நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே.' † 'கனலிய' ‡ 'போகிய' § 'பந்துபாவையும்' || 'போகியவழி' ¶ 'முயலின்' ** 'உவக்குமாலை'

எ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவள்தோழியாற்றாமைகண்ட நற்றாய் சொல்லியது. (அ)

கூஎகூ. தன்னமர் ஆயமொடு நன்மண நுகர்ச்சியி
னினிதாங் கொல்லோ தனக்கே பனிவரை
யினக்களிறு வழங்குஞ் சோலை
வயக்குறு வெள்வே லவற்புணர்ந்து செலவே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகியவழித் தோழி அறத்தொடுநிற்பக்கேட்ட நற்றாய், 'அதனை முன்னேயறிவித்து நாம் மணம்புணர்த்த ஒழுகாது போயினள்' என நொந்து சொல்லியது. (கூ)

கூஅ0 அத்த நீளிடை யவனொடு போகிய
முத்தேர் வெண்பன் முகிழ்நகை மடவா
* ருய ரென்னும் பெயரே வல்லா
றெடுத்தேன் மன்ற யானே
கொடுத்தோர் மன்றவவ ளாயத் தோரே.

எ - து, தலைமகள் உடன்போகியவழித் தெருட்டுவோர்க்குச் செவிலித்தாய் சொல்லியது. (க0)

கூஅ.—மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்குபத்து முற்றிற்று.

கூகூ.—உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத் துரைத்த பத்து.

கூஅக. பைங்காய் நெல்லி பலவுடன் மிசைந்து
செங்கான் மராஅத்த வரிநிழ லிருந்தோர்
யார்கொ லளியர் தாமே வார்சிறைக்
† குறுங்கான் மகன்றி லன்ன
வுடன்புணர் கொள்கைக் காத லோரே.

எ - து, உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது. (க)

(பி - ம்.) * 'தாய ளென்னும் பெயரே வல்லாறு' † 'குறுங்கானகன்றில்'

௩௮௨. புள்ளொலிக் கமர்த்த கண்ணாள் வெள்வேற்
றிருந்துகழற் காளையொ டருஞ்சுரங் கழிவோ
ளெல்லிடை யசைந்த கல்லென் சீறூர்ப்
புனையிழை மகளிர்ப் பயந்த
மனைகெழு பெண்டிர்க்கு நோவுமார் பெரிதே.

எ - து, தலைமகள் இடைச்சுரத்தினது ஊரின்கண் எல்லிடைத் தங்கிய வழி அவ்வூர்ப்பெண்டிர்பார்த்து இரங்குதல் கண்டார் சொல்லியது. (௨)

௩௮௩. கோட்சுரும் பரற்று நாட்சுரத் தமன்ற
நெடுங்கான் மராஅத்துக் குறுஞ்சினை பற்றி
வலஞ்சுரி வாலிணர் கொய்தற்கு நின்ற
மள்ள னுள்ள மகிழ்கூர்ந் தன்றே
பஞ்சாய்ப் பாவைக்குந் தனக்கு
மஞ்சாய் கூந்த * லாய்வது கண்டே.

எ - து, உடன்போகிய தலைமகள் தலைமகன் வளைத்த கொம்பிற்பூக்கொண்டு தனக்கும் பாவைக்கும் வகுக்கக் கண்டார்கூறியது. (௩)

௩௮௪ சேட்புல முன்னிய † வசைநடை யந்தணிர்
நும்மொன் றிரந்தனென் மொழிவ லெம்மூர்
‡ யாய்நயந் தெடுத்த வாய்நலங் கவின
வாரிடை யிறந்தன ளென்மி
னேரிறை முன்கையென் னையத் தோர்க்கே.

எ - து, உடன்போகிய தலைமகள் ஆண்டு எதிர்வரும் அந்தணர்க்குச் சொல்லியது. (௪)

௩௮௫. கடுங்கட் காளையொடு நெடுந்தே ரேறிக்
கோள்வல் § வேங்கை மலைபிறக் கொழிய
|| வேறுபல் லருஞ்சுர மிறந்தன ளவளெனக்
கூறுமின் வாழியோ வாறுசென் மாக்க
ணற்றோ ணயந்துபா ராட்டி
யெற்கெடுத் திருந்த வறனில் யாய்க்கே.

(பி - ம்.) * 'ஆய்வதுகொண்டே' † 'விரைநடை' ‡ 'தாய்நயந்தெடுத்த வாய்நலங்கவின்பெற' § 'வேங்கையமலை' || 'வேரன்மலருஞ்சுரமிறந்தனளென'

எ - து, வரைவுமறுத்தவழி உடன்போய தலைமகள் இடைச்சுரத்துக்கண்டாரை, 'யான் போகின்றபடியை யாய்க்கு நீர் கூறவேண்டும்' எனச் சொல்லியது. (௫)

௩௮௬. புன்கண் யானையொடு புலிவழங் கத்த
நயந்த காதலற் புணர்ந்துசென் றனளே
நெடுஞ்சுவர் நல்லின் மருண்ட
விடும்பை யுறுவிநின் கடுஞ்சூன் மகளே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகளை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் அவள்தாய்க்குச் சென்று கூறியது. (௬)

௩௮௭. அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற்
றிறம்புரி கொள்கை யந்தணிர் தொழுவலென்
றொண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை * யவளை
யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
குன்றுயர் பிறங்கன் மலை† யிறந் தோளே.

எ - து, பின்சென்ற செவிலியால் வினவப்பட்ட அந்தணர் அவட்குச் சொல்லியது. (௭)

௩௮௮. ‡ நெருப்பவிர் கனலி யுருப்புச்சினந் தணியக்
கருங்கால் § யாத்து வரிநிழ லிரீஇச்
சிறுவரை யிறப்பிற் || காண்குவை செறிதொடிப்
பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு
¶ வென்வேல் விடலை முன்னிய சுரனே.

எ - து, தேடிச்சென்ற செவிலிக்கு இடைச்சுரத்துக்கண்டார் அவளைக் கண்டதிறம் கூறியது. (௮)

(பி - ம்.) * 'அவனே' † 'இறந்தோரே' ‡ 'நெருப்பவிர்கனலி' § 'யாத்தவரி நிழலசைஇ' || 'காண்டி செறிதளிர்' ¶ 'வென்வேலண்ணல்'

ருஅ௯. செய்வினைப் பொலிந்த செறிகழ ணேன்றாண்,
மைய்னற் காளையொடு பைய வியலிப்
பாவை யன்னவென் னாய்தொடி மடந்தை
சென்றன ளென்றி ரைய
வொன்றின வோவவ ளஞ்சிலம் படியே.

எ - து, பின்சென்ற செவிலித்தாய், வினவப்பட்டோர், 'கண்டோம்' என்புழிச் சொல்லியது. (௯)

ருகO. * நல்லோ ராங்கட் பரந்துகை தொழுது
பல்லூழ் † மறுகி வினவு வோயே
திண்டோள் வல்விற் காளையொடு
கண்டனெ மன்ற சுரத்திடை யாமே.

எ - து, பின்சென்ற செவிலித்தாய் பலரையும் வினவக் கண்டோர் தாம் கண்டவாறு அவட்குக்கூறியது. (௧O)

ருகூ.—உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத் துரைத்தபத்து முற்றிற்று.

சO.—மறுதரவுப்பத்து.

ருகக. மறுவி ராவிச் சிறுகருங் காக்கை
யன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்
பச்சூன் பெய்த பைந்திணை வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காளையொ
டஞ்சி லோதியை வரக் ‡ கரைந் தீமே.

எ - து, உடன்போகிய தலைமகள் மீடற்பொருட்டுத் தாய் காகத்திற்குப் பராய்க்கடன் உரைத்தது. (க)

(பி - ம்.) * 'நல்லோரங்கட்பரிந்து' † 'மறுகின்' ‡ 'கரைந்திடுமே'

௩௧௨. வேய்வனப் பிழந்த தோளும் வெயிறெற
வாய்கவின் றொலைந்த நுதலு நோக்கிப்
* பரியல் வாழி தோழி † பரியி
னெல்லையி லிடும்பை தரூஉ
நல்வரை நாடனொடு ‡ வந்த மாறே.

எ - து, உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைமகள், வழிவரல்வருத்தங் கண்டு ஆற்றாளாகிய தோழிக்குச் சொல்லியது. (௨)

௩௧௩. § துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅ
யறம்புலந்து பழிக்கு || மளைக ணாட்டி
யெவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக
வந்தன ளோநின் மகளே
¶ வெந்திறல் வெள்வேல் விடலைமுந் துறவே.

எ - து, உடன்போய்த் தலைமகள் மீண்டுவந்துழி அயலோர் அவள் தாய்க்குச் சொல்லியது. (௩)

௩௧௪. மாண்பில் கொள்கையொடு மயங்குதுயர் செய்த
வன்பி லறனு ** மருளிற்று மன்ற
வெஞ்சுர மிறந்த வஞ்சி லோதிப்
பெருமட மான்பிணை யலைத்த
சிறுநுதற் குறுமகட் காட்டிய வம்மே

எ - து, உடன்போய்த் தலைமகள்வந்துழித் தாய் சுற்றத்தார்க்குச் சொல்லியது. (௪)

௩௧௫. முளிவயிர்ப் பிறந்த வளிவளர் கூரெரிச்
சுடர்விடு நெடுங்கொடி விடர்முகை முழங்கு
மின்னா வருஞ்சுரந் தீர்ந்தன மென்மெல
வேகுமதி வாழியோ குறுமகள் போதுகலந்து
கறங்கிசை யருவி வீழும்
பிறங்கிருஞ் சோலைநம் மலைகெழு நாட்டே.

எ - து, உடன்போய் மீள்கின்றதலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது. (௫)

(பி - ம்.) * ‘பிரியல்வாழி’ † ‘பிரியன்’ ‡ ‘வந்தவாறே’ § ‘துறந்ததற் கொண்டும்’ || ‘உண்கணாட்டி’ ¶ ‘வெஞ்சினவென்வேல்’ ** ‘அருளின்று’

௩௯௬. * புலிப்பொறி வேங்கைப் பொன்னிணர் கொய்துநின்
கதுப்பய லணியு மளவை பைபயச்
சுரத்திடை யயர்ச்சியை யாறுக மடந்தை
கல்கெழு சிறப்பி னம்மூ
ரெல்விருந் தாகிப் புகுக நாமே.

இதுவுமது. (௬)

௩௯௭. கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை
குருளைப் † பன்றி கொள்ளாது கழியுஞ்
சுரநனி வாரா நின்றன ளென்பது
‡ முன்னுற விரைந்தநீ ருரைமி
னின்னகை முறுவலென் னையர்க் கோர்க்கே.

எ - து, உடன்போய் மீள்கின்ற தலைமகள் தன்னூர்க்குச்செல்கின்றாரைக் கண்டு கூறியது. (௭)

௩௯௮. புள்ளு மறியாப் § பல்பழம் பழுனி
மடமா னறியாத் தடநீர் நிலைஇச்
சுரநனி யினிய வாகுக வென்று
நினைத்தொறுங் கலிழு மென்னினு
மிகப்பெரிது || புலம்பின்று தோழிநம் மூரே.

எ - து, தலைமகள் மீண்டுவந்துழி அவட்குத் தோழி கூறியது. (௮)

௩௯௯. நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினு
மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொல்லி னெவனோ மற்றே வென்வேன்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே.

எ - து, உடன்கொண்டுபோன தலைமகன் மீண்டு தலைவியைத் தன் இல்லத்துக்கொண்டுபுக்குழி அவன்றாய் அவட்குச் சிலம்புகழிநோன்பு செய்கின்றாளெனக்கேட்ட நற்றாய் ஆண்டுநின்றும்வந்தார்க்குச் சொல்லியது. (௯)

(பி - ம்.) * 'புலிப் பொலி வேங்கை' † 'பன்றிக்கொள்ளாது' ‡ 'முன்னுறச்செல்வீருரைமின்' § 'பல்பழம்பழூஉ' || 'கலங்கின்று'

௨00. மள்ள ரன்ன மறவன் றழீஇ
மகளி ரன்ன வாடுகொடி நுடங்கு
மருப்பதங் கொண்ட பெரும்பத வேனிற்
காதல் புணர்ந்தன ளாகி யாய்கழல்
வெஞ்சின விறல்வேற் காளையொ
டின்றுபுகு தருமென வந்தன்று தூதே.

எ - து, உடன்போய் வதுவையயரப்பட்ட தலைவி, 'தலைவனோடு இன்று வரும்' எனக்கேட்ட செவிலித்தாய் நற்றாய்க்குச் சொல்லியது. (க0)

௨0.—மறுதரவுப்பத்து முற்றிற்று.

நான்காவது

பாலை முற்றிற்று.

ஓதலாந்தையார்.

ஐந்தாவது

முல்லை.

ருக.—செவிலி கூற்றுப் பத்து.

௪0௧. மறியிடைப் படுத்த மான்பிணை போலப்
புதல்வ னடுவண ளாகி நன்று
மினிது மன்றவவர் கிடக்கை முனிவின்றி
நீனிற வியலகங் கவைஇய
வீனு மும்பரும் பெறலருங் குரைத்தே.

எ - து, கடிமனைச்சென்றுவந்த செவிலி உவந்தவுள்ளத்தளாய் நற்றாய்க்குச் சொல்லியது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதனுள் முதல்எட்டினுக்கும் இஃதுஒக்கும். (௧)

௪0௨. புதல்வற் கவைஇய தாய்புற முயங்கி
நசையினன் வதிந்த கிடக்கை பாணர்
நரம்புளர் முரற்கை போல
வினிதா லம்ம பண்புமா ருடைத்தே. (௨)

௪0௩. புணர்ந்த*கா தலியிற் புதல்வன் றலையு
மமர்ந்த வுள்ளம் பெரிதா கின்றே
யகன்பெருஞ் சிறப்பிற் றந்தை †பெயரன்
முறுவலி னின்னகை பயிற்றிச்
சிறுதே ருருட்டுந் தளர்நடை கண்டே. (௩)

௪0௪. வா ணுத லரிவை மகன்முலை யூட்டத்
தானவள் சிறுபுறங் கவையின னன்று
நறும் ‡பூந் தண்புற வணிந்த
குறும்பல் பொறைய நாடுகிழ வோனே. (௪)

(பி - ம்.) * 'காதலின்' † 'பெயரான்' ‡ 'பூண்டன்'

௪0௫. ஒண்சுடர்ப் பாண்டிற் செஞ்சுடர் போல
மனைக்குவிளக் காயினன் மன்ற கனைப்பெயற்
பூப்பல வணிந்த வைப்பிற்
புறவணி நாடன் புதல்வன் றாயே. (௫)

௪0௬. மாதர் உண்கண் மகன்விளை யாடக்
* காதலித் தழீஇ யினிதிருந் தனனே
தாதார் † பிரச மூதும்
போதார் புறவி னாடுகிழ வோனே. (௬)

௪0௭. நயந்த காதலித் தழீஇப் பாணர்
நயம்படு முரற்கையின் யாத்த பயன்றெரிந்
தின்புறு புணர்ச்சி நுகரு
மென்புல வைப்பி னாடுகிழ வோனே. (௭)

௪0௮. பாணர் முல்லை பாடச் சுடரிழை
வாணுத லரிவை முல்லை மலைய
வினிதிருந் தனனே நெடுந்தகை
துனிதீர் கொள்கைத் ‡ தன் புதல்வனொடு பொலிந்தே.
(௮)

௪0௯. புதல்வற் கவைஇயினன் றந்தை மென்மொழிப்
புதல்வன் றாயோ விருவருங் கவையின
ளினிது மன்றவவர் கிடக்கை
§ நனியிரும் பரப்பினிவ் வுலகுடன் னுறுமே. (௯)

௪௧0. மாலை முன்றிற் குறுங்காற் கட்டினத்
மனையோ டுணைவி யாகப் புதல்வன்
மார்பி னூரு மகிழ்நகை யின்பப்
பொழுதிற் கொத்தன்று மன்னே
மென்பிணித் தம்ம பாணனை தியாமே.

எ - து, கடிமனைச்சென்ற செவிலி, தலைமகனும் தலைமகளும் புதல்வ னொடு பாடல்கேட்டிருந்தமை கண்டு தன்னுள்ளே உவந்துசொல்லியது. (௧0)

௪௧.—செவிலிகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

(பி - ம்.) * 'காதலிற்றழீஇ' † 'பிரசமூரினும்' ‡ 'தம்புதல்வன்' § 'நனி விரும்பரப்பு'

௪உ.—கிழவன் பருவம்பாராட்டுப் பத்து

௪கக. ஆர்குரா லெழிலி யழிதுளி சிதறிக்
கார்தொடங் கின்றாற் காமர் புறவே
வீழ்தரு புதுப்புன லாடுகந்
தாழிருங் கூந்தல் வம்மதி விரைந்தே.

எ - து, பருவங்குறித்துப் பிரிந்ததலைமகன் அப்பருவத்திற்கு முன்னே வந்து தலைவியொடுகூடிச் செல்லாநின்றுழிப் பருவம்வந்ததாகத் தான் பருவத்திற்குமுன்னே வந்தமைதோன்றக் கூறுவான் தலைவிக்கு உரைத்தது. (க)

௪கஉ. * காயா கொன்றை நெய்தன் முல்லை
போதவிழ் தளவமொடு † பிடவலர்ந்து கவினிப்
பூவணி கொண்டன்றாற் புறவே
பேரமர்க் கண்ணி யாடுகம் விரைந்தே.

இதுவுமது.
(ப - ை.) விளையாட்டுநயப்புக் கூறியது. (உ)

௪கங. நின்னுத லாறு நறுந்தண் புறவி
னின்னே போல மஞ்ஞை யாலக்
கார்தொடங் கின்றாற் பொழுதே
பேரிய லரிவை நாநயத் தகவே.

இதுவுமது. (ங)

௪கச. புள்ளு மாவும் புணர்ந்தினி துகளக்
கோட்டவுங் கொடியவும் பூப்பல பழுனி
மெல்லிய லரிவை கண்டிகு
மல்ல லாகிய மணங்கமழ் புறவே.

இதுவுமது. (ச)

௪கரு. இதுவே மடந்தைநா மேவிய பொழுதே
யுதுவே மடந்தைநா முள்ளிய புறவே
யினிதுடன் கழிக்கி லிளமை
யினிதா லம்ம ‡ வினியவர்ப் புணர்வே.

இதுவுமது. (ரு)

(பி - ம்.) * 'காயாக்கொன்றை' † 'பிடவமலர்ந்து' ‡ 'இனியவர்புணர்வே'

சகசு. போதார் நறுந்துகள் கவினிப் புறவிற்
றாதார்ந்து
களிச்சுரும் பார்ந்நூங் காமர் புதலின்
மடப்பிடி தழீஇய மாவே
சுடர்த்தொடி மடவரற் புணர்ந்தனம் யாமே.

எ - து, பருவங்குறித்துப் பிரிந்ததலைமகன் பருவத்திற்கு முன்னே வந்து தலைவியொடுகூடிச் செல்லாநின்றுழி அதற்கு இனியனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லுவான்போன்று தலைவிஅறியுமாற்றாற் கூறியது. (சு)

சகஎ. கார்கலந் தன்றாற் புறவே பலவுட
னேர்பரந் தனவாற் புனமே யேர்கலந்து
தாதார் பிரச மொய்ப்பப்
போதார் கூந்தன் முயங்கின ளெம்மே.

இதுவுமது. (எ)

சகஅ. வானம் பாடி வறங்களைந் தானு
தழிதுளி தலைஇய புறவிற் காண்வர
வானர மகளோ நீயே
மாண்முலை யடைய முயங்கி யோயே.

எ - து, குறித்தபருவத்திற்கு உதவவாராநின்ற வழிக்கண் உருவுவெளிப் பாடு கண்டதலைமகன் இல்லத்துப்புகுந்துழித் தலைமகட்குச் சொல்லியது. (அ)

சகக. உயிர்கலந் தொன்றிய செயிர்தீர் கேண்மைப்
* பிரிந்துற லறியா விருந்து கவவி
நம்போ லியவரப் புணர்ந்தன
கண்டிகு மடவரல் புறவின் மாவே.

எ - து, இன்பநுகர்ச்சிக்கேற்ற பருவம்வந்துழித் தலைமகளொடு புறவிற் சென்றதலைமகன் அவ்விடத்துமாக்களை அவட்குக்காட்டிச் சொல்லியது. (க)

சஉ0. பொன்னென மலர்ந்த கொன்றை மணியெனத்
தேம்படு காயா மலர்ந்த தோன்றியொடு
நன்னல மெய்திளை புறவே நின்னைக்
காணிய வருதும் யாமே
வாணுத லரிவையொ டாய்நலம் படர்ந்தே.

(பி - ம்) * 'பிரிந்துறவறியா'

எ - து, குறித்தபருவத்து எய்திய அணித்தாகவந்த தலைமகன் பருவத்தால் அணிகொண்ட புறவைநோக்கிச் சொல்லியது. (கo)

சஉ.—கிழவன் பருவம்பாராட்டுப்பத்து முற்றிற்று.

சங.—விரவுப் பத்து.

சஉக. மாலை வெண்காழ் காவலர் வீச
நறும்பூம் புறவி னொடுங்குமுய லிரியும்
* புன்புல நாடன் மடமக
ணலங்கிளர் பணைத்தோள் விலங்கின செலவே.

எ - து, வினை பலவற்றிற்கும் பிரிந்தொழுகுந்தலைமகன் பின்பு மனைவயின் நீங்காது ஒழுகுகின்ற காதலுணர்ந்தோர் சொல்லியது.

(ப - ரை.) வெண்காழென்றது, மாலைக்காலத்து முயலெறியுந்தடியை. (க)

சஉஉ. கடும்பரி நெடுந்தேர்க் கால்வல் புரவி
நெடுங்கொடி முல்லையொடு தளவமல ருதிர
விரையுபு கடைஇநாஞ் செல்லி
னிரைவளை முன்கை வருந்தலோ விலளே.

எ - து, மீள்கின்றான் தேர்ப்பாகன்கேட்பச் சொல்லியது. (உ)

சஉங. மாமழை யிடியூஉத் தளிசொரிந் தன்றே
வாணுதல் பசப்பச் செலவயர்ந் தனையே
யாமே நிற்றுறந் தமைகல
மாய்மல ருண்கணு நீர்நிறைந் தனவே.

எ - து, கார்ப்பருவத்தே பிரியக்கருதிய தலைமகற்குத் தோழி தலைமகளது ஆற்றாமைகூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

(ப - ரை.) இது, கார்ப்பருவத்தே கூறுதலான் முல்லையாயிற்று. (ங)

சஉச. புறவணி நாடன் காதன் மடமக
ளொண்ணுதல் பசப்ப நீசெலிற் றெண்ணீர்ப்
போதவிழ் தாமரை யன்னநின்
காதலம் புதல்வ † னழுமினி முலைக்கே.

இதுவுமது. (ச)

(பி - ம்.) * 'புன்புனநாடன்' † 'அழுமணி

சஉரு. புன்புறப் பேடை சேவ லின்புற
மன்ன ரியவரி னிரக்குங் கானம்
வல்லை நெடுந்தேர் கடவி
னல்ல லருநோ யொழித்தலைமக் களிதே.

எ - து, வினைமுற்றி மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. (ரு)

சஉசா. வென்வேல் வேந்த னருந்தொழி றுறந்தினி
நன்னுதல் யானே செலவொழிந் தனெனே
முரசுபா டதிர வேவி
யரசுபடக் கடக்கு மருஞ்சமத் தானே.

எ - து, வேந்தற்குத் தானைத்தலைவனாய் ஒழுகும் தலைமகன் பிரிந்து வினைமுடித்துவந்து தலைவியோடு உறைகின்றுழி, 'இன்னும்பிரியுங்கொல்' என்று கருதிய தலைமகட்குக் கவற்சிதீரச்சொல்லியது. (சா)

சஉஎ. போமர் மலர்க்கண் மடந்தை நீயே
காரெதிர் பொழுதென விடலொல் லாயே
போருடை வேந்தன் பாசறை
வாரா னவனெனச் செலவழுங் கினனே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று ஐயுற்று உடன்படாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்ற தலைமகட்குத் * தான் பிரிவொழிந்ததற்குக் காரணங்கூறித் தேற்றியது. (எ)

சஉஅ. தேர்செல வழுங்கத் திருவிற் கோலி
யார்கலி யெழிலி † சோர்தொடங் கின்றே
வேந்துவிடு விழுத்தொழி லொழிய
யான்றொடங் கினனா னிற் ‡ புறந் தரவே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று ஐயுற்றதலைமகள் ஐயந்தீரத் தலைமகன் சொல்லியது. (அ)

சஉகூ. பல்லிருங் கூந்தல் பசப்பு நீவிடிற்
செல்வேந் தில்ல யாமே செற்றார்
வெல்கொடி யரண முருக்கிய
கல்லா யானை வேந்துபகை வெலற்கே.

(பி - ம்.) * 'தான் இனிப்பிரிவொழிந்த' † 'கார்தோடங்கின்றே' ‡ 'புறந்தரலே'

எ - து, குறிப்பினாற் பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகள் உடம்படுவாளாக வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரியுந் தலைமகன் சொல்லியது. (கூ)

சங0. நெடும்பொறை மிசைய குறுங்காற் கொன்றை
யடர்பொன் னென்னச் சுடரிதழ் பகருங்
கான்கெழு நாடன் மகளே
யழுத லான்றிசி னழுங்குவல் செலவே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தலைமகன் பருவவரவுகூறி 'இதுகாரணத்தாலும் பிரியேன்' எனச்சொல்லியது. (க0)

சங.—விரவுப்பத்து முற்றிற்று.

சச.—புறவணிப் பத்து.

சஙக. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
யணிசிற * விரும்பொறை மீமிசை
மணிசிற † வுருவின தோகையு முடைத்தே.

எ - து, 'பிரிவுடம்பட்டும் ஆற்றாயாகின்றது என்னை?' என்று வினவியவழி, 'அவர்போனசுரம் போகற்கரிதென்று ஆற்றேனாகின்றேன்' என்ற தலைமகட்கு 'வேனிற்காலங்கழிந்தது; கார்ப்பருவத்தோற்றத்திலே பிரிந்தாராகலான், அச்சுரம் நன்று' எனத் தோழிசொல்லி ஆற்றுவித்தது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதுக்தும் இஃது ஒக்தும். (க)

சஙஉ. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
‡ சுடுபொ னன்ன கொன்றை சூடிக்
கடிபுகு வனர்போன் மள்ளரு முடைத்தே. (உ)

சஙங. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நீர்ப்பட வெழிலி வீசுங்
கார்ப்பெயற் கெதிரிய கானமு முடைத்தே. (ங)

சஙச. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
மறியுடை மான்பிணை யுகளத்
தண்பெயல் பொழிந்த வின்பமு முடைத்தே. (ச)

(பி - ம்.) * 'இரும்புறம்', 'அரும்பொறை' † 'உருவின்றோகை'
‡ 'சுடுப்பொன்'

௪௩௫. நின்றே காதலர் சென்ற வாறே
மலனணி நெய்தன் மலராப்
பொலனணி கொன்றையும் பிடவமு முடைத்தே. (௫)

௪௩௬. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நன்பொ னன்ன சுடரிணர்க்
கொன்றையொடு மலர்ந்த குருந்துமா ருடைத்தே. (௬)

௪௩௭. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
யாலித் தண்மழை தலைஇய
வாலிய மலர்ந்த முல்லையு முடைத்தே. (௭)

௪௩௮. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
பைம்புதற் பல்பூ மலர
வின்புறத் தகுந பண்புமா ருடைத்தே. (௮)

௪௩௯. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
குருந்தங் கண்ணிக் கோவலர்
பெருந்தண் ணிலைய பாக்கமு முடைத்தே. (௯)

௪௪௦. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
தண்பெய லளித்த பொழுதி
னொண்சுடர்த் தோன்றியுந் தளவமு முடைத்தே. (௧௦)

௪௪.—புறவணிப்பத்து முற்றிற்று.

௪௫.—பாசறைப் பத்து.

---

௪௪௧. ஐய வாயின செய்யோள் கிளவி
கார்நா ளுருமொடு கையறப் பிரிந்தென
நோய்நன்கு செய்தன வெமக்கே
யாமுறு துயரமவ ளறியினோ நன்றே.

எ - து, சென்றவினை முடியாமையிற் கார்காலம் வந்தவிடத்து மீளப் பெறாத தலைமகன் தலைமகளுழைநின்றும் வந்த தூதர்வார்த்தைகேட்டு இரங்கியது.

(ப - ம.) கார்நா ளுருமொடு நோய்நன்குசெய்தன, செய்யோள் கிளவி யெனக் கூட்டுக. (௧)

சசஉ. பெருஞ்சின வேந்த னருந்தொழி றணியின்
விருந்துநனி பெறுதலு முரியண் மாதோ
விருண்டுதோன்று விசும்பி னுயர்நிலை யுலகத்
தருந்ததி யனைய கற்பிற்
குரும்பை * மணிப்பூட் புதல்வன் றாயே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்ததலைமகன் வினைமுடியாமையிற் பாசறைக்கணிருந்து பருவவரவின்கட் சொல்லியது. (உ)

சசங. நனிசேய்த் தென்னாது நற்றே ரேறிச்சென்
றிலங்கு நிலவி னிளம்பிறை போலக்
காண்குவெந் தில்லவவள் கவின்பெறு சுடர்நுதல்
விண்ணுய ரரண்பல வௌவிய
மண்ணுறு முரசின் வேந்துதொழில் விடினே.

இதுவுமது. (ங)

சசச. பெருந்தோண் மடவரற் காண்குவெந் தில்ல
நீண்மதி லரணம் பாய்ந்தெனத் தொடிபிளந்து
வைந்நுதி † மழுகிய தடங்கோட் டியானை
வென்வேல் வேந்தன் பகைதணிந்
தின்னுந் தன்னாட்டு முன்னுதல் பெறினே.

இதுவுமது. (ச)

சசரு. புகழ்சால் சிறப்பிற் காதலி புலம்பத்
துறந்துவந் தனையே யருந்தொழிற் றகட்டோர்
நல்லேறு ‡ தழீஇ நாகுபெயர் காலை
யுள்ளுதொறுங் கலிழு நெஞ்சம்
வல்லே யெம்மையும் § வரவிழைத் தனையே.

எ - து, பாசறைக்கணிருந்த தலைமகன் பருவவரவின்கண் தலைமகளை நினைந்து நெஞ்சொடுபுலந்து சொல்லியது. (ரு)

(பி - ம்.) * 'மணிப்பூண்டபுதல்வன்' † 'மழுங்கிய' ‡ 'தழீஇய' § 'வர, வழைத்தனையே'

௪௪௬. முல்லை நாறுங் கூந்தல் கமழ்கொள
நல்ல காண்குவ மாஅ யோயே
பாசறை யருந்தொழி லுதவிநங்
காதன னாட்டுப் போதரும் பொழுதே.

எ - து, பாசறைக்கணிருந்த தலைமகன் பருவவரவின்கண் உருவுவெளிப் பாடுகண்டு சொல்லியது. (௬)

௪௪௭. பிணிவீடு பெறுக மன்னவன் றொழிலே
பனிவளர் தளவின் சிரல்வாய்ச் செம்முகை
யாடு * சிறைவண் டவிழ்ப்பப்
பாடல் சான்ற காண்கம்வா ணுதலே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், அவன் வினைமுற்றிமீளும் வேட்கையனாய்ப் பருவவரவின்கண் தலைமகளை நினைந்துச் சொல்லியது. (௭)

௪௪௮. † தழங்குரன் முரசங் காலை யியம்பக்
கடுஞ்சின வேந்தன் றொழிலெதிர்ந் தனனே
மெல்லவன் மருங்கின் முல்லை பூப்பப்
பொங்குபெயற் கனைதுளி காரெதிர்ந் தன்றே
யஞ்சி லோதியை யுள்ளுதொறுந்
துஞ்சா தலமர னுமெதிர்ந் தனமே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் பருவம்வந்தவிடத்தினும் மீளப்பெறாது அரசன்செய்தியும் பருவத்தின்செய்தியும் தன்செய்தியுங் கூறி ஆற்றானாயது. (௮)

௪௪௯. முரம்புகண் ணுடையத் திரியுந் திகிரியொடு
பணைநிலை முனைஇய வயமாப் புணர்ந்து
திண்ணிதின் மாண்டன் றூதேரே
யொண்ணுதற் காண்குவம் வேந்துவினை விடினே.

எ - து, பாசறைக்கண் வேந்தனொடு வினைப்பொருட்டாற் போந்திருந்த தலைமகன் அவ்வேந்தன் மாற்றுவேந்தர் தருதிறைகொண்டு ‡ மீள்வானாகப் பொருந்துழித் தானும் மீட்சிக்குத் தேர்சமைத்த எல்லைக்கண்ணே அவ்வரசன் பொருத்தந்தவிர்ந்து மீண்டும் வினைமேற்கொண்டானாகச் சொல்லியது. (௯)

(பி - ம்.) * 'சிறைவண்டழைப்ப' † 'தழங்குகுரல்' ‡ 'மீள்வானாகப்பிரிந் தழித் தேர்சமைத்து அழைத்தழைக்கண்ட எல்லை'

சுடுய. * முரசுமா திரட்டு மருங்கிறொழிற் பகைதணிந்து
நாடுமுன் னியரோ பீடுகெழு வேந்தன்
வெய்ய வுயிர்க்கு † நோய் தணியச்
செய்யோ ‡ ளிளமுலைப் படீஇயரென் கண்ணே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுற்றுமையிற் பாசறைக்கணிருந்து தன் மனத்துக்குரைத்தது. (கய)

சடு.—பாசறைப்பத்து முற்றிற்று.

சசு.—பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்த பத்து.

சுருக. கார்செய் காலையொடு கையறப் பிரிந்தோர்
தேர்தரு விருந்திற் § றவிர்குதல் யாவது
மாற்றருந் தானை நோக்கி
யாற்றவு மிருத்தல் வேந்தனது தொழிலே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் குறித்தபருவநினைந்து ஆற்றியிருந்ததலைமகள் அப் பருவவரவின்கட் பாசறையினின்றும் வந்தார் அரசன்செய்தி கூறக்கேட்டு ஆற்றளாய்ச் சொல்லியது. (க)

சுருஉ. வறந்த ஞாலந் தெளிர்ப்ப வீசிக்
கறங்குர லெழிலி கார்செய் தன்றே
பகைவெங் காதலர் திறைதரு முயற்சி
மென்றோ ளாய்கவின் மறையப்
பொன்புனை பீரத் தலர்செய் தன்றே.

எ - து, குறித்தபருவத்து வாராது தலைமகன் பகைமேல்முயல்கின்ற முயற்சிகேட்ட தலைமகள் கூறியது. (உ)

சுருங. || அவரோருந் தேரை தெவிட்ட மிசைதொறும்
வெங்குரற் புள்ளின மொலிப்ப வுதுக்காண்
கார்தொடங் கின்றாற் காலை யதனா
னீர்தொடங் கினவா னெடுங்கணவர்
தேர்தொடங் கின்றா னம்வயி னானே.

(பி - ம்.) * 'முரசுமாறு' † 'நோதணிய' ‡ 'இடைமுலை' § 'தகுதல் யாவது' || 'அவலூரும்'

எ - து, பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை.) 'தேர்தொடங்கின்றால்' என்பது தேர் வரத்தொடங்குதல் இலேயாயிற்று; எ-று. (௩)

சசு௪. தளவின் பைங்கொடி தழீஇப் பையென
நிலவி னன்ன நேரரும்பு பேணிக்
கார்நயந் தெய்து முல்லையவர்
தேர்நயந் துறையுமென் மாமைக் கவினே.

எ - து, பருவவரவின்கண் தலைமகள் ஆற்றாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௪)

சசு௫. அரசுபகை தணிய முரசுபடச் சினைஇ
யார்குர லெழிலி கார்தொடங் கின்றே
யளியவோ வளிய தாமே யொளிபசந்து
மின்னிழை நெகிழச் சாஅய்த்
தொன்னல மிழந்தவென் றடமென் றோளே.

எ - து, ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை.) அரசு பகைதணிந்து எல்லாரும் மீளும்வண்ணம் கார்வந்தது; இத் தோளுக்குரியவரோ போதார்; எ-று. (௫)

சசு௬. உள்ளார் கொல்லோ தோழி வெள்ளிதழ்ப்
பகன்மதி யுருவிற் பகன்றை மாமலர்
வெண்கொடி யீங்கைப் பைம்புத லணியு
மரும்பனி யளைஇய கூதி
ரொருங்கிவ ணுறைத றெளித்தகன் றோரே.

எ - து, குறித்தபருவம் வரவும் தலைமகன் வந்திலனாக, ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (௬)

சசு௭. * பெய்பனி நலிய வுய்தல்செல் லாது
குருகின நரலும் பிரிவருங் காலைத்
துறந்தமை கல்லார் காதலர்
மறந்தமை கல்லாதென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

எ - து, பருவவரவின்கண் ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௭)

(பி - ம்.) * 'பெயர்பனிநலிய'

சஙஅ. துணர்க்காய்க் கொன்றை குழற்பழ மூழ்த்தன
வதிர்பெயற் கெதிரிய சிதர்கொ டண்மலர்
பாணர் பெருமகன் பிரிந்தென
மாணல மிழந்தவென் கண்போன் றனவே.

எ - து, பருவங்குறித்துப் பிரிந்த தலைமகன்வரவுபார்த்திருந்த தலைமகள் பருவமுதிர்ச்சிகூறி ஆற்றுளாயுரைத்தது.

(ப - ரை.) சிதர் - சிந்துதல். (அ)

சஙகூ. மெல்லிறைப் பணைத்தோட் * பசலை தீரப்
புல்லவு † மியைவது கொல்லோ புல்லா
ராரரண் கடந்த சீர்கெழு தானை
வெல்போர் வேந்தனொடு சென்ற
நல்வய லூர னறுந்தண் மார்பே.

எ - து, 'வேந்தன் வினைமுற்றினன்; நின்காதலர் கடுகவருவர்'; எனக் ‡ கேட்டதலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (கூ)

சசும. பெருஞ்சின வேந்தனும் பாசறை முனியா
னிருங்கலி வெற்பன் றூதுந் தோன்று
தகையிலை வாழை முழுமுத லசைய
வின்னா வாடையு மலைக்கு
மென்னா குவென்கொ லளியென் யானே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகனைப் பருவமுதிர்ச்சியினும் வரக்காணாது தலைமகள் சொல்லியது. (கம)

சசு.—பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்தபத்து முற்றிற்று.

சஎ.—தோழி வற்புறுத்த பத்து.

சசுக. வான்பிசிர்க் கருவியிற் பிடவுமுகை தகையக்
கான்பிசிர் கற்பக் கார்தொடங் கின்றே
யினையல் வாழி தோழி யெனையதூஉ
நிற்றுறந் தமைகுவ ரல்லர்
வெற்றி வேந்தன் பாசறை யோரே.

(பி - ம்.) * 'பயலைநீங்க' † 'இசைவது' ‡ 'கேட்டதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது'

எ - து, பிரிவிடை வேறுபட்டகிழத்தியைத் தோழி வரவுகூறி, 'உரைத்த பருவம்வந்ததாகலான் அவர்வருவர்' என வற்புறீஇயது.

(ப - ரை.) 'காண்பிசிர்கற்ப'என்றது, 'மழைபெய்திட்டால் மரம்பெய்யும்' என்னும் முறைமைபற்றிக் கூறியவாறு. (௧)

௪௬௨. ஏதில பெய்ம்மழை காரென * மயங்கிய
பேதையங் கொன்றைக் கோதையிலை நோக்கி
† யெவனினி மடந்தைநின் கலிழ்வே நின்வயிற்
றகையெழில் வாட்டுந ரல்லர்
முகையவிழ் புறவி னாடிறந் தோரே.

எ - து, பருவங்கண்டு வேறுபட்டகிழத்தியைத் தோழி, 'பருவமன்று' என வற்புறீஇயது. (௨)

௪௬௩. புதன்மிசை நறுமலர் கவின்பெறத் தொடரிநின்
னலமிகு கூந்த றகைகொளப் புனைய
வாரா தமையலோ விலரே நேரார்
நாடுபடு நன்கலந் தரீஇயர்
நீடினர் தோழிநங் காத லோரே.

எ - து, குறித்தபருவம்வரவும் தலைமகன் தாழ்த்துழித் தோழி காரணங் கூறி வற்புறீஇயது. (௩)

௪௬௪. கண்ணெனக் கருவிளை மலரப் பொன்னென
விவர்கொடிப் ‡ பீர மிரும்புதன் மலரு
மற்சிர மறக்குந ரல்லர்நின்
னற்றோண் § மருவரற் குலமரு வோரே.

எ - து, வரைந்த அணுமைக்கண்ணே பிரிந்த தலைமகன்குறித்த பருவம் வந்துழி, 'இதனை மறந்தார்' என்ற தலைமகட்குத் தோழி, 'வரைவதற்குமுன்பு அவரன்புடைமை இதுவாகலான் மறத்தல்கூடாது' எனச்சொல்லி வற்புறீஇயது. (௪)

௪௬௫. ‖ நீரிகு வன்ன நிமிர்பரி நெடுந்தேர்
கார்செய் கானம் பின்படக் கடைஇ
மயங்குமல ரகல நீயினிது முயங்க
வருவர் வாழி தோழி
செருவெங் குருசி றணிந்தனன் பகையே.

(பி - ம்.) * 'மயக்கிப்' † 'எவனனி' ‡ 'பீரமிரும்புதல்' § 'மறுவரல்' ‖ 'நீரிரிகுவன்ன'

எ - து, பருவங்கண்டு வேறுபட்டதலைமகளை, வேந்தன் வினைமுடித்தானெனக்கேட்டதோழி, 'வருவர்' என வற்புறீஇயது.

(ப - ரை.) 'நீரிருவன்ன' என்றது................ (ரு)

சசுசு. வேந்துவிடு விழுத்தொழி லெய்தி யேந்துகோட்
டண்ணல் யானை யரசுவிடுத் தினியே
யெண்ணிய நாளகம் வருதல் பெண்ணியற்
காமர் சுடர்நுதல் விளங்குந்
தேமொழி யரிவை தெளிந்திசின் யானே.

எ - து, பிரிவின்கண் ஆற்றுளாகியதலைமகளை 'அவர்போனகாரியம் இடையூறின்றி முடித்துவருதல் பல்லாற்றானுந்தெளிந்தேன்' எனத் தோழிசொல்லி ஆற்றுவித்தது. (சு)

சசுஎ. புனையிழை நெகிழச் சாஅய் நொந்துநொந்
தினையல் வாழியோ விகுளை வினைவயிற்
சென்றோர் நீடினர் பெரிதெனத் தங்காது
நம்மினும் விரையு மென்ப
வெம்முரண் யானை விறற்போர் வேந்தே.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற்பிரிய ஆற்றுளாகியதலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

(ப - ரை.) 'சென்றோர்நீடினர் பெரிது' என்பது............ (எ)

சசுஅ. வரிநுணல் கறங்கத் தேரை தெவிட்டக்
கார்தொடங் கின்றே காலை யினிநின்
னேரிறைப் பணைத்தோட் கார்விருந் தாக
வடிமணி நெடுந்தேர் கடைஇ
வருவ ரின்றுநங் காத லோரே.

எ - து, பிரிவுநீட ஆற்றுளாய தலைமகட்குத் தோழி பருவங்காட்டி, 'இன்றேவருவர்' என வற்புறீஇயது. (அ)

சசுக. பைந்தினை யுணங்கல் செம்பூழ் கவரும்
வன்புல நாடற் றரீஇப வலனேர்
பங்க ணிருவிசும் பதிர வேறொடு
பெயறொடங் கின்றே வானங்
காண்குவம் வம்மோ பூங்க ணோயே.

எ - து, பிரிவுநீட் டாற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தோழி, 'அவரை நமக்குத் தருதற்கு வந்ததுகாண் இப்பருவம்' எனக்காட்டி வற்புறீஇயது.

(ப - மா.) 'வன்புலநாடன்' என்றது அக்க.................... (கூ)

சஎ0. இருநிலங் குளிர்ப்ப வீசி யல்கலு
மிரும்பனி யளைஇய * வற்சிரக் காலை
யுள்ளார் காதல ராயி னொள்ளிழை
சிறப்பொடு விளங்கிய காட்சி
மறக்க விடுமோநின் மாமைக் கவினே.

எ - து, பருவம்வந்ததுகண்டு தாம் குறித்தஇசனை மறந்தாரென வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது. (க0)

சஎ.—தோழி வற்புறுத்தபத்து முற்றிற்று.

சஅ—பாணன் பத்து.

சஎக. எல்வளை நெகிழ மேனி வாடப்
பல்லிதழுண்கண் பனியலைக் கலங்கத்
துறந்தோன் மன்ற மறங்கெழு குருசி
லதுமற் றுணர்ந்தனை போலா
யின்னும் வருதி யென்னவர் தகவே.

எ - து, பருவவரவின்கண் தூதாகிவந்த பாணன்கூறியவழித் தோழி சொல்லியது. (க)

சஎஉ. கைவல் சிறியாழ்ப் பாண நுமரே
செய்த பருவம் வந்துநின் றதுவே
யெம்மி னுணரா ராயினுந் தம்வயிற்
பொய்படு கிளவி நாணலு
† மெய்யா ராகுதல னோகோ யானே.

எ - து, குறித்தபருவம் வரவும் தலைமகன் வாராதாகியவழித் தூதாய் வந்த பாணற்குத் தோழி கூறியது. (உ)

(பி - ம்.) * 'அச்சிரக்காலை' † 'எய்யாராகல்'

சஎரு. பலர்புகழ் சிறப்பினுங் குருசி லுள்ளிச்
செலவுநீ நயந்தனை யாயின் மன்ற
வின்னா வரும்பட ரெம்வயிற் செய்த
பொய்வ லாளர் போலக்
கைவல் பாணவெம் மறவா தீமே.

எ - து, 'தலைமகன்பிரிந்துநாட்டிற் செல்வேம்' என்ற அவன்பாணற்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (ரு)

சஎச. மையறு சுடர் நுதல் விளங்கக் கறுத்தோர்
செய்யாண் சிதைத்த செருமிகு தானையொடு
கதழ்பரி நெடுந்தே ரதர்படக் கடைஇச்
சென்றவர்த் தருகுவ லென்னு
நன்றா லம்ம பாணன தறிவே.

எ - து, பிரிவின்கண் ஆற்றாமைகண்டு, 'தூதாகிச்சென்று அவனைக் கொணர்வல்' என்ற பாணன்கேட்பத் தலைமகள் கூறியது. (ச)

சஎரு. தொடிநிலை கலங்க வாடிய தோளும்
வடிநல னிழந்தவென் கண்ணு நோக்கிப்
பெரிதுபுலம் பினனே சீறியாழ்ப் பாண
னெம்வெங் காதலொடு பிரிந்தோர்
தம்மோன் போலான் பேரன் பினனே.

எ - து, பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகள் தலைமகனுழைநின் றுவந்தார் கேட்பத் தன்மெலிவு கண்டு இரங்கிய பாணனைத் தோழிக்கு மகிழ்ந்துசொல் லியது. (ரு)

சஎசு. கருவி வானங் கார்சிறந் தார்ப்பப்
பருவஞ் செய்தன பைங்கொடி முல்லை
பல்லான் கோவலர் படலைக் கூட்டு
மன்பின் மாலையு முடைத்தோ
வன்பில் பாண வவர்சென்ற * நாடே.

எ - து, 'பிரிவாற்றாமை அவர்க்கும் உளதன்றே, நீ வேறுபடுகின்றது என்னை ?' என்றபாணற்குத் தலைமகள் கூறியது. (சு)

(பி - ம்.) * 'நாட்டே'

சஎஎ. பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துனிமலி துயரமொ டரும்பட ருழப்போள்
கையறு * நெஞ்சிற் குயவுத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குவை யாயிற்
காண்குவை மன்றாற் பாணவெங் தேரே.

என்பது, தலைமகன்மாட்டுப் பாணனைத் தூதாகவிடுத்த தலைமகள் கூறியது. (எ)

சஎஅ. நீடின மென்று கொடுமை தூற்றி
வாடிய நுதல ளாகிப் † பிறிதுநினைந்
தியாம்வெங் காதலி நோய்மிகச் சாஅய்ச்
சொல்லிய துரைமதி நீயே
முல்லை நல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே.

என்பது, பிரிந்துறையுந் தலைமகன், தலைமகள்விட்ட தூதாய்ச்சென்ற பாணனை, 'அவள் சொல்லியதிறம் கூறு' எனக் கேட்டது. (அ)

சஎகூ. சொல்லுமதி பாண சொல்லுதோ றினிய
நாடிடை விலங்கிய வெம்வயி னுடொறு
மரும்பனி கலந்த வருளில் வாடை
தனிமை யெள்ளும் பொழுதிற்
பனிமலர்க் கண்ணி கூறிய தெமக்கே.

என்பது, தலைவிவிடத் தூதாய்ச்சென்ற பாணன்மாற்றங் கூறக்கேட்ட தலைமகன், 'இவ்வாடைவருத்தத்திற்கு மருந்தாக இன்னுங்கூறவேண்டும்' எனக் கூறியது. (கூ)

சஅ0. நினக்கியாம் பாணரு மல்லே மெமக்கு
நீயுங் குருசிலை யல்லை மாதோ
நின்வெங் காதலி தன்மனைப் புலம்பி
யீரித ழுண்க ணுகுத்த
பூசல் கேட்டு மருளா தோயே.

என்பது, தலைமகட்குத்தூதாய்ப் பாசறைக்கட்சென்ற பாணன் தலைமகனை நெருங்கிச் சொல்லியது. (க0)

சஅ.—பாணன்பத்து முற்றிற்று.

———

(பி - ம்.) * 'நெஞ்சத்துயவுத்துணையாகி' † 'பெரிதுநினைந்து' 'பெரிது நினைந்து' (அ)

சகூ.—தேர்வியங்கொண்ட பத்து.

சஅக. சாயிறைப் பணைத்தோ ளவ்வரி யல்குற்
சேயிழை மாதரை யுள்ளி நோய்விட
முள்ளிட் டூர்மதி வலவநின்
புள்ளியற் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

எ - து, வினைமுற்றிமீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குக் கூறியது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதிற்கும் இஃது ஒக்கும். (க)

சஅஉ. தெரியிழை யரிவைக்குப் பெருவிருந் தாக
வல்விரைந்து கடவுமதி பாக *வெள்வேல்
வென்றடு தானை வேந்தனொடு
நாளிடைச் சேப்பி னூழியி னெடிதே. (உ)

சஅங. ஆறுவனப் பெய்த வலர்தா யினவே
வேந்துவிட் டனனே மாவிரைந் தனவே
முன்னுறக் கடவுமதி பாக
நன்னுத லரிவை தன்னலம் பெறவே. (ங)

சஅச. வேனி னீங்கக் கார்மழை தலைஇக்
காடுகவின் கொண்டன்று பொழுது பாடுசிறந்து
கடியக் கடவுமதி பாக
நெடிய நீடின நேரிழை மறந்தே. (ச)

சஅரு. அரும்பட ரவல மவளுந் தீரப்
பெருந்தோ ணலம்வர யாமு முயங்க
வேமதி வலவ தேரே
மாமருண் டுகளு மலரணிப் புறவே. (ரு)

சஅசு. பெரும்புன் மாலை யானுது நினைஇ
யரும்பட ருழத்தல் யாவ தென்றும்
புல்லி யாற்றுப் புரையோட் காண
வள்புதெரிந் தூர்மதி வலவநின்
புள்ளியற் கலிமாப் பூண்ட தேரே. (சு)

(பி - ம்.) * 'வென்வேல்'

சஅஎ. இதுமற் பிரிந்தோ ருள்ளும் பொழுதே
செறிதொடி யுள்ள முவப்ப
மதியுடை வலவ வேமதி தேரே. (எ)

சஅஅ. கருவி வானம் பெயலொடுங் கின்றே
பெருவிறற் காதலி கருதும் பொழுதே
விரியுளை நன்மாப் பூட்டிப்
பருவா ரீர்க் கடவுமதி தேரே. (அ)

சஅகூ. அஞ்சிறை வண்டி னரியின மொய்ப்ப
மென்புல முல்லை மலரு மாலைப்
பையு ளொஞ்சிற் றைய லுவப்ப
நுண்புரி வண்கயி றியக்கின்
வண்பரி நெடுந்தேர் கடவுமதி விரைந்தே. (கூ)

சகூo. அந்தீங் கிளவி தான்றர வெம்வயின்
வந்தன்று ....
....
வாய்மணி நெடுந்தேர் கடவுமதி விரைந்தே. (கo)

சகூ.—தேர்வியங்கொண்டபத்து முற்றிற்று.

ருo.—* வரவுச்சிறப்புரைத்த பத்து.

சகூக. காரதிர் காலையா மோவின்று நலிய
நொந்துநொந் துயவு முள்ளமொடு
வந்தனெ மடந்தைநின் னேர்தர விரைந்தே.

எ - து, வினைமுற்றிப் புகுந்ததலைமகன் றலைவிக்குச் சொல்லியது. (க)

சகூஉ. நின்னே போலு மஞ்ஞை யாலநின்
னன்னுத னாறு முல்லை மலர
நின்னே போல மாமருண்டு † நோக்க
நின்னே யுள்ளி வந்தனெ
னன்னுத லரிவை காரினும் விரைந்தே.

இதுவுமது. (உ)

(பி - ம்.) * 'வரவு சிறப்ப' † 'நோக்கி'

சஙரு. ஏறுமுரண் சிறப்ப வேறெதி ரிரங்க
மாதர் மான்பிணை மறியொடு மறுகக்
* கார்தொடங் கின்றே காலை
நேரிறை முன்கைநின் னுள்ளியாம் வரவே.

இதுவுமது. (௩)

சஙச. வண்டுதா தூதத் தேரை தெவிட்டத்
தண்கமழ் புறவின் முல்லை மலர
வின்புறுத் தன்று பொழுதே
நின்குறி வாய்த்தனந் தீர்கினிப் படரே.

இதுவுமது. (௪)

சஙரு. † சென்னில மருங்கிற் பன்மலர் தாஅய்ப்
புலம்புதீர்ந் தினிய வாயின புறவே
பின்னிருங் கூந்த னன்னலம் புனைய
வுள்ளுதொறுங் கலிழு நெஞ்சமொடு
முள்ளெயிற் றரிவையாம் ‡ வந்த மாறே.

இதுவுமது. (௫)

சஙசு. மாபுதல் சேர § வரகிணர் சிறப்ப
மாமலை புலம்பக் கார்கலித் தலைப்பப்
பேரமர்க் கண்ணி நிற்பிரிந் துறைநர்
தோடுணை யாக வந்தனர்
போதவிழ் கூந்தலும் பூவிரும் புகவே.

எ - து, குறித்தபருவத்தின்கண் தலைமகன் வந்துழித் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது. (௬)

சஙஎ. குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர
நெடுஞ்செம் புற்றீ யீயல் பகர
மாபசி மறுப்பக் கார்தொடங் கின்றே
பேரிய லரிவைநின் னுள்ளிப்
போர்வெங் குருசில் வந்த மாறே.

இதுவுமது. (எ)

(பி - ம்.) * 'கார்தொடங்கின்றால்' † 'செந்நிலம்' ‡ 'வந்தவாறே' § 'அரிசிறை'

௪௯௮. தோள்கவி னெய்தின தொடிநிலை நின்றன
நீள்வரி நெடுங்கண் வாள்வனப் புற்றன
வேந்துகோட் டியானை வேந்துதொழில் விட்டென்
விரைசெல னெடுந்தேர் கடைஇ
வரையக நாடன் வந்த மாறே. (௮)

இதுவுமது.

௪௯௯ பிடவ மலரத் தளவ நனையக்
கார்கவின் கொண்ட கானங் காணின்
வருந்துவள் பெரிதென வருந்தொழிற் ககலாது
வந்தன ரானங் காதல
ரந்தீங் கிளவிநின் னைய்நலங் கொண்டே. (௯)

இதுவுமது.

௫௦௦. கொன்றைப் பூவிற் பசந்த வுண்கண்
குன்றக நெடுஞ்சுனைக் குவளை போலத்
தொல்கவின் பெற்றன விவட்கே வெல்போர்
வியனெடும் பாசறை நீடிய
வயமான் றோன்றல் வந்த மாறே.

எ - து, வினைமுற்றிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (௧௦)

௫௦.—வரவுச்சிறப்புரைத்தபத்து முற்றிற்று.

ஐந்தாவது
முல்லை முற்றிற்று.

பேயனார்.

ஐங்குறுநூறு முற்றிற்று.

மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய
பாலையோ தலாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நூலையோ தைங்குறு நூறு.

இத் தொகை தொகுத்தார், புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்; இத் தொகை தொகுப்பித்தார் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்.

இடியிலுள்ள பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றுக் கையெழுத்துப்பிரதிகள் பல வற்றிற் காணப்படவில்லை; தென்காசிச் சுப்பையாப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டுப் பிரதியொன்றில் மட்டும் இருந்தமையின், தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன:—

௧. உள்ளார் கொல்லோ தோழி சில்லெனப்
பருந்துவீழ்ந் தெடுத்த பைந்தலை யரவங்
காதறு கவணை தேய்க்குந்
தீதுறு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

௨. உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
யலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்
துகில்பொதி பவள மேய்க்கு
மகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

(தோல். இடைச். சூ. ௩௮-௩; யா. வி. தனி. சூ. ௧௯; யா. கா. ௧௧-ம் பா. உரை.)

௩. உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
யிலவ மேறிய கலவ மஞ்ஞை
யெரிபுகு மகளி ரேய்க்கு
மரில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

௪. உள்ளார் கொல்லோ தோழி வெள்ளைப்
புழுங்க னெல்லின் பொரிவீழ்த் தென்ன
நுண்குழிப் புற்றின் மண்கா லீயல்
கோல்பிடி குருட ரேய்க்கு
மாலுறு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

௫. எம்மூ ரல்ல தூர்நணித் தில்லை
வெம்முரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன்
சேர்ந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப
விளையண் மெல்லியண் மடந்தை
யரிய சேய பெருங்கான் யாறே.

(தோல். அகத். சூ. ௪௦. ௩; இறை. சூ. ௨௩. உரை.)

க. அடும்பம னெடுங்கொடி யுள்புதைந் தொளிப்ப
வெண்மணல் விரிக்குந் தண்ணந் துறைவன்
கொடிய னாயினு மாக
வவனே தோழியென் னுயிர்கா வலனே.

(தொல். களவு. சூ. ௨௦. ந.)

பிரயோகவிளக்கம்.

	ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திரமுதலியவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்க எண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
*	கட	மு	தொல்.	பொரு.	௪௭௦	பே.	௭௩௨
	௫	௪	,,	,,	௫௯௮	,,	௭௮௮
	௬	மு.	,,	,,	௧௫௦	ந	௩௮௮
	௧௧	௨	,,	எழுத்.	௪௮௧	,,	௨௭௬
*	,,	மு.	,,	பொரு.	௫௩	,,	௯௭
*	,,	,,	இ-வி.		௩௭௮		௩௪௧
*	௧௨	௧-௨	தொல்.	பொரு	௪௬	ந	௮௯
*	,,	மு.	,,	,,	௩௦௦	பே	௫௪௦
*	௧௩	,,	,,	,,	௧௪	ந	௩௩
*	௧௪	,,	,,	,,	௧௪௭	,,	௩௮௦
*	௧௭	,,	,,	,,	,,	,,	,,
*	௨௧	௪	,,	,,	௫௩௭	பே	௭௬௬
	,,	மு.	யா-வி.		௭௧		
*	,,	௪	நன்-வி.		௩௦௬		
*	௨௪	௩-௨	தொல்.	பொரு	௩௦௩	பே	௫௪௩
*	,,	,,	,,	,,	௩௦௬	,,	௫௪௪.
*	,,	,,	,,	,,	௫௬௧	,,	௭௭௬
*	௨௭	மு.	,,	,,	௧௫௦	ந	௩௮௯
	௩௦	,,	,,	,,	௧௨	,,	௨௪
*	௩௧-௪௦	௧	நன்-வி.		௪௩௮		
*	,,	,,	தொல்.	சொல்.	௨௭௮	ந	௧௮௫
*	௪௧	௧-௨	,,	பொரு.	௨௩௦	,,	௪௫௮
*	,,	மு.	,,	,,	௩௦௦	பே	௫௪௧
*	,,	௧	,,	,,	௩௦௧	,,	௫௪௨
*	,,	,,	,,	,,	௫௬௧	,,	௭௭௬
*	,,	௨	,,	,,	௩௦௦	,,	௫௪௧
*	௪௨	மு.	,,	,,	௨௪௦	ந	[illegible]௬௫
*	௪௬	,,	,,	,,	௧௪௭	,,	௩௭௬
*	௫௧	,,	,,	,,	௩௦௦	பே	௫௪௦
	,,	௩	,,	எழுத்.	௨௪௬	ந	௧௬௨

இவ்வடையாளம், தினக்குநேரேயுள்ள ஐங்குறுநூற்றுச்செய்யுளுக்குக் குறிப்பிட்ட பழையவுரையில் விசேடவுரையிருத்தலைப் புலப்படுத்துவது.

	இத்தொகுதிச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திர முதலிய வற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப் புத்தகத் தின் பக்க எண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
	௫௫	மு.	தொல்.	பொரு.	௧௫௦	ந.	௩௮௬
	,,	,,	,,	,,	௧௬௨	,,	௪௧௨
	,,	௨	,,	,,	௩௦௦	பே.	௫௪௧
	௫௬	மு.	,,	,,	௧௫௦	ந	௩௬௨
	,,	௨	,,	சொல்.	௪௧௫	,,	௨௪௯
	௫௭	மு.	,,	பொரு.	௧௫௦	,,	௩௬௦
	௫௯	,,	,,	,,	,,	,,	௩௮௬
	௬௦	,,	,,	,,	௧௨	,,	௨௪
	,,	,,	நாற்.	ஒழி.	௪௨		௧௮௯
	௬௩	,,	தொல்.	பொரு.	௩௦௦	பே	௫௪௦
	௬௫	,,	,,	,,	௧௪௭	ந	௩௬௬
	,,	,,	நாற்.	கற்.	௭		௧௯௨
	௬௬	,,	தொல்.	பொரு.	௧௪௭	ந	௩௮௩
	௬௭	,,	,,	,,	,,	,,	௩௭௮
	௬௯	,,	,,	,,	,,	,,	௩௮௩
	௭௨	,,	,,	,,	௧௬௧	,,	௪௨௬
	௭௩	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	,,	,,	,,	,,	௩௦௦	பே	௫௪௦
	,,	௪	,,	சொல்.	௨௬௭	ந	௧௬௭
	௭௪	மு.	,,	பொரு.	௧௬௧	,,	௪௨௬
	,,	௧	,,	சொல்.	௨௬௭	,,	௧௬௭
	௭௮	மு.	,,	பொரு.	௧௬௧	,,	௪௨௬
	௮௫	,,	நாற்.	கற்.	௮		௧௯௫
	௯௧	,,	தொல்.	பொரு.	௧௨	ந	௨௫
	௯௨	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	,,	,,	,,	,,	௩௦௨	பே	௫௪௨
	,,	,,	இ - வி.	,,	௩௬௪		௩௫௭
	௯௪	,,	நாற்.	ஒழி.	௪௨		
	௧௦௧	,,	தொல்.	பொரு.	௧௨	ந	௨௪
	,,	௧	நன் - வி.		௧௭௬		
	௧௦௩	மு.	தொல்.	பொரு	௧௧௪	ந	௩௨௩
	௧௦௪	,,	,,	,,	௧௫௦	,,	௩௬௯
	௧௦௮	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௨௩
	,,	,,	,,	,,	௩௦௪	பே.	௫௪௩
	௧௦௯	,,	,,	,,	௧௧௪	ந	௩௨௩

	இந்நூற்குச் செய்யுளின் எண்	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திர முதலியவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்க எண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
	௧௧0	மு.	தொல்.	பொரு.	௧௧௧	ந.	௨௭௮
*	௧௧௩	,,	,,	,,	௧௧௫	,,	௩௨௪
*	,,	௩	,,	சொல்.	௧௬௫	,,	௧0௮
	௧௧௫	மு.	,,	பொரு.	௧௧௧	,,	௨௭௫
	௧௨0	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	,,	௪	திருச்.		௩௭௯	பே	
	௧௨௧-௧௨௮	௧	தொல்	சொல்.	௨௭௫	இள.	
	,,	,,	,,	,,	௨௫௨	,,	
	,,	,,	,,	,,	௨௭௫	சே	௨௧௫
	,,	,,	,,	,,	௨௭௭	ந.	௧௮௪
	,,	,,	நன் - வி.		௪௪௧		
*	௧௨௨	மு	தொல்.	பொரு.	௧௨	ந	௨௪
*	,,	,,	,,	,,	௨௩௪	,,	௪௬0
	,,	,,	நாற்.	ஒழி.	௪௨		௧௮௬
*	,,	,,	இ - வி.		௩௯௪		௩௫௭
*	௧௨௮	,,	தொல்.	பொரு.	௧௨	ந	௨௪
*	௧௩௩	,,	,,	,,	,,	,,	,,
*	௧௪0	,,	,,	,,	௧௪௭	,,	௩௨௩
*	௧௪௧	,,	,,	,,	௯	,,	௧௯
	௧௪௮	,,	,,	,,	௧௫0	,,	௩௮௮
	௧௪௯	,,	நாற்.	கற்.	௪		௧௫௯
*	௧௫௧	,,	தொல்.	பொரு.	௧௨	ந	௨௪
*	௧௫௫	,,	,,	,,	௧௪௭	,,	௩௮0
	௧௫௭	,,	,,	,,	,,	,,	௩௮௪
	௧௫௮	௪	,,	சொல்.	௪0௩	சே.	௨௫௩
	௧௬௮	௧	,,	பொரு	௧௧௪	ந	௩௨0
*	௧௭௨	மு	இ - வி.		௪0௫		௩௬௩
*	௧௭௪	,,	தொல்.	பொரு	௧0௨	ந	௨௫0
*	,,	,,	இ - வி.		௫0௯		௪௨௯
	௧௭௫	,,	தொல்.	பொரு	௧0௨	ந	௨௪௫
*	,,	,,	,,	,,	௧0௩	,,	௨௫௪
*	௧௭௬	,,	,,	,,	௧0௨	,,	௨௪௭
*	௧௭௮	,,	இ - வி.		௫0௯		௪௨௬
*	௧௮௨	,,	தொல்.	பொரு	௧௧௪	ந	௩௧௮
*	௧௮௩	,,	,,	,,	௩	,,	[illegible]
*	,,	,,	,,	,,	௧௨	,,	௨௮

	ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டுக் குறி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திரத்தொகை யமைப்பின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	இச்சுப்புத்தகத்தின் பக்க எண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
	௧௮௩	மு.	நாற்.	ஒழி	௪௨		௧௮௬
	௧௮௭	,,	தொல்.	பொரு.	௧௧௪	ந.	௩௨௩
	௧௯௫	,,	,,	,,	௪௫	,,	௮௫
*	௧௯௬	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௨௯௮
*	,,	,,	இ-வி.		௫௦௯		௪௨௬
*	௧௯௭	,,	தொல்.	பொரு	௧௨	ந	௨௪
*	௧௯௮	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௦௨
*	,,	,,	இ-வி.		௫௦௯		௪௨௯
*	௨௦௦	,,	தொல்.	பொரு	௩௯	ந	௬௪
*	௨௦௧	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௨௦
*	,,	,,	,,	,,	௨௦௭	,,	௪௪௩
*	௨௦௨	,,	,,	,,	௨௪௬	,,	௪௭௦
	௨௦௩	,,	,,	,,	௪௨	,,	௮௦
*	௨௦௫	௫	,,	சொல்.	௨௦௬	,,	௧௩௨
*	௨௦௬	மு.	,,	பொரு.	௨௪௬	,,	௪௭௦
	௨௧௪	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௦௮
*	௨௧௬	க	,,	,,	௬௦௫	பே	௭௯௦
*	௨௧௮	மு.	,,	,,	௧௧௪	ந	௩௧௧
*	௨௧௯	,,	,,	,,	௯	,,	௧௧
*	௨௨௦	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௧௧
*	,,	,,	,,	,,	௨௦௭	,,	௪௪௩
	௨௨௩	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௨௩
	௨௩௨	,,	யா-வி.		௯௭		
*	௨௩௬	,,	தொல்.	பொரு	௨௩௭	ந	௪௬௪
*	௨௩௭	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௧௬
*	,,	,,	இ-வி.		௫௧௯		௪௪௬
*	௨௪௦	,,	தொல்.	பொரு	௧௨	ந	௨௩
*	,,	,,	,,	,,	௨௩௭	,,	௪௬௩
*	,,	,,	இ-வி.		௩௯௪		௩௫௬
*	௨௪௨	,,	தொல்.	பொரு	௧௧௫	ந	௩௨௫
*	௨௪௩	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௧௮
*	௨௪௪	,,	,,	,,	,,	,,	,,
*	௨௪௭	,,	,,	,,	,,	,,	,,
*	,,	௨	,,	எழுத்.	௩௪௬	,,	௨௧௨
* *	௨௪௮	மு.	,,	பொரு.	௧௧௫	,,	௩௨௫

	இக்குறுந்தொகைச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின் பகுதி.	சூத்திரமுதலியவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்க எண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
*	௨௫௦	மு.	தொல்.	பொரு.	௧௧௪	ந.	௩௧௮
*	௨௫௨	,,	,,	உறுப்.	௩௦௪	பே	௫௪௩
	௨௫௫	,,	யா - வி.	,,	௧௧		
	,,	,,	யா - கா.	,,	௬		
*	௨௫௬	,,	தொல்.	பொரு.	௨௧	ந	௪௧
	௨௫௮	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௧௯
	௨௬௦	,,	,,	,,	,,	,,	௩௧௫
*	௨௫௧ - ௬௦	,,	,,	,,	௨௧	,,	௪௧
*	௨௬௧	,,	,,	,,	௧௧௧	,,	௨௭௩
*	௨௬௫	,,	,,	,,	௧௨	,,	௨௩
*	௨௬௬	௨	,,	சொல்.	௪௦௩	சே.	௨௫௩
	௨௮௦	மு.	,,	பொரு.	௩௯	ந.	௬௬
*	௨௮௧	,,	இ - வி.		௫௦௩		௪௦௬
*	௨௮௩	,,	தொல்.	பொரு	௧௨	ந	௨௩
	௨௮௪	,,	,,	,,	௧௧௪	,,	௩௦௯
*	௨௮௭	,,	,,	,,	,,	,,	௩௧௫
	௨௮௮	,,	,,	,,	௧௦௩	,,	௨௫௪
*	௨௯௩	,,	,,	,,	௧௪௬	,,	௩௬௬
*	௨௯௪	,,	,,	,,	௧௫௦	,,	௩௮௮
	௨௯௫	,,	,,	,,	௧௧௧	,,	௨௭௪
	௨௯௮	,,	,,	,,	௧௦௩	,,	௨௫௩
*	,,	,,	இ - வி.		௫௧௯		௪௪௬
*	௨௯௯	,,	,,		௫௦௧		௪௦௪
*	௩௦௬	,,	தொல்.	பொரு	௩௯	ந	௬௪
*	௩௦௯	,,	,,	,,	௧௫௦	,,	௩௯௫
	௩௧௨	,,	,,	,,	௪௨	,,	௮௧
	௩௧௩	,,	,,	,,	௧௧௫	,,	௩௨௮
	௩௧௭	,,	,,	,,	௧௪௭	,,	௩௮௧
	௩௨௨	,,	,,	,,	௧௪௬	,,	௩௬௬
	௩௨௪	,,	,,	,,	,,	,,	௩௬௬
	௩௨௯	,,	,,	,,	,,	,,	௩௬௧
	௩௩௩	,,	,,	,,	௧௪௭	,,	௩௮௨
*	௩௩௪	,,	,,	,,	,,	,,	,,
*	௩௩௯	,,	,,	,,	௧௨	,,	௨௭

	இத்தொகுதிச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	குறித்தபகுதியின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	இச்சப்புத்தகத்தின் பக்க எண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
	௩௩௯	மு.	இ - வி.		௩௬௪		௩௫௯
	௩௪௭	,,	யா - வி.		௩௪		
	௩௫௫	,,	தொல்.	பொரு.	௪௫	ந.	௮௯
	௩௫௮	,,	,,	,,	,,	,,	௮௫
	௩௬0	,,	,,	,,	௧௪௯	,,	௩௯௩
	௩௬௧	,,	,,	,,	௪௧	,,	௭௫
	௩௬௨	,,	,,	,,	௧௫0	,,	௩௬௯
	௩௬௩	,,	,,	,,	௨௨	,,	௪௨
	,,	,,	நாற்.	ஒழி.	௪௨		௧௮௫
	௩௬௪	,,	தொல்.	பொரு.	௨௨	ந	௪௨
	௩௬௫	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௩௬௬	,,	,,	,,	௧௨	,,	௨௩
	,,	,,	இ - வி.		௩௬௪		௩௫௯
	௩௬௯	,,	தொல்.	பொரு	௧௨	ந	௨௩
	,,	,,	நாற்.	ஒழி.	௪௨		௧௮௫
	௩௭0	,,	தொல்.	பொரு.	௧௨	ந	௨௪
	,,	,,	இ - வி.		௩௬௪		௩௫௯
	௩௭௧	,,	தொல்.	பொரு	௩௯	ந	௫௭
	௩௭௨	,,	,,	,,	,,	,,	௯0
	௩௭௩	,,	,,	,,	,,	,,	௫௮
	௩௭௫	,,	,,	,,	,,	,,	௯௧
	,,	௫	,,	சொல்.	௨௬௭	,,	௧௬௭
	௩௭௬	மு.	,,	பொரு.	௩௯	,,	௫௯
	௩௭௭	,,	,,	,,	,,	,,	௯0
	௩௭௮	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௩௮0	,,	,,	,,	௪௨	,,	௭௬
	௩௮௪	,,	,,	,,	,,	,,	௮0
	௩௮௫	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௩௮௭	,,	,,	,,	௪0	,,	௯௧
	௩௮௮	,,	,,	,,	,,	,,	௯௮
	௩௯௧	,,	,,	,,	௩௯	,,	௫௬
	௩௯௨	,,	,,	,,	௪௨	,,	௮0
	௩௯௩	,,	,,	,,	,,	,,	௮௧
	௩௯௪	,,	,,	,,	௩௯	,,	௯௧
	௩௯௭	,,	,,	,,	௪௨	,,	௮0

	இவ்விருத்திச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திரமுதலியவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்க எண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
	௩௯௭	மூ.	இறை.		௨௩		௧௧௫
*	௩௯௮	,,	தொல்.	பொரு	௩௯	ந.	௬௬
*	௩௯௯	,,	,,	,,	௩௬	,,	௬௧
*	,,	,,	இறை.		௨௩		௧௧௬
	௪0௧	,,	தொல்.	பொரு.	௧௫௩	ந	௪0௬
	௪0௪	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௪0௬	,,	,,	,,	௧௭௨	,,	௪௧௮
*	௪௨௪	,,	,,	,,	௧௫0	,,	௩௯௫
	,,	,,	நாற்.	ஒழி.	௪௨		௧௮௬
	௪௨௮	,,	தொல்.	பொரு.	௧௪௬	ந	௩௬0
	௪௩௧	,,	,,	,,	௯	,,	௧௮
*	௪௩௧-௪௪0	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௪௪௧	,,	,,	,,	௪௧	,,	௭௭
	௪௪௩	,,	,,	,,	,,	,,	௭௬
*	௪௪௫	,,	,,	,,	,,	,,	,,
*	௪௪௬	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	,,	,,	நாற்.	கற்.	௧0		௧௬௯
	௪௪௮	,,	தொல்.	பொரு.	௪௧	ந	,,
*	௪௪௯	,,	,,	,,	,,	,,	௭௭
*	௪௪௧-௪௫0	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௪௫௧	,,	,,	,,	௯	,,	௧௯
*	௪௫௧-௪௬0	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௪௭௨	,,	,,	,,	௧௫0	,,	௩௯௬
*	௪௭௩	,,	,,	,,	௧௪௭	,,	௩௮௧
*	௪௭௪	,,	,,	,,	,,	,,	,,
	௪௭௭	,,	,,	,,	௪௧	,,	௭௭
	௪௭௮	,,	,,	,,	,,	,,	,,

அரும்பத வகராதி.

[* எண்கள் பாட்டின் எண்கள்.]

* கருத்துரை முதலியவற்றிற்கண்ட அரும்பதமுதலியவற்றிற்கும் அவ்வப்பாட்டின் எண்களே கொடுக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

அரும்பதவகராதி.

அரும்பதவகராதி முற்றிற்று.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

